N:r 1. ÅRG. 34. 5 JANUARI 1929. PREN.-PRIS 2:25

·MISSIONSTIDNINGEN·

·SINIMS·LAND·

·ORGAN·FÖR·SVENSKA·MISSIONEN·I·KINA·

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

ETT NÅDENS ÅR IFRÅN HERREN.

Över det år, som nu gått, strålar med gyllene skrift ordet nåd. Nåd är det ljuvaste ord, nåd är det rikaste ord för oss människobarn. Nåd är en gåva för alla lägen i livet. Nåd är den säkraste brygga, som leder över dödsfloden. Och nådens härlighet skall stråla klarast i själva den stora härligheten.

Det år, som gått, har varit ett nådens år ifrån Herren. Som en Fader har han burit omsorg om oss i stort och i smått. Att för oss, som äro »blott stoft och aska», att för oss, som därtill äro blott syndare, en sådan öm fadersomsorg finnes att tillgå, vilken underbar nåd är ej detta!

Det gör livet rikt, det värmer hjärtat att i vårt inre bevara vår Faders nådegärningar med oss. Vi behöva ett vaksamt sinne, så att vi giva akt på vad Herren gör med oss. Vi behöva ett fostrat sinne för att kunna se vår Guds finger i vårt livs skiftande lägen. Vi behöva gå i Guds skola, att vi må lära oss att i allt, vad han gör, se, att det är nåd, och vi behöva övning för att kunna hålla fast, att allt skall samverka till det bästa.

Guds fadersomsorg är alltid ett uttryck för hans trofasthet. Huru stor blir ej denna Guds trofasthet, då vi få våra ögon öppna för vår egen trolöshet, och att få räkna med Guds trofasthet under alla skiften, det är nåd!

Och vår Fader har i sin trofasthet varit full av barmhärtighet. Det är därför, att vi fått känna Guds varma hjärta, som våra hjärtan kunna bli brinnande. Guds nåd är en barmhärtig nåd. Det är en nåd, som ej trycker ned oss utan som lyfter oss upp. Det är en nåd, som fäster vår själ vid vår Fader med oslitliga band.

Det år, som gått, har haft sina stormar för oss, böljor som hotat att föra

oss i kvav. Vi ha varit fulla av fruktan och ropat i vår förskräckelse. Vi ha ibland varit nära att tro, att ingen räddning skulle finnas för oss. Men då stormen varit som hårdast, har han alltid kommit. Han har räddat oss ifrån döden. Han har räddat oss ifrån förtvivlan. Allt har varit av nåd.

Vi ha fått vara med och se Herrens verk, och vi ha fått taga del däri. Det är nåd. Och den nåden blir desto större för oss, ju mer vi bli medvetna om våra egna brister, ja, om att vi ofta, som vi tyckt, ha varit till skada i stället för att ha varit till gagn för Guds sak. Han har ej givit oss avsked som sina medhjälpare, och han har ej avsagt sig ansvaret för oss. Han låter oss ännu få vara med. Det är nåd.

Guds fadersomsorg, Guds trofasthet i sin fadersomsorg, Guds barmhärtighet, Guds vakande öga, Guds hjälp, Guds värdesättning av sina tjänare, detta och mycket, mycket annat, som han låtit komma oss till del under det år, som gått, är fullt av nåd. Och sedan ha vi därjämte fått förlåtelse för alla synder, frälsning ifrån alla våra fiender, förlossning ifrån band och bojor, allt har kommit till oss som oförskylld nåd.

Hur höves ej oss då att med blicken på allt detta tillbedja under tacksägelse inför vår Gud! Hur höves det ej att vi bära allt detta i vårt hjärta, begrunda och bevara det, så att vi under den tid, som ännu står oss övrig, må bättre än hittills kunna låta denna Guds nåd bära frukt i vårt liv.

Vi stå nu inför porten till ett nytt år. Även över den porten står skrivet: nåd. Vi få säga till vår själ: Kom ihåg, att du har samme Gud även nu. Kom ihåg, att hans förbund alltjämt äger bestånd. Kom ihåg att du har alla hans löften för alla dina behov, även under det år, som nu ingått.

Vi behöva inviga detta vårt nya år med att få en ny blick på vår Frälsare. Vi behöva därför ha ett särskilt möte med honom. Vi behöva ge oss tid att vara stilla inför honom. Vi behöva om och om igen höra detta ord av hans mun: »Ett är nödvändigt. Maria har utvalt den goda delen, och den skall icke tagas ifrån henne.» Vi behöva höra detta ord särskilt i vår jäktande tid, en tid, då själva Gudslivet hos oss vill förlora Mariakaraktären, och då verksamheten i Guds rike så lätt störes av tidens jäktande oro.

Vi behöva se på Jesus för att bli mer rotade och grundade i hans kärlek. Det är ännu långt ifrån, att vi älska alla Jesu vänner med hans kärlek. Vi ha skapat så många skiljemurar mellan Guds folk. Vi behöva därföre ha gemenskap med vår Frälsare i hans bön för de sina: Att de alla må vara ett. Vi behöva lära oss att akta var den andre yppigare än sig själv, ty är Jeus större för oss än allt annat, då kan detta ske. Men så länge vi ha något att komma med av vårt eget, förbliva vi i vårt partisinne, som är köttslighet.

Vi behöva få en ny blick på vår Frälsare för att bli villiga att offra för hans namn och för hans sak. Att mindre leva oss själva och mer leva för honom, att göra offer, som äro verkliga offer, det kunna vi aldrig

utan att leva nära Jesus, så att han fått ingjuta sin kärlek i våra hjärtan.

Vi behöva få en ny blick på Jesus för att kunna i barnslig tro vila i honom. Huru ofta ha vi ej i otro talat så som Israel fordom talade: »Kan Gud duka ett bord i öknen?» Att komma till en verkligt enfaldig tro på Jesus är vila. Vi stanna så ofta vid våra egna resurser. Vi ha så svårt att våga vila vid Herrens ord allena. Vi behöva lära på nytt, att vi få vara barn hos Gud och att han verkligen vill vara vår Fader.

Så vill då Herren låta vårt nya år bli ett nådens år för oss. Han vill fortsätta med att under alla vårt livs dagar härnere och under alla evigheter »bevisa sin nåds översvinneliga rikedom genom godhet mot oss i Kristus Jesus».

Erik Folke.

Återblick på det gångna året.

Då vi vid detta årsskifte kasta en blick tillbaka, ha vi vad Kina och särskilt missionsarbetet där angår stor anledning att vara tacksamma. Förra årsskiftet voro utsikterna såväl på det politiska som på det religiösa området allt annat än ljusa. Den inre ofreden växte i styrka. Laglösheten stormade fram för lösa tyglar. Det värnlösa folket trampades skoningslöst under fötterna. Kina gav verkligen prov på huru fasansfullt ett inbördeskrig kan vara.

I den allmänna villervallan blevo de kristna mer än andra utsatta för lidande, ty det var tydligt, att bakom allt var det ondskans makter, som med alla medel, med list och med våld sökte att tillintetgöra Guds rike i Kina. Att så länge och så våldsamt bli utsatta för anfallen från mörkrets rike fruktade man skulle bli mer än den unga församlingen kunde uthärda.

Herren vakade dock över de sina att ej glödhettan skulle bli för stark. Till vår förundran och glädje har den inbördes fejden avblåsts. En ordnad regeringsmakt har blivit upprättad i Nanking. Den har lyckats göra sitt inflytande gällande över nästan alla provinserna, och synes även ha utsikt att vinna de utländska makternas erkännande. Ett omfattande program för landets återuppbyggande är uppgjort, och utländska experter hava inkallats att vara regeringens rådgivare.

För den kristna missionen har också ljusare tider inträtt. Regeringen synes vilja hävda religionsfrihetens grundsats. Missionärerna, som nu i stort antal återvänt till sina stationer, hava rönt ett välvilligt mottagande av ämbetsmän och befolkning. De kristna hava på ett gripande sätt visat sin glädje över att åter ha sina lärare ibland sig.

Den långa ofredstiden har dock åsamkat missionen mycken skada. Genom att missionsstationerna i de flesta fall tagits i beslag av militärer, och då dessa vanligtvis lämnat allt efter sig i ruiner, kommer det att bli förenat med stora kostnader att återställa dem i sitt förra skick. Att därvid fordra ersättning av myndigheterna anses med rätta vara omöjligt utan att tillfoga missionsverksamheten mycket stor, ja kanske obotlig skada.

Inom den kristna församlingen har den starka nationalistiska strömningen avsatt sina verkningar, och det har mångenstädes visats tecken till en mycket ömtålig och långt driven självständighetssträvan. Det kräves därför av missionärerna en hög grad av visdom, av förståelse och av en kärlek, som är villig att förneka sig själv för evangelii skull, för att de under närvarande förhållanden skola kunna allt väl uträtta och få bliva till välsignelse. Den verksamhetsgren, där särskild visdom är av nöden, är skolverksamheten. Men även läkareverksamheten erbjuder sina svårlösta problem. Vi fröjdas dock över att evangelium ännu får förkunnas i Kina. Om också sinnena särskilt hos ungdomen blivit förgiftade av krass otro och förvillelse, äro vi förvissade, att ordet med den Helige Andes hjälp alltfort skall bevisa sig äga frälsande kraft för Kinas folk. Många äro pessimister i fråga om Kinas framtid Andra äro starka opitimister. Guds folk kan under alla förhållanden med tro och förtröstan gå fram på Herrens bud, ty konungen på den vita hästen har dragit ut segrande och för att segra.

Vad Svenska Missionen i Kina angår, är det med tacksamhet och glädje vi erfara, att våra missionärer kunnat återvända till fältet, och att de där kunnat upptaga verksamheten på alla områden. En stor svårighet möter i den fruktansvärda hungersnöd, som nu i norra Kina och därför även på vårt fält åsamkar obeskrivlig nöd. Vidare äro våra arbetskrafter alltför fåtaliga för våra uppgifter, och i fråga om de medel som stått till Missionens förfogande, ha vi under dessa brydsamma tider ej sällan haft att kämpa oss igenom svåra trångmål. Vi behöva ock bedja Herren förse för de utresor, som behöva anordnas.

Vad vårt hemarbete angår ha vi känt stödet från missionsvännernas sida obeskrivligt dyrbart. Samma offersinne för Jesu skull, samma varma kärlek till missionärerna och deras arbete, samma villighet att ordna med möten och deltaga i verksamhetens olika grenar. Herren vare lov för den stora nåd, som sålunda kommit Missionen till del. Vi våga därför motse det nu ingångna året med förtröstan, ty vi veta, att vi inte skola komma på skam, utan att nu som alltid Herren skall i sina svaga vittnens liv vinna ära åt sitt namn.

Erik Folke.

Ett tack.

Då vi lyktat ännu ett år, känna vi ett stort behov att få bringa våra stödjande vänner ett varmt tack. Vi ha därunder genom Guds nåd fått tillsammans vara meddelaktiga i hans verk. Vi äro djupt tacksamma för denna gemenskap. Det har å Eder sida varit förenat med offer att stå i detta arbete. Det har helt visst kostat kamp och känts för Eder som en nödens börda. Men Gud vare lov, att vi också fått del av bönhörelsens glädje. Vi ha tillsammans fått vara vittne till Herrens stora undergärningar. Vilken nåd är det ej, att våra missionärer få börja ett nytt års arbete på eget fält! Vilken uppmuntran ligger ej

däri, att Guds församling därute bestått i lidandets nöd och i frestelsens stormar! Genom allt och i allt skall vår Frälsare triumfera. Det är oss nog, att hans namn blir förhärligat. Så vilja vi ock börja ett nytt år med den förvissningen, att vi få glädja oss åt fortsatt gemenskap. Så länge Herren behagar använda oss i sin vingård, få vi vara förenade i tro, i kärlek och i hopp. Vår framtid är lika ljus och trygg som Guds löften, alla grundade i hans trofasthet. Och så få vi hälsa varandra med en varm nyårshälsning i vår dyre Frälsares namn. Honom vare ära i all evighet!

Erik Folke.

Var äro de?

Var äro de, de unge män
Gud fostrat för sin tjänst?
Var äro de, de kallade,
De starke män, Gud önskade.
Var äro de, som svarade:
»Se här är jag, sänd mig?»

Här hemma gå de män, Gud löst
Med Ende Sonens blod.
Här äro de, som smakade
Den hjärtats fred, som varade.
Här finnas män, som kämpade
Och vunnit frid med Gud.

Men *där*, därute känna de
Ej Ende Sonens röst.
Där äro de försmäktande
I synd och mörker jäktande.
Där ute gå de lidande.
Där härskar Mörkrets makt.

Var äro de, de unge män,
Gud rustat till sin tjänst?
Ha männen trotsat Herrens bud?
Ha männen svikit Herren Gud?
Var höres nu det glada ljud:
»Se, här är jag, sänd mig»?

Morris Bergling.
(Ur J. K. Y. F:s Månadsblad.)

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Ett gott nytt år,

av Gud rikligen välsignat, tillönskas hjärtligt alla S. L:s läsare!

Bönemötena,

som varit inställda under jul- och nyårshelgen, taga, v. Gud, åter sin början i Betesdakyrkan vid Floragatan tisdagen den 8 jan. kl. 7 e. m.

Låtom oss, alla som det kunna, troget mötas till förbön under denna för Kina så skickelsedigra tid. Låtom oss ej glömma taga del i kampen, då man därute som bäst behöver vårt stöd!

S. M. K:s bönekretsar.

Med synnerlig tacksamhet till Gud tänka vi på, att icke blott i Stockholm utan runt om i vårt land bönekretsar samlas till gemensam bön för S. M. K. och dess arbete. Många av dessa äro av oss kända, andra icke. De små vita nålarna på vår karta på exp. rikta ofta vår blick och tanke till dessa kretsar, som Gud förenat med oss i bön. Men icke mindre dyrbar är vetskapen om de många ensamma, men med Herren förtrogna själar, somliga luttrade i smältugnens eld, vilka med oss kämpa i bön. Må Herren, då vi nu gå in i det nya året, över oss alla rikligen utgjuta nåds och böns ande. Då skola vi i sanning få ett gott nytt år i Jesu namn.

Till våra prenumerantsamlare.

Härmed vilja vi rikta en innerlig vädjan till våra värderade medhjälpare, vilka samla prenumeranter, att söka göra detta i så god tid som möjligt. Upplagan kan då lättare beräknas.

I samband härmed ber red. att få påpeka, att det står prenumerantsamlare fritt att rekvirera tidningen antingen genom närmaste postkontor eller direkt från expeditionen. Se för övrigt prenumerationsanmälan.

Vi mottaga med största tacksamhet all

den hjälp, som gives oss för att få tidningen spridd.

Till våra prenumeranter.

Enligt gammal praxis fortsätta vi även efter årsskiftet att expediera Sinims Land till prenumeranter vilka förut rekvirerat tidningen genom vår Exp., och som ej meddelat, att de ej längre önska den. Till sådana prenumeranter kommer alltså så småningom räkning för obetalda prenumerationsavgifter.

Vi hoppas att alla våra gamla prenumeranter kvarstå, men skulle någon vara förhindrad fortsätta prenumerationen äro vi tacksamma för meddelande därom, emedan tidningens ekonomi ej tillåter utsändande av gratisexemplar.

*

Fredrika Hallin 85 år.

Svenska Missionens i Kina nestor, fröken Fredrika Hallin, ingick den 15 december i sitt 86:e levnadsår. I den tidiga morgonstunden sjöngs för henne en av hennes älsklingssånger: »Utan synd, ack saliga ord, Hjärtats längtan på syndfull jord, Verklighet bliver du dock till slut, När jag har kämpat ut!»

Under dagens lopp uppvaktades hon av släktingar och en ej så liten skara vänner och med förunderlig styrka och det soligaste väsende tillbringade hon hela dagen i vår gemenskap. Det är nu åtskilliga år sedan fröken Hallin slutade sin gärning på missionsfältet, men hennes intresse och hennes förböner följa alltfort vad som därute pågår, och i Hemmet på Duvbo utför hon en daglig missionstjänst, i det att hon bland oss alla går som en uppfyllelse av psalmistens ord: »Ännu när de bliva gamla skjuta de skott, frodas och grönska.»

Må Guds välsignelse alltfort vila över vår kära vän! »Om aftonen skall det varda ljust.»

A. B.

✝

Olina Kalling.

Den 2 oktober nedmyllades på Lunds kyrkogård en av våra varma och nitälskande missionsvänner, fru Olina Kalling, maka till gymnastikdirektör Hans Kalling.

Fru Kalling var vid sin död 65 år gammal och härstammade från Fyn, Danmark. Den Thygesenska släkten, som hon tillhörde, går tillbaka till 1500-talet och bestod av jorddrotter, diplomater och officerare. Den bestod av tre grenar, en tysk, en fransk och en dansk.

Fröken Thygesen flyttade med sina föräldrar till Sverige, då hon var 11 år. Som gift har hon vid sin makes sida under en följd av år livligt deltagit i Guds rikes verk, hemma och på missionsfältet. Sin kärlek till Svenska Missionen i Kina fick hon på nittiotalet under missionssekreterare Josef Holmgrens tid, och denna sin kärlek var hon trogen intill det allra sista.

Aldrig skall den, som skriver detta, glömma en höstdag för några år tillbaka, då han för första gången var gäst i det Kallingska hemmet. Den första missionsauktionen skulle hållas för Kina. Litet av varor hade kommit in, men mycken bön var i verksamhet. Resultatet blev över förväntan gott, och då vi kommo hem på aftonen, var det vår väns allra första göra att kasta sig på knä vid en stol i köket och jublande glad tacka Gud! Ja, sådan var hon. Varm, innerlig, trosfrisk och trosfrimodig, spridande glädje och välsignelse omkring sig var hon gick fram.

Hennes käras och anförvanters frälsning låg henne ömt om hjärtat, och genom hennes förböner ha många av dem fått evighetsintryck. En stor skara sörjande vänner följde henne till graven, men det intryck, man där fick, var som hade man stått vid himmelens port. Tjänsten härnere är slutad. Däruppe, i de eviga boningarna, skall den fortsättas.

»Och hans tjänare skola tjäna honom.» Upp. 22: 3.

A. Berg.

Reseintryck.

På vår färd ut till uppgiften bland Kinas folk föra vi med oss många rika och ljusa minnen från samvaron med missionens vänner i olika delar av vårt land. Mycken kärlek har bevisats oss, i synnerhet vid avskedsstunderna. Bedjande kärlek lindrar avskedets smärta och skänker kraft, som bär ända in i uppgiften.

I härlig vinterskrud stod vårt land den dag vi lämnade det. Vi äro glada att få minnas det så, i strålande sol och med snötyngda granar.

En stund omkring Gudsordet och i bön tillsammans med några av vår missions vänner i Malmö blev vårt sista minne från fosterjorden.

Från Berlin förde vi med oss intrycket av en världsstad med talrika bevis på mänskliga stordåd, högmod och synd. Vår drottnings födelsebygd och f. ö. hela Rhendalen tedde sig som en vacker fondmålning av en rik kulturbygd. Tågombytet i Basel gav oss tillfälle att se en del av den förnäma staden med dess gamla säregna rådhus och domkyrka. Lucern låg som ett férike på alpsluttningarna vid den historiskt minnesrika Vierwaldstättersjön. En lätt dimslöja dolde de omgivande höga väktarna med deras vita hjässor. När aftonen kom, ringdes helgsmal och frid från de många kyrkorna, och alperna genljödo av klockklangen. Vi bodde liksom ett sällskap tyska missionärer — också på väg till Genua och vår båt — å Johanniterhof, kristligt hospits. Här var en fridens ort, där evangelisk anda rådde. »Vi äro så få evangeliska kristna i denna stad» klagade värdinnan. Katolikerna bestämde gudstjänsttid i Lucern. Klockan nio på söndagsmorgonen vandrade folket till kyrkorna.

På Johanniterhof upplyste man oss välvilligt om att vägen mellan Lucern och Flüelen finge tillryggaläggas per båt i st. f. med tåg, om man så önskade. Det blev en underbar färd över den vackra, minnesrika sjön. Höga, majestätiska reste sig alperna på båda sidor, och skogarna prunkade i höstens rika färgskrud. Men skulle ej dimman vika undan och alptopparna stiga fram i sin snöglans! Vi spanade en stund efter Pilatus topp. Och se, högt på himmelen träder den fram såsom en uppenbarelse av »de eviga höjdernas härlighet.» — Då och då under färden framskymtade genom dimman en alptopp än här, än där.

Nere på de lummiga, färgrika stränderna samlades alpernas folk denna dag till fest. De kommo klädda i sina allvarliga och vackra nationaldräkter. Vi passerade Tellskapellet och Rütliängen, en avskild plats mellan väldiga ättestup och sjön. Det var här, som urkantonernas män möttes en gång år 1291 och ingingo Edsförbundet. Så föddes det fria Schweiz.

När tåget förde oss fram mot S:t Gotthardstunneln, snöade och regnade det. Men på andra sidan strålade S:t Gotthards mäktiga hjässa hög och vit mot en klar himmel, ja, hela alpvärlden trädde fram i all sin obeskrivliga skönhet. Ännu sedan mörkret fallit på lyste vita bergskammar fram högt uppe mot natthimmeln.

I Milano förunnades det oss att se katedralen, »världens åttonde underverk», med dess 3,300 marmorstatyer. Obeskrivlig är även den i sin arkitektoniska och skulpturella skönhet. Dess inre manade till aningsmättad tillbedjan. Ganska många tillbedjare voro ock där. Men var månne ej det djupa dunklet i templets inre en symbol för det andliga tillståndet i den katolska kyrkan? Att det ofta icke är så mycket fråga om tillbedjan i anda och sanning, om syndarens möte med Gud genom Kristus till frälsning, utan om en ceremoni, ett program, som skall genomgås, det fingo vi ett starkt intryck av vid en gudstjänst i ett rikt guldsmyckat kapell i Genua.

Ett väsentligt annat budskap påmindes vi om, när vi kommo ut på havet: »De bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan, av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus.» Så hade Herrens store apostel skrivit till den kristna församlingen i Rom, innan han som fånge kom till Italien. Över dessa vatten hade han färdats fram, och en vårdag i kejsar Neros sjunde regeringsår landsteg han där borta i Puteoli för att

begiva sig till Rom. Mäktigt var det budskap han kom med till vår världsdel, mäktig den ande, som ledde honom.

Många voro de som följde honom västerut, flera äro de som gå ut till Österns länder med samma budskap som han och ledda av samma Ande. Men det tycks, när man ser på de nutida förhållandena, som om budskapet hade förlorat sin ursprungliga kraft, som om det vore ett arv eller ett lån och icke en personlig gåva, dagligen mottagen från Gud i Kristus. »Ingen kännare av den nutida hednamissionen kan undgå att känna det förödmjukande intrycket av det epigonartade* i dess krafter, medel och arbetare.» — — — »Ande och kraft utgöra kännetecken på den (apostoliska) missionsperioden.» — — — »Härliga nådegåvor utgjutas över de unga församlingarna; de ledande männen med sin enastående originalitet återstråla något av Kristi härlighet och trycka sin stämpel på århundraden.» — — — — »Det moderna världsläget betyder för kristenheten en lika tvingande uppfordran att missionera världen som då.» Guds avsikter med världen och hans kallelse till den kristna församlingen äro oförändrade. »Så se vi oss nutidskristna med vår svaga tro och ringa andliga kraft försatta i samma läge som denna trosstarka och andefyllda församling: det gäller att visa världen, att vår tro icke blott räddar de enskilda, utan att den är segern, som övervinner världen, att den Herre, som vi tillbedja, är nog för världen, att budskapet om frid med Gud genom Jesus Kristus övervinner all hedendom.»**

*

Från Medelhavet och de paulinska tankarnas hav finna vi oss förflyttade till en annan värld. Vi äro i Port Said, inkörsporten till Österlandet. Denna stad är varken Österland eller Västerland, även om den präglas mest av det förra. Man finner här en blandning av skilda kulturer och okultur: i fråga om byggnadsstil såväl som klädedräkt, språk och affärsmetoder, ja, i människornas hela sätt att vara.

Österlandets folk skiljer sällan mellan fantasi och verklighet. Det tänkta tyckes man uppleva lika verkligt som det vi mena med verklighet. Vi kalla detta en brist och säga, att österlänningen är osann, under det att han å sin sida står oförstående eller upprörd över vår brist på anpassningsförmåga och vår hänsynslöshet. Att detta icke blott är en psykologisk egendomlighet utan ock — och till största delen — beror på osanning i religionerna, det visar den djupgående förändring i nämnda hänseende, som äger rum med alla dem som komma till uppriktig tro på Kristus.

Utmed Suezkanalen sågo vi skaror av smutsigt klädda araber arbeta med att bredda farleden. De gjorde ett intryck nästan av arbetsdjur. Vad människan får ringa värde i öknen och i Österlandet. Man nöjer sig med mycket litet i fråga om mat, sover gör man var som helst, och av kläder behöver man mycket litet.

Öknen verkar avskräckande i all sin ödslighet med blott sand och klippor. Israels barn, som under sin store, av Gud korade hövding vandrade genom Röda havet och över Sinaihalvön, grepos av förtvivlan därute i den stora ödemarken. Var skulle de få bröd, där ingenting växer, eller vatten, där allt är torr, het sand och själva klipporna synas förtorkade. Några högre intressen eller en tro som kunde trotsa intrycken av denna omgivning, hade ej den stora massan, trots undren man sett i Egypten. Men här i den stora ensamheten och berövade alla jordiska förhoppningar, t. o. m. den om det dagliga brödet, skulle detta folk fostras till tro. Här måste Gud få bliva allt. Huru stor blir ej här gudsmannen Moses i sin orubbliga tro på Gud och i sin lydnad mot Guds kallelse och ledning. »Så blev jag icke ohörsam mot den himmelska synen.» Dessa ord stå liksom i eldskrift över både Mose och Pauli trosliv och världshistoriska gärning.

— — — —

Vi närma oss nu Colombos redd, kväl-

* Epigoner, i litteraturen sådana förf., som blott utvecklat stora föregångares idéer.

** Citat från J. Warneck, Paulus och nutidens hednamission.

len den 30 november. Vinden står från land, och vi känna den underbara doften från Ceylons kanelträdslunder.

Carl J. Bergquist. *Elise Rudvall.*

Återkomst till fältet.

Fredagen den 28 sept. eller enligt kinesisk räkning den 15:de i 8:de mån., den sista av de tre årliga festdagarna, ankommo Berglings och jag till Yuncheng. Vi möttes utanför staden först av vår kock, sedan av vår trogne portvakt och så av Maria Nylin, Estrid Sjöström och Ida Söderberg. Det var 3:dje dagen, de voro ute för att möta.

Inkommen på gatan till skolan, stodo lärarinnorna och flickorna uppställda utanför dörren och sjöngo: »Jag bor i himmelsk kärlek.» Min blick överfor de sjungande, och många minnen trängde sig på mig. Där stod fru Swen, änka efter läraren Swen. Hon såg så bedrövad och nedtryckt ut, och ej underligt, ty utom det att hon förlorat sin man och nu har att bära ansvaret för sju barn, hade hon för ett par dagar tillbaka fått ett nytt sorgebud. En yngre bror hade dött. Deras hem i provinsen Shantung hade plötsligt utsatts för översvämning, och de hade förlorat allt, de ägde. Detta hade gripit den unge mannen så, att han fick blodstörtning. Just denne broder och en broder till herr Swen skulle ha kommit för att hämta fru Swen med familj. Nu måste de tillsvidare stanna i Yuncheng.

Inkommen i vårt kära hem, fann jag överallt välkomsthälsningar. En tanke, som mer än någon annan fyllde min själ, var: Det är *nåd*, att jag fått kommo åter till fältet.

Stormöte i Yuncheng.

Den 13 och 14 oktober fick jag vara med om det sedvanliga höstmötet. Sju personer döptes, bland dem vår kock och en skolflicka. Men då jag antar, att andra skrivit om detta, förbigår jag det och vill i stället berätta litet från

Stormötet i Puchow.

Maria och jag hade fått inbjudan att bevista detta och blivit ombedda att sedan stanna något och hjälpa kvinnorna. Onsdagen den 17 okt. lämnade vi alltså Yuncheng. På kvällen anlände vi till Yühsiang, där vi träffade Pastor Ging och hans systerson, som är anställd som evangelist. Han bad oss så enträget, att vi skulle försöka göra något för kvinnorna också där. Kärt var det att återse gamla Puchow, där jag ej varit på 11 år. Hjärtligt välkomnades vi av herr V. Wester och kineserna. Till mötet samlades många. Pastor Gao från Yuncheng var också med. Vi fingo alla hjälpas åt att tala vid mötena. Huru önska vi icke, att *Gud* fått tala till hjärtana, och att någon själ blivit född på nytt!

En man och tre kvinnor blevo genom dopet upptagna i församlingen. Många gamla vänner fingo vi träffa, det var kärt återse dem. Ännu mer skulle våra hjärtan ha fröjdats, om de alla hade varit lyckliga i Gud, men så är ej fallet. Några ha kallnat och stannat i loppet. Må Herren föra dem åter in på fridens väg!

Bibelklass med kvinnor.

Veckan efter stormötet var det meningen, att de av kvinnorna, som kunde, skulle stanna kvar, och vi ha möten med dem. Det såg först ej ut att bliva många, men skaran ökades, så vi hade ibland mellan 20—30. Maria gick igenom Jesu liknelser och jag de 7 första av budorden. Kvinnorna voro mycket uppmärksamma, och det var en stor glädje att samlas med dem.

Förra måndagen reste Maria Nylin till Cypressbyn, och jag stannade här för att göra

Besök i hemmen.

I sällskap med den första kvinnan, som döptes här i Puchow, båda bibelkvinnorna ha nämligen rest till tältet, har jag

under denna vecka besökt olika hem. I går reste vi till två byar. Man får sålunda tillfälle blicka in i deras hemförhållanden, och ofta låta de oss få se in i deras hjärteställning till Gud. En sak, som djupt smärtat mig, är, att två män, som varit kristna, nu röka opium. Båda se de olyckliga ut, och jag tror, att de önska bli fria, men det är icke lätt att kasta av syndens bojor. Bedjen för alla avfällingar!

Om tisdag väntar jag Maria Nylin tillbaka hit, och om Gud vill, återvända vi till Yuncheng om onsdag.

Det är med stor tacksamhet till Gud, som jag ser tillbaka på de veckor, jag fått vara på fältet, och för vad jag fått vara med om. Allt är *nåd*.

Puchow den 3 nov. 1928.

Frida Prytz.

*

Från Ishih.

En nyårsvälsignelse. Första aftonen i böneveckan beskärdes oss en oväntad och stor välsignelse, i det att bokspridaren Hangs hustru då vände sig till Gud. Denna kvinna har under de fem à sex år hon och hennes man bott i staden gjort sig ökänd genom sitt vilda obändiga lynne; på sista tiden var hon även en passionerad spelerska.

Många gånger ha de flyttat, ty så snart man på en ny plats fick se ett prov på fru Hangs lynne, undanbad man sig hennes närvaro, hennes lynnesutbrott förorsakades vanligen av ett ord eller förmaning från mannen, som gjorde henne liksom besatt av onda andar. Hon började då skrika och tjuta, så att det hördes i hela grannskapet; efter en stund fann man henne sittande på marken med en stor folkskara omkring sig, lyssnande på hennes rent djävulska vältalighet, i det hon utgöt sig i okvädingsord mot mannen.

På detta sätt kunde hon hålla på mer än halva dagen; sade man något till henne, så var det som om hon icke hörde det. Av ren utmattning måste hon ju slutligen upphöra med sitt bannande, och så var det över för den gången. Någon gång hade hon förmåtts att komma och höra Guds ord, men när hon uppmanades att omvända sig svarade hon: »*Jag* omvända mig — *JAG!*» Det lilla hon hört av ordet hade visst ändock haft någon verkan på hennes hjärta, ty då hon sedan höll på att genom sjukdom förlora sin flicka, började hon bedja, och då hon kände sina synders tyngd och fruktade Guds rättvisa straff lovade hon bättring. Men hennes bön gav henne ingen frid, ej heller kraft mot synden; hennes dotter blev dock frisk, därför kände hon att hon var skyldig Gud någonting och fortfor bedja om kraft att bättra sig.

Nu var hon med på bönemötet. Efter en kort bibelbetraktelse förenades vi i bön och en av de första att bedja var fru Hang. Man kunde knappt tro sina öron — min hustru kastade en blick på bedjerskan, det var mycket riktigt hon, den beryktade synderskan, som nu satt där med tårarna rinnande utför kinderna, under det hon på samma gång bad Gud om frälsning och *tackade för syndernas förlåtelse.* Hon berättade sedan för min hustru att mitt under läsningen och utläggningen av ordet kom friden som en ström in i hennes hjärta; hon *kände* att hon var frälst — hon *måste* tacka för sina synders förlåtelse. Det var ju något ovanligt här, vi tyckte det var en riktig »utländsk omvändelse».

Men genom denna underbara upplevelse spändes våra förväntningar: kanske nu väckelsen skulle börja, den som vi så länge bett om och väntat på. Guds kraft förnams också i de följande aftnarnas möten och de troende uppvärmdes, ett par unga män påverkades även kraftigt, men någon mer sådan märklig omvändelse fingo vi icke vara med om.

I slutet av januari, då det kinesiska nyåret inföll, hade vi *evangelisationsveckan.* Särskilda möten höllos då för icke troende, och stadens affärsmän och andra inbjödos till dessa möten. Resultatet blev en packad lokal dessa kvällar; under två à tre timmar sutto dessa män och lyssnade till en enkel och klar evangelisk predikan av evangelisterna Hai och Li.

Av dem som under de dagarna hörde ordet har en skohandlare i fortsättningen visat varmt intresse för Herrens lära; därutöver ha vi ingen *synlig* frukt men veta ju ända, att sådden icke är förgäves.

Guds hjälp i nöden. En afton under ovannämnda möten, mitt under evangelisten Hais predikan, kom ett bud till honom från hans hustru, att deras lilla flicka låg för döden. Evangelisten Li avlöste då Hai och denne sprang hem, för att finna barnet som alla trodde döende. Men min hustru, som var närvarande vid predikan och hört den sorgliga nyheten, började bedja — bestorma Gud — om den lillas vederfående. Vi förenade oss i rop till Herren härom; för ett par år sedan förlorade de unga föräldrarna sin förstfödde i en liknande sjukdom, måtte Herren förbarma sig och i nåd gripa in med hjälp här — så ropade vi till Herren och fingo även visshet om bönhörelse. Efter predikans slut, då vi voro på väg till den sjukas hem, hörde vi att hon redan var bättre. Denna förbättring fortfor och efter en tid var hon fullt återställd.

En familj för Gud. En 80-årig man och hans nästan lika åldriga hustru samt son och sonhustru jämte barnbarn synas alla vilja tillhöra Herren. Den allra första början härtill torde vara sonens vistelse i Hancheng, Shensi, för flera år sedan, där han kom att få höra evangelium och varifrån han hemförde ett Joh. evangelium. Det nästa var bibelkvinnornas husbesök i staden, varvid de stötte på denna familj och funno den »värdig» (Matt. 10: 13) samt inbjödo dess medlemmar till Guds hus. Därnäst kommer ett svårt hundbett; gumman blev biten av en arg hund, gick till sjukhuset och fick en tids behandling, utan att såret ville läkas, varför läkaren en ung infödd frånsade sig dess vidare behandling. Nu fick min hustru höra om saken och började behandla handen med våtvärmande omslag. Resultatet har blivit läkning men med efter någon tid ett nytt sår, varför fortsatt ihärdig behandling har varit nödvändig. Nu är denna gumma, såvitt det är möjligt för människor att bedöma, helt gripen av nåden; den gamle mannen ligger hemma och »läser om Jesus», som han säger, i det Joh. evangelium han länge haft och det Luk. evangelium vi letat upp åt honom. Denna läsning förkortar för honom de långa nätterna, då han ofta ej kan sova på grund av sin reumatism. Sonen kommer, liksom modern, flitigt till gudstjänsterna, annars är han upptagen av affärer, han är den ende som kan förtjäna något och alla bero av hans förtjänst. Manne vi vid stormötet i maj skola få döpa hela familjen?

Församlingen. Det andliga tillståndet bland de troende i allmänhet lämnar dock mycket övrigt att önska. Det råder en stor likgiltighet för egen och andras frälsning — ja, man vill ju för all del bli frälst men frågar ej mycket efter det som *hör till frälsningen.* Vi ha fortfarande förskonats, såvitt det är oss bekant, från svåra syndafall; men i stället florerar världsligt väsende i församlingen, och hos dem som icke smittats därav, förnimmer man i stället andligt högmod över egen gudaktighet. Många draga sig ifrån gudstjänsten och Guds barns umgänge och mena sig lika bra fira söndagen helt och hållet i sina hem, somliga rentav gå i sitt arbete på söndagen nästan som andra dagar. De församlingsdiakoner vi för några år sedan tillsatte ha delvis orsakat stor missräkning, varför i de kretsar där dessa skulle leda församlingen tillståndet är sorgligt.

En bibelkurs på några dagar hölls för ledare i medlet av februari. Ett tjugutal deltog häri och visade stor mottaglighet för de lärdomar ordet bjöd. Min hustru höll samtidigt en veckas läskurs för kvinnor.

Flickskolans lärare dog i mars månad. Det var ett fall av lungsot ådraget genom häftig förkylning. Den stackars mannen hängde visst hårt fast vid livet, ung som han var och med hustru och barn tillika; men på det sista var han så nöjd att gå från denna jorden och fröjdade sig storligen just före sin död att snart vara i paradiset och få äta frukten av livets träd.

En liknande lycklig hemgång fick en

hustru från Ishih stad för ej länge sedan. Alltid hade hon haft bekymmer och ängslan för sin utkomst, men hennes sista stunder upplystes så av ljuset från den tillkommande världen, att hon glömde all oro för sina egna och längtade blott *hem*. Sådana fall ha vi sett rätt många. Stundom är det en troende, som växt mycket långsamt i nåden men som på sjuk- och dödsbädden liksom på en gång mognar, får se himmelen öppen för sig och går hem jublande.

Det nya kapellet finns nu på papperet, sedan Verner Wester var här i början på mars och gjorde en ritning samt gav åtskilliga råd angående bygget. Till hösten hoppas vi kunna lägga grunden men våga väl knappt börja bygga med det lilla vi ha. Vi taga ett steg i sänder så går det väl till slut på Guds barmhärtighet.

Ishih, april 1928.

Axel Hahne.

*

"I det land — Han kallat mig till."

(Utdrag ur privatbrev.)

Vill i hast sända nån rad med dagens post. Jag vill då först meddela litet om Guds underbara ledning och hjälp under resan. De dagar vi hade storm, bevarade Gud mig från sjösjukan, och när solens strålar var som hetast, gav han oss svalkande skugga uppe på däck. Där var det så skönt med den friska havsluften.

Vi voro ett trettiotal missionärer i sällskap, som genom Guds nåd fingo samlas kring ordet varje dag.

Det var för mig en stor glädje att bli i tillfälle att se flera av de platser, som jag hört så mycket berättas om. Vi besökte Svenska Skolan i Port Said. Det var så kärt att där få möta två av Guds tjänarinnor, som genom Guds nåd utföra ett välsignat evangelisationsarbete bland araberna. När vi senare passerade Suezkanalen och sågo Afrika på ena sidan och Arabien på den andra, med dess stora öknar, kom jag just att tänka på ett ord i Jes. 35: 1: »Öknen och ödemarken skola glädja sig.» Ära vare Gud!

De intryck jag fick, när jag vandrade genom den Indiska stadsdelen i Bombay, skall jag aldrig glömma. Det var så gripande att se, hurusom hedendomens mörker ännu råder där ute. Måtte evighetens sol *snart* uppgå i de kära indiernas hjärtan.

Vi stannade rätt länge i Singapor, så vi hade glädjen att bese dess vackra omgivningar. Efter några stormiga dagar på Kinesiska havet kommo vi så till Hongkong. Jag hade under hela resan undrat, huru det skulle komma att kännas, när jag för första gången skulle sätta min fot på Kinas jord, och vet ni, när jag så kom till Hongkong, ordnade Gud det så, att jag ej kom att tänka på, att detta var det land, som han kallat mig till. Vi gingo upp på de vackra skogbeväxta höjderna, och när jag såg ut över de leende dalgångarna och de små kullarna, som påminde mig om mitt kära Jämtland, så tänkte jag: Är detta verkligen Kina, då älskar jag icke bara folket utan även deras land. —

När vi kommo till Shanghai, voro flera av de kära C. I. M.-vännerna nere och mötte oss och efter några timmar i väntan på att få våra saker foro vi så upp till C. I. M. Vi blevo så hjärtligt mottagna av C. I. M.-vännerna, så det dröjde ej länge, förrän jag kände mig som hemma.

Vi kommer att stanna här en vecka, dels för att vara här på lördagsmötet, där vi troligen har att avlägga ett kort vittnesbörd, och dels för en del ompackning, som vi måste göra, enär vi ha att taga så lite som möjligt med oss till Yangchow. Tack för förbön! Jag har känt mig som buren på starka Fadersarmar. Min önskan är att alltfort få vara innesluten i edra förböner. Måtte Gud skickliggöra mig och fylla mig med sin Ande, så att jag genom hans nåd måtte få föra många till livskällan Kristus, innan han kommer.

Eder ringa tjänarinna i Herren
Karin Andersson.

En Gud som hjälper.

En ordets förkunnare i Amerika berättar följande:

Jag satt tidigt en morgon i en Pullmans sovvagn och läste i min Bibel, då vid en station en ung herre steg på tåget och kom in i den järnvägsvagn, där jag hade min plats. Litet tveksam stannade han utanför i korridoren, men som det fanns plats i min kupé, bad jag honom stiga in. Vi kommo efter en stund i samspråk och funno till vår glädje, att vi voro »bröder». Det dröjde icke länge, förrän han hade meddelat mig följande uppmuntrande erfarenhet:

Jag är, sade han, affärsman, bosatt i Chicago. En dag, då jag hade varit i Freeport, Illinois, upptäckte jag, att jag skulle komma så sent till Chicago, att jag den e. m. icke skulle hinna utföra något arbete på kontoret. Och så beslöt jag att i stället stiga av i en mindre stad för att emellan ett par tåg hälsa på en där bosatt vän. Anländ till hans bostad fick jag emellertid veta, att han rest bort för tre veckor, något som jag kände som en stor missräkning.

Det skulle dröja fem timmar till nästa tågs avgång, och jag beslöt att på bästa sätt söka använda den tiden. Tog mig därför en promenad utåt landet. När jag gått ett stycke, träffade jag på en äldre man, som på ett fält vid sidan av vägen mycket långsamt höll på att vålma hö. Jag hälsade och slog mig i språk med den gamle. Han besvarade vänligt mina frågor men fortfor att arbeta.

Plötsligt slog mig den tanken: »Varför inte hjälpa honom?»

Jag talade om för gubben min missräkning, sade honom, att tiden föreföll mig lång, tog så en oanvänd högaffel och började hjälpa till med arbetet. När allt höet var vålmat, fann jag, att det var tid för mig att återvända till stationen. Så räckte jag den gamle min hand och sade, att vad som för mig varit en missräkning, hade förvandlats i ett nöje. Så kärt hade det varit för mig att få göra hans bekantskap.

Han höll fast min hand och svarade: »Innan ni går, måste jag berätta Er något. När vi vaknade i morse, talade mor och jag om att höet måste vålmas i dag. Jag anmärkte, att jag kände mig så dålig, att jag fruktade jag aldrig skulle gå i land med arbetet. Men mor uppmuntrade mig och sade sig vara viss om att det skulle gå. När vi hade vår gemensamma bönestund, bådo vi ock vår himmelske Fader om hjälp. Jag kände mig efter den stunden stärkt och viss, att Gud på något sätt skulle hjälpa mig. Men», tillade han och tryckte ännu fastare min hand, under det att tårar glänste i hans ögon, »jag väntade verkligen inte, att Herren till min hjälp skulle skicka en herreman från Chicago i glacéhandskar och fina skor.»

Åter ett exempel på hur Herren besvarar sina barns böner. Sannerligen, han vägrar icke dem något gott, som förtrösta på honom. (Ur Sanningsvittnet.)

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under dec. 1928.

Allmänna missionsmedel.

1731. Grebo Kr. U. F., bidrag till N. Engbäcks underh. 200: —
1732. M. L., Bornholm 6: 44
1733. K. F. U. K:s Centralfören., gm K. M. A., till Maria Björklunds underh. 50: —
1734. »Jes. 65: 24», till R. Andersons underh. 200: —
1736. Onämnd, till Elna Lenells underh. 10: —
1737. Wallsjö kyrkl. sykrets 45: —
1738. »Annie» 10: —
1739. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1740. Mölnlycke mfg 15: —
1742. »Tionde», F. H., Duvbo 12: —
1743. »Se, din konung kommer» 18: —
1744. Hackvas syförening 60: —
1745. K. F. U. K., Kristianstad, resemedel till R. Anderson 50: —
1746. Koll. i Runtuna missionshus, gm E. L. 5: 47
1747. A. W., Sthlm 40: —
1748. »För en guldring» 15: 36

1749. P. P., Gånarp, gm N. P. P., Munkaljungby 10: —
1750. Koll. i Malmö, gm H. N. 168: —
1751. D:o i Trälleborg, gm A. O. 45: 45
1752. Sörby församling 50: —
1754. Daggryningen i K. M. A. 2,000: —
1756. »Tack» 10: —
1757. Från skördefest i Frösö kyrkskola till Hanna Wangs underh., gm J. R. 100: —
1758. »Herren mäter igen», O. S., Misterhult 50: —
1759. Söndagsskolans sparbössa i Magra 10: —
1760. Ps. 23: 6 10: —
1762. Koll. i Töre gm J. A. 18: —
1763. D:o i Jämtön, gm d:o 19: —
1764. H. R., Uppsala 10: —
1765. Holsby mfg 125: —
1766. A. N., Kalmar 3: 15
1767. E. L., Rödjenäs, rab. och överbet. på H. S. Ö. 5: 32
1768. »Hebr. 12: 2» 1,000: —
1769. En tredjedel kollekt insaml. av söndagsskolbarn i Skellefteå 1928, gm C. G. 75: —
1770. Hamrånge Kvinnoförening. 50: —
1772. Måndagssyföreningen i Norrköping 40: —
1773. Kollekt i Fahlmark 4/12 25: 05
1774. D:o i Öhrviken 5/12 16: —
1775. Resebidrag fr. Fahlmark 2: 50
1776. D:o fr. Skellefteå 115: —
1777. Del av koll. vid Adventsmötet i Skellefteå 73: 33
1778. Missionsoffer vid Kinamöte i d:o 6/12 200: —
1779. Koll. i Piteå 7/12 29: —
1780. Bergsbyns Kinakrets, till Estrid Sjöströms underh. 67: —
1781. »Ett tack till Gud d. 19/11 1928» 10: —
1782. L. N., Borås, sparb.-medel 6: —
1783. Föreningen »Enighet», Tranås 50: —
1784. »Missionsinkomst från Framnäs», gm A. J., Köping 70: —
1785. »Koll. vid missionsafton i Jkpg 9/12» 80: —
1786. Hörle mfg 35: —
1787. »S. T. S.» 200: —
1789. A. J., Skede 10: —
1790. »Tionde» 50: —
1791. »n, Jer. 32: 27» 30: —
1792. Kollekter vid missionär N. Svenssons resa i Ö. Härad: Vetlanda 42: —, Nye 20: 30, Farstorp 7: —, Lämnhult 4: 84, Ö. Korsberga 25: 24, S. Solberga 13: 52, Rösa 3: 64, Skede 9: —, Ekekull 8: 21, Husnäs 9: 61, Lindeberg 3: 05, Mamrelund 17: —, Holsby 32: 25, Slättåkra 6: —, Ödshult 2: 65, Bäckseda 5: 30, Eckerda 12: —, Fifflekull 11: 02, Ulriksdal 10: —, Boda 9: 30, Mörteryd 15: — 266: 93
1793. Eckerda mfg 30: —
1794. »Onämnd» 25: —
1795. Boda S:a Missionsförsamling, »offermedel, till Elna Lenells utrustning» 81: 32
1796. Ur »Senapskornets», Lidköping, sparbössa till O. och G. Carléns underh. 13: 64
1797. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. 450: —
1798. Koll. i Mienisel, gm J. A. 15: 35
1799. Genom Ovikens Kristl. Ungd.-förening, från en »Nådessyster», gm E. A. R. 50: —
1800. J. S., Säter, till M. Ringbergs underh. 30: —
1801. »Marc. 9: 23» 200: —
1802. Koll. vid missionsföredrag i Hälsingborg, gm E. B. 305: 43
1803. Missionsvänner i Slättevalla, gm C. W. C. 100: —
1804. E. H., Hidingebro, »Johannes Hedengrens Minne» 26: 50
1805. Koll. fr. Kinakretsen, Norrköping, gm G. T. 75: —
1806. E. Ö., Fredsberg, »julgåva» 13: 73
1807. V. och C. E., Kumla 250: —
1808. M. H., gm d:o 5: —
1809. Koll. i Figeholm 12: —
1810. »Solglimten», L:a Basthult 12: —
1811. Koll. i Klintemåla 6: —
1812. O. W., Misterhult 5: —
1813. J. V. K., d:o 5: —
1814. Mfg i Baggetorp, resebidrag 10: —
1815. N. N., Ingatorp, reseb. 5: —
1816. Koll. i Forsa skola, Mönsterås 7: —
1817. D:o i Smål. Anneberg 9: —
1818. Missionskretsen i V. Ryd 50: —
1819. A. U., V. Ryd 5: —
1820. Kinavänner i Eksjö 75: —
1821. Koll. i Ingarp 7: 50
1822. Mfg i Ulriksdal, Björkö 50: —
1823. D:o, reseb. 10: —
1824. En liten gåva av L. M. 30: —
1825. A. K., Ekenässjön, rab. å böcker 32: 62
1826. Björkö mfg, Björköby 30: —
1827. E. W., Björköby 10: —
1828. Fam. C., Edderyd, »en blomma på pappas grav på 10-årsdagen 9/7» 50: —
1832. »Onämnd» 50: —
1833. Ingarps mfg, gm E. S., till J. Hultqvists underh. 15: —
1834. »En nypa mjöl, Skellefteå», gm A. B. 10: —
1835. N. S., till E. Sjöströms underh. gm d:o 10: —
1836. Östra och Västra syföreningarna, Jkpg 125: —
1837. S. G., Nässjö 100: —
1838. L., i st. för blommor pa professor Kolmodins grav 10: —
1839. »Gunnar» 20: —
1840. O. E. N., Piteå, »en liten julgåva» 25: —
1841. N. A. P., Värnamo, »julgåva» 30: —
1842. E. P., gm M. O., Höganäs 50: —
1843. M. O., sparb.-medel, gm d:o 17: 65
1844. Ryggestorps syförening 100: —
1845. E. E., Sävsjö 10: —
1846. M. R., Malmköping 2: 83
1848. F. E., Edane 50: —
1849. H. och O., Norrköping 25: —
1850. Borås—Sjömarkens kinakrets 175: —
1851. Koll. i Betlehemssalen, Råsunda, 16/12 19: 30
1852. Genom K. L., Åre 16: —
1853. H. J., Gbg 5: 66
1854. G. B., Flisby 2: 20
1855. Kinaföreningen »Hoppet», Hälsingfors F. M. 1,400: — 131: 70
1856. »Tackoffer, vid läsningen av Sändebud till Sinims Land» gm M. L., F. M. 100: — 9: 41
1857. »Tackoffer fr. Skellefteå», gm A. B. 100: —
1858. Daggryningen i Skellefteå till E. Sjöströms underh. 125: —
1859. »A. B. L., Medle, ett löfte åt Herren», gm A. B., Skellefteå 15: —
1860. Bidrag till kollekten vid missionsaftonen i Jkpg 9/12, gm M. B. 10: —
1861. I. H., Lidingö 50: —
1863. J. W., Kimstad 10: —
1864. Säby Arbetsförening 75: —
1865. H. P., Kalmar 10: —
1866. Från missionsförsäljning i Möckelåsen 20: —
1867. Missionsvänner i Månsåsen 13: 61
1868. »Ur lilla Ruths sparbössa», Våle 1: —
1869. »Ur lille Ivars sparbössa», Våle 5: —
1870. Vänner i Ocksjön till H. Wangs underh. 6: —
1871. Vänner i Gillhov 12: 75
1875. Ryds syförening 50: —
1876. E. L., Sjötorp, gm C. W. C. 50: —
1877. Koll. på Daggryningens Adventsoch missionsafton i Grycksbo till Elna Lenells utrustning, gm O. G. 10: —
1878. Tillägg till försäljningen i Sthlm för S. M. K. 8: —
1879. H. H., Sthlm 10: —
1880. K. G., Sthlm 20: —
1881. L. M. F., Gbg 4,000: —

1882. Kinakretsen, Gbg 100:
1883. »Onämnd Kinavän» 100: —
1884. M. R., Växjö 40: —
1885. »Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», av O. och H. K., Lund 10: 08
1886. F. S., Kumla, överbet. på H. S. Ö. 2: 12
1887. M. R., Malmö 100: —
1888. Hännaryds mfg 50: —
1889. Bjurholms syförening 150: —
1890. E. H., sparb.-medel 53: 20
1891. A. O., Norderön 46: 75
1892. Tofteryds mfg 150: —
1893. Tillägg till försäljn. i Sthlm för S. M. K. 5: —
1894. N. O., Huskvarna, sparb.-medel 16: —
1895. L. P. L., Huskvarna 3: —
1896. K. S., d:o 50: —
1897. N. O., d:o prov. å S. L. 6: 75
1898. »I haven fått för intet, given för intet» 5: —
1899. S. L., Ystad, rab. å H. S. Ö. 5: 62
1900. »Ur Marias sparbössa», gm d:o 25: —
1901. »Från en Kinavän», gm d:o 10: —
1903. »Tack för bönhörelse» 100: —
1904. Onämnd, till missionärernas utresor 500: —
1905. Kinavän, Sundsvall, »julgåva» 100: —
1906. Koll. i Hassle, gm F. A., Brodderud 25: —
1907. Krontorps söndagsskolkommitté 5: —
1908. Karstorps mfg 75: —
1909. C. J. C., d:o 25: —
1910. G. N., Slågarp 50: —
1911. Mörteryds mfg 50: —
1912. G. K., Björköby 25: —
1913. »Hanna Blomqvists minne», gm G. S., St. Mellby 43: 50
1914. E. B., Flisby 5: —
1915. »Elins sparbössa», gm A. L., Hemse 5: —
1916. A. L., Hemse, prov på böcker 3: 73
1917. N. H., Värnamo 6: 15
1918. E. W., Karlstad, sparb.-medel 3: 20
1919. D:o prov. på böcker 3: 50
1920. E. L., Ovanmyra, prov. på böcker 18: 68
1921. I. K. och A. D., Kristdala, till Anna Eriksons underh., »söndagstioöringar» 12: —
1922. S. M. K:s Californiakommitté, till mission. och fru Svenssons underh. 299: —
1923. I. T. B., offerkuvert, gm A. J., Alingsås 10: —
1924. J. F., Ulricehamn 10: —
1925. K. N., Gbg 25: —
1926. Björköby mfg 10: —
1929. F. H., Duvbo, »tionde» 12: —
1931. E. R., gm J. A. V. P., Mönsterås 5: —
1932. »Mormors minne» 25: —
1933. Bankeryds Kr. Friförsamling 50: —
1934. Nye mfg 50: —
1935. Skeldervikens syförening 40: —
1936. Missionsmedel gm C. A., Visby 45: —
1937. J. J., Hädinge 10: —
1938. H. H., Norrköping 200: —
1939. Ränta på Gustaf och Anna Svenssons donationsfond 76: 69
1940. C. L. T. 100: —
1942. »D. 31/12 28. Ps. 68: 20» 500: —
1943. Koll. i Klintehamn vid föredrag av A. Bohlin 10: 60
1944. A. L., Klintehamn 10: —

Kr. 17,177: 77

S. M. K:s pensionsfond.

1735. 2 Mos. 35: 5 Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

1741. A. G., Malmö, för evang:a Wei Dieu-chen och Siao Hsi-Kao 250: —
1753. »Tionde enl. Herrens bud», till I. Aekzells bibelskola 15: —
1755. Daggryningen i K. M. A. för skolverksamheten i Kina 3,250: —
1761. E. L., Kristdala, till Barnhemmet i Sinan 10: —
1771. Redbergslids syförening, för lärare och evangelist i Mienchih 300: —
1788. »Onämnd, på Fars grav», till Barnh. i Sinan 10: —
1829. L. K., Klintemåla, till M. Petterssons verks., att anv. eft. gottf. 30: —
1830. »Från vårt lilla potatisland», till utdelande av evangeliedelar 10: —
1831. M. och J. L., till Barnh. i Sinan 5: —
1847. E. E., Sävsjö, till d:o 5: —
1862. I. H., Lidingö, till M. Ringbergs verks., att anv. eft. gottf. 50: —
1872. Kol. i Nynäshamn, till kapellbygget i Ishih 17: —
1873. F. H., Duvbo, till Carl Blom för Chi Uen-hsioh 20: —
1874. »Guds», till Berglings i Hoyang, för behövande kineser 50: —
1902. E. K., till Gerda Carlén på födelsedagen, att anv. efter gottf., gm S. L., Ystad 25: —
1927. S. E. B., Norrköping, till M. Petterssons barnhem, att anv. efter gottf. 40: —
1928. F. H., Duvbo, till I. Aekzells bibelskola 10: —
1930. S. S., Sthlm, för lärare i Mienchih 30: —

Kr. 4,127: —

Allmänna missionsmedel 17,177: 77
S. M. K:s Pensionsfond 50: —
Särskilda ändamål 4,127: —

Summa under dec. månad 1928 Kr. 21,354: 77

Med varmt tack till varje givare!

»Jag är Gud den Allsmäktige.» 1 Mos. 17: 1.

Gåvor till hemmet vid Duvbo.

oktober -december 1928.

Kontant: F. P., Björklinge, 10 kr.; O. M., Duvbo, 10 kr.; E. J., Hvetlanda, »till matta», 10 kr.; Onämnd, Stockholm, »till glädje åt hemmet», 100 kr.; L. S., Stockholm, »till extra julmat», 25 kr.; I. B., Duvbo, 10 kr.; J—n, Östrabo, Växjö, 10 kr.; E. A., Vetlanda, »till extra mat på julbordet», 25 kr; S. N., Skellefteå, 10 kr.; Syföreningen, Malmö, 15 kr.; E. A., Boarum, 10 kr.; E. B., Stockholm, 10 kr.; Systrarna L—m, Hvetlanda, 20 kr. Summa 265 kronor.

In natura: E. A—n, Duvbo, 2 tavlor, klädklykor, julgransprydnader, en soffa; Värnamovänner, 1 fårkropp; Ch. D. T—ie, Sinims Land, alla årgångar, inbundna; K. & B. F., 1 pyschkappa, 1 vinterrock, servietter; H. K., Sundbyberg, frukt; fru A—n, Duvbo, konserver; fru B. F., ett halvt dussin handdukar, crêpe m. m.; M. K., Kristdala, 1 ost; från S. M. K:s försäljning, kaffe, te, socker, kuvertbröd, grädde, konserver, krusbär, honung, gelé, korv; från ett stärbhus, genom fröken H., 3 st. dukar; fru af S—bg, Vänersborg, 1 bordduk; apoteket »Måsen», Göteborg, medicin; fru H—t, Bodasjögle, 3 ostar; A. K., Björkeryd, 1 ost; fru A. L., Ekenässjön, potatismjöl; Ungdomsföreningen, Nye, 1 ost; H. F—m, Stockholm, 1 ost; Onämnd, sängöverkast, ylleväst; H. & N. H—tz, marmelad, karameller, kaffe, te, chokolade, cacao, apelsiner, nötter, mandlar; fru S—e, Duvbo, honung; fröken E. K—e, Stockholm, gotter till julbordet; D. J—n, Duvbo, lutfisk, korv; fru N. E—r, Malmö, kaffe, socker, konfekt, sviskon, torkad frukt; E. L—ng, Malmö, cacao; Lilltomtavännerna, charkuterivaror *varje* vecka, jultårta.

Med varmt tack för varje gåva!

August och *Augusta Berg.*

»Herren är min herde, mig skall intet fattas.» Ps. 23: 1.

Prenumerationsanmälan.

Missionstidningen

SINIMS LAND

anmäler härmed sin 34:e årgång.

Missionstidningen Sinims Land, organ för Svenska Missionen i Kina, utkommer vill Gud även under år 1929 enligt samma plan som under föregående år. Ansvarig utgivare är missionsdirektor Erik Folke, varjämte missionssekreterare Martin Lindén m. fl. medverka vid tidningens redigering.

Sinims Land utkommer under årets lopp med 20 nummer samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev från Kina, meddelanden från hemarbetet, uppsatser särskilt avsedda för barn och ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran. Från olika håll har red. haft glädjen mottaga vittnesbörd om att vår tidning fått vara till uppmuntran och välsignelse. Vi bedja att härmed få uttala ett varmt tack härför såväl som för allt det kärleksfulla intresse för Sinims Land, vilket på olika sätt tagit sig uttryck. Särskilt beder red. att till prenumerantsamlarna få uttala ett vördsamt och hjärtligt tack för deras uthålliga och osjälviska arbete för tidningens spridning.

Då nu årsskiftet närmar sig, ville red. dessutom till envar av tidningens vänner rikta en innerlig vädjan om hjälp med anskaffandet av nya prenumeranter. Tidningen behöver så väl det ökade ekonomiska stöd, som varje ny prenumerant tillför den. Men dessutom kan och bör en ännu högre synpunkt anläggas på arbetet med att samla prenumeranter. Denna kan uttryckas så: ju fler nya prenumeranter, desto fler vänner till missionen och förebedjare för densamma. Och ju fler förebedjare desto större segrar i hela det arbete, för vilket Sinims Land vill vara ett organ. Må då tidningens vänner själva med ny frimodighet gripa sig an med arbetet för att samla prenumeranter och må de bedja Herren mana fram och giva Sinims Land många nya verksamma vänner.

Slutligen bedja vi också få anbefalla Sinims Lands redaktion åt vännernas hågkomst i förbön. Red. känner djupt behovet av Guds nådefulla bistånd och välsignelse, och denna gives, det veta vi, såsom svar på bön.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90. Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser kr. 2: 25 för varje 6-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Ett nådens år från Herren. — Återblick på det gångna året. — Ett tack. — Var äro de? — Från Red. och Exp. — Olina Kalling. — Reseintryck. — Från missionärerna. — En Gud som hjälper. — Redov. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

Nr 2. ÅRG. 34. 20 JANUARI 1929. PREN.-PRIS 2:25

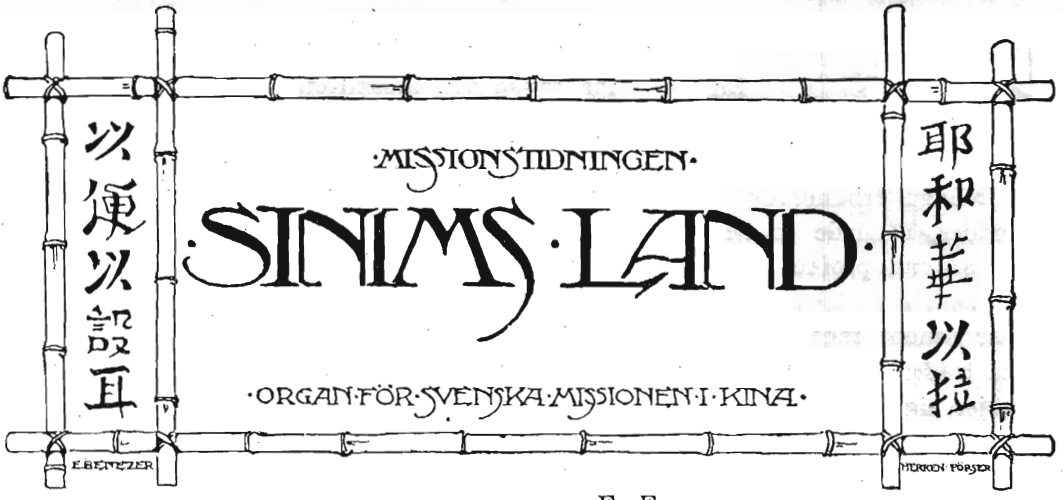

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

VÄRLDENS LJUS.

Ett ljus har tänts i Juda land,
det lyser mer än solen;
dess strålar nå till hav och strand
ja, upp mot kalla polen.
Varthelst det når,
blir fröjd och vår,
om också isig vinter slår
i bojor fjäll och dalar.

I mörker sutto jordens folk,
och himlen tycktes fjärran.
Visst då och då en fridens tolk
bar budskap ifrån Herran;
men allsköns nöd
och synd och död
bland folken kväva vill den glöd,
som siarn kom att tända.

Men nu har Livets sol gått opp
med sällhet under vingen;
en tallös, himmelsk sångartropp
det sjöng kring jorderingen.
Ett barn är fött!
Guds Son är kött!
Du jordens barn, din Gud dig mött;
stäm upp din glada lovsång.

Se, hjälten utav Juda stam
skall strida helga striden.
Han skall till seger draga fram
för sanningen och friden.
Fall till hans fot
i ödmjuk bot!
För all din synd och skuld tag mot
hans nåds och kärleks gåvor.

Du folk, dig kläd i helig skrud
slå Baals altar neder!
Han träder dig emot, din Gud,
och dig till sällhet leder.
Tro på hans namn,
den trygga hamn,
och slut dig i hans öppna famn,
som kommen är att frälsa.

ANNITA.

"JAG SER HONOM..."

En väckande tanke vid årsskiftet.

Av Olf. Ricard.

Många århundraden innan Kristus föddes, uttalade en hedning följande sällsamma profetiska ord: »Jag ser honom, men icke i nutiden, jag skådar honom, men icke nära. En stjärna träder fram ur Jakob och en spira höjer sig ur Israel» (4 Mos. 24: 17). Det är julklang i dessa ord. Det strålar ljus från en ny tid ut ifrån dem. Siaren har skådat igenom mörker och där bortom sett en första svag rodnad av nådeårets julmorgon.

»Jag ser honom . . . jag skådar honom.» Det gäller Kristus! Vem har ej i en viss mening sett honom? Icke blott sett hans bild i konstnärers och tänkares verk — nej, utan än mer: vi hava känt, att det stod någon bakom, när hans namn nämndes och hans ord talades. När någon nämner namnet Jesus, vilket mäktigt intryck gör det icke på oss! Om däremot t. ex. Napoleons namn framsäges, så förmår detta ej utöva samma underfulla inverkan på oss. Tvivelsutan känna vi allesamman till några människor i vår umgängeskrets eller i vår familj, i vilkas liv Jesus betyder något. Då Kristus satte sig på Guds högra sida, var det ej för att efter sina gärningar njuta en behaglig vila utan för att med sin energiska eviga Ande fortsätta det stora verket: lägga världen för sina fötter, genomtränga den med sina tankar, göra människorna lyckliga. Och något av allt detta hava vi icke kunnat undgå att se.

»Jag ser honom — men icke nu; jag skådar honom — men icke nära!» O, detta förtvivlade »men icke nu», detta vemodsfulla »men icke nära!» Icke nu! Icke nu! Kyrkofadern Augustinus bad i sin ungdom, då han ännu var ett världens barn, denna vanvettiga bön: »Herre, fräls mig från synden — men icke ännu! Lös okyskhetens länkar — men icke ännu!» Så sanna äro de flesta syndare icke en gång. De bedja blott om befrielse och besluta, att de vilja upphöra med att synda — och så underförstå de: men icke ännu! Jo, just nu! Du må gå bort till det gamla årets grav, under det att du tänker dig, att du i din hand håller det, som du vet är ditt livs skötesynd, och så — se på denna din synd för sista gången i ditt liv, släpp den sedan och låt den falla i det gamla årets öppna grav! Låt snön tungt täcka den och vänd aldrig, aldrig tillbaka till den graven mer! Säg: detta hör det gamla året till, det är evigt förbi.

»Jag skådar honom — men icke nära!» Jag hör ärliga, sökande människor säga: »O, vi vilja så gärna hava den segervissa tron, men det är, som om det ständigt vore något emellan; vi komma aldrig riktigt nära, vi känna icke till det, som I sägen skall vara så härligt; att känna, att man är Gud nära. Ja, visst är det ljuvligt, ofattbart ljuvligt. Hören vidare: »En stjärna träder fram ur Jakob, en spira höjer sig ur Israel!» En stjärna

och en spira — det är kristendomens tecken. Stjärnan lyser. Det gör Kristus också. Blott okunniga och ondskefulla personer påstå, att kristendomen gör människorna mörka, molnhöljda, dystra, inåtvända, melankoliska. Nej, den skänker ljus! Den lyser fullkomligt in i själens innersta vrår. Den lyser upp allt mörker, den kastar ett stilla, klart stjärneljus över alla våra vägar.

Det lyser många tindrande stjärnor på en ung människas himmel. Men verklighetens bitande vindar, skickelsernas och sorgernas nattliga stormar kunna släcka dem alla, och hölja dem i mörka skyar. Det lyste en gång på min himmel två underbart tindrande stjärnor. Aldrig såg jag så klara stjärnor som just dessa. De äro nu släckta. Men över deras grav tindrar en mild stjärna. Kristus lyser med sitt uppståndelsehopp. Han lyser in i de tätaste snår, i hjärtats natt, i syndens ruvande mörker. Som Orions stjärnekors skiner han över allt och alla. »Det är utstruket alltsammans på Golgata kors; var något i världen allvar, så var det Guds sons död på korset i syndares ställe — börjar det icke att ljusna?»

Uti alla våra svårigheter, bekymmer och prövningar skulle det hjälpa oss, om vi ihågkomme, att vi blott hava att taga ett steg i sänder. Låtom oss bedja Gud, att vi må kunna taga detta enda steg frimodigt och förtröstansfullt. Morgondagens styrka är i hög grad beroende av denna dags tåliga strävan. *J. Keble.*

E. O. Beinhoff 50 år.

Då förra numret av Missionstidningen Sinims Land trycktes, kommo vi ledsamt nog att förbise, att missionär, pastor E. O. Beinhoff den 12 dennes fyllde 50 år. Samtidigt som vi härmed djupt beklaga denna försummelse, bedja vi att i stället nu få införa hans bild och fastän sent framföra vara varma lyckönskningar.

Missionär Beinhoff föddes i Eksjö den 12 januari 1879. Redan i hans tidiga barnaår flyttade emellertid hans föräldrar, och han med dem, från Småland, först till Skåne och sedan till Stockholm. Missionär B:s mening var först att ägna sig åt teknisk verksamhet, varför han studerade vid Tekniska skolan i Stockholm samt bedrev praktiska studier vid Bolinders mek. verkstad och vid en mekanisk verkstad i Uppsala.

Genom verksamheten på K. F. U. M. kom han under sin Stockholmstid till hel avgörelse för Gud, och så kom missionskallelsen och gav hans liv en ny inriktning.

Efter en tid av studier vid Glasgow universitet avskildes han till Svenska Missionens i Kina missionär och utreste till Kina i december 1901. I januari 1909 ingick han äktenskap med fröken Edith Rowe och avreste påföljande år från Kina till hemlandet.

Under semestertiden bedrev han teolo-

giska studier och prästvigdes i juni 1913.

Hösten samma år återvände missionärsparet Beinhoff till Kina och hade sitt arbete där ända till år 1923, då de via Amerika återvände till Sverige.

Vistelsen hemma i Sverige har denna gång blivit längre än den vanliga semestertiden, detta dels beroende på den politiska oron i Kina och dels på fru Beinhoffs klenhet och andra familjeförhållanden. Missionär Beinhoff har därför inträtt i prästerlig tjänstgöring här hemma och tjänstgör f. n. som komminister i Ovanåker.

Vi tacka Gud för det arbete pastor Beinhoff fått utföra i Svenska Missionens i Kina tjänst samt för allt vad Gud givit oss genom denne sin tjänare. Vi tillönska honom också glädje och välsignelse för dagar som komma. Blive han alltfort rikt välsignad och till stor välsignelse!

M. L.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Steningevänner!

»Sista tisdagen i varje månad» är ju enligt föregående meddelanden i Sinims Land »Steningevännernas» särskilda bönedag. Nu är sista tisdagen av innevarande månad snart inne, och vi vilja därför påminna härom. Må »Steningevännerna» den dagen bliva ihågkomna i missionsvännernas förböner, och må de själva den dagen få nåd till att samlas inför nådens tron!

En vädjan!

Ett mindre antal av årets missionskalender Hans Stjärna i Östern finnes ännu kvar. Då kalendern icke blott är en julkalender utan en missionsbok med innehåll, som ständigt behåller sitt värde, våga vi göra en vördsam hänvändelse till våra vänner om en liten handräckning med spridandet av den återstående upplagan.

Sinims Land.

På sista sidan av dagens nummer av Sinims Land återfinnes prenumerationsanmälan för denna vår missionstidning, och vi ville härmed fästa uppmärksamheten därvid.

Samtidigt ville vi också uttala ett varmt tack till våra vänner, som år efter år gå in i kärleksgärningen att sprida Sinims Land. Vi tacka även Gud för dem och bedja Gud giva dem nåd och kraft till uthållighet och oss många nya sådana vänner.

Ny föreståndare på fältet i Kina.

Våra missionärer i Kina voro d. 18—27 sistlidne november samlade till konferens. Vid denna förrättades bland annat val av föreståndare på fältet efter missionär Aug. Berg, som återvänt till hemlandet. Härvid valdes till sådan föreståndare missionär *Carl F. Blom.*

Missionär Blom har under en lång följd av år varit vice föreståndare och har såsom sådan även vid olika tillfällen varit tjänsteförrättande föreståndare. Vi äro synnerligen glada och tacksamma att under denna brydsamma tid därute få räkna med en så erfaren föreståndare, i all synnerhet som han visat prov på stor förmåga att förstå tidens tecken och leda den kinesiska församlingen i rätt riktning. Må missionsvännerna med oss ihågkomma honom i förbön med tacksägelse!

Hungersnöden i Kina.

På begäran av missionärskonferensen ha vi i dagspressen offentliggjort ett upprop med bön om hjälp för de nödlidande i Kina. Vi anbefalla härmed även denna sak åt missionsvännernas hågkomst i förbön. Bedjen att detta upprop må leda till ett resultat, som är i överensstämmelse med Guds vilja, och att de inkomster, som äro avsedda att fylla Missionens vanliga behov, ej må minskas på grund av denna extra insamling.

Från Missionärerna

"Det sanna ljuset skiner redan."

Sinan Hsien den 17 dec.

»Det sanna ljuset skiner redan.»

På mitt bord finnes en del brev som säga mig att julen snart är här. Så kom också i dag en kalender från en kär vän. Jag kunde icke låta bli att ta' ett ord ur densamma. Ef. 3: 2 var det ord jag fick. Ja, i sanning »ljuvlig den lott sådan fiskare fått som lägger ut evangelii not». När vi se vänners hågkomst och kärlek till oss och arbetet så längta vi att visa det vi ha missionsvännerna i minne och bedja Gud välsigna dem.

Vi ha inte tid att skriva enskilda julbrev, hoppas därför att Sinims Lands läsare ville räkna detta lilla brev som ett julbrev, som var och en som läser det har del uti.

Innerligt glad har jag varit att vi kunnat få ha våra barn i skolan här samt även en del utomstående barn såsom också några från andra församlingar. Fastän vi nödgats under halva tiden följa samma schema som de ha i statens skolor, så ha vi dock med troende lärare haft tillfälle att meddela kristendom. Gossarna ha varit eller rättare sagt är 52 st., ty vi få inte sluta ännu, förrän de andra skolorna sluta. Flickorna äro 66, utom några kindergartenflickor utifrån, som också komma. Vi ha nyss avslutat en bibelläsningskurs för kvinnor. Vi ta emot ett 20-tal i taget, och vi ha hållit på i 15 dagar.

I år klistras upp plakat över allt att ingen får fira nyår på gammal tid eller sätt, utan vad de kalla utländsk tideräkning skall följas. Vi anse det därför bäst att låta folket i fred bereda sig så gott de kunna.

Stackars fattiga tiggare gå de hårt åt och opierökare skjutas utan förskoning. Ett steg till och då äro de rövare. Varför inte då förebygga det onda, menar man. Hustrur och barn äro åter handelsvara, och likväl är det en stor förändring. Ämbetsmännen undersöka hemmen och se till att de fattiga få livsförnödenheter billigare, som av regeringen tillhandahålles för deras räkning. Någon som missbrukat och använt sådana spannmålskort ha blivit skjutna. Nöden växer för varje dag. Endast Herren vet hur allt kommer att gestalta sig. »Nedåt sträcka sig hans eviga armar.»

Varmt tack för 1928 och Guds välsignelse och hjälp för 1929. Tillönskas alla våra Kinavänner.

Eder *Maria Pettersson.*

"Mer än segervinnare."

Utdrag ur brev från äldsten Wei Tien-chén i Honanfu till missionär Nath. Engbäck.

Först får jag bedja om förlåtelse för det långa dröjsmålet med att skriva. Detta beror på de förändrade förhållandena här och sammanhänger även med flera inre orsaker, som jag ej kan i detalj gå in på. Jag hoppas dock, att Ni förstår något därav, och vågar jag därför bedja om översende och förlåtelse.

Alltsedan Ni lämnade Honanfu för att återvända till Sverige, har Eder ringe broder känt det, som om jag förlorat ett stöd, som jag ej kunde undvara.

Efter Eder avresa utbröt svår förföljelse och motstånd utifrån, och inom församlingen framträdde fiendskap och upplösning. Hade jag ej fått nåd att vila vid den korsfäste Frälsaren och hans uppståndelses väldiga kraft, så hade seger ej varit möjlig i dessa svåra förhållanden. Jag hade säkerligen förlorat modet. Jag tackar dock Herren, att fastän vi då voro lika får, som föres bort för att slaktas, så ha vi nu, genom honom som älskat oss, blivit mer än segervinnare. Apostelns ord ha vi i sanning funnit trovärdiga.

Medan nordarmén ännu höll staden, funnos här i hemlighet bolsjeviker, vilka tillhörde nationalarmén. De voro verkligen listiga som ormar, när det gällde att komma oss till livs. Upprepade gånger sände de anonyma brev, vari församlingen uppmanades att söka avskära nordarméns återtåg eller på annat sätt vålla den förtret. Deras beräkning var, att dessa brev skulle komma till nordarméns kännedom,

och vi därigenom misstänkas stå i komplott med fienden. Detta hade säkerligen resulterat i missionsstationens ödeläggelse.

Det var en tid av stor, överhängande fara för oss. Inom kort förlorade dock nordarmén, spänningen var över, och vi kunde åter fatta mod. Under den svåra tiden lämnade flera av de kristna oss. Hade Herren ej bevarat oss, så är det fråga om någon av oss fått leva, i händelse nordarmén fått del av ovannämnda brev. Vi äro djupt tacksamma till Herren, att han varit vår hjälp. Han som bevarar oss, han slumrar icke. »Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont.»

Då nationalarmén sedan kom till Honanfu, visade Herren mig, att jag skulle söka övervinna det onda med det goda och bevisa dem välvilja. Herren verkade också på deras hjärtan, så att vår missionsstation ej har lidit större skada, fastän trupper vid flera tillfällen tagit in här. — Ja, så långt angående de militära förhållandena.

Ko Shu-chen har blivit dödad. Detta skedde, då han vid ett tillfälle ledde en bibelklass i byn Changiang. Där utbröt då strid mellan Chang Chi-kong's armé och Röda-Spjut-Föreningen, varvid även åtta kristna jämte Ko dödades. Chang Üe-yu har också mördats av fiender, som han hade bland rövarna, och Hsiao Hsi-li sköter nu församlingen där i Hancheng. Det är mycket gott där nu. Li K'uei-üen är i Yiang och Ko Yong-wang i Mingkao. På den senare platsen ha rövare bott under 21 dagar, och ungefär halva antalet av alla hus i köpingen äro nedbrända. Missionens hus är dock oskadat. Heo Shuen-tao sköter fortfarande arbetet i Songhsien och har det synnerligen gott där. Mycket folk samlas, men utrymmet är alldeles för litet. Ch'u Chi-fa sköter alltfort arbetet i Mat'uen. Ingen förändring har skett där, men han är rätt ofta sjuk. Kao Lien-ch'in går fortfarande omkring som bokförsäljare. Li Ming-chang har fått övertaga Chang Ch'i-hsings plats här i Honanfu, emedan Chang under oroligheterna fruktade och ville gå hem. — — —

Efter kriget hade vi besök av pastor Marcus Ch'eng, som ledde möten under sju dagar. General Chang Chih-chiang har vid flera tillfällen predikat här i kapellet. Hsie Meng-tse besökte oss under våren och predikade sju dagar här i Honanfu, varefter han också besökte våra stormöten i Hancheng, Yiang och Songhsien. Senare besöktes även Lusih och Loning. Här i västra Honan stannade han sammanlagt femtio dagar. Just vid det tillfället var hans besök här alldeles särskilt välkommet. Flera av dem, vilka kalla sig själva »andliga», började vakna upp. Sorgligt att säga fick dock Hsie lida mycken förföljelse både från hedningar och — kristna. De s. k. »andliga» förföljde honom svårast, men trots allt förlorade han icke modet. Frukten av hans arbete var också synnerligen rik.

Alltsedan Ni lämnade oss, ha vi ej upphört att samlas till möten. Dessa ha fortgått, även då oroligheterna voro svårast. Våra stormöten ha varit rikt välsignade. Församlingen räknar nu cirka 800 medlemmar. Hela församlingen här hoppas, att Ni snart må komma åter och vårda Herrens lilla hjord. Vi sända vår fridshälsning till Eder och hela familjen. Framför också vår fridshälsning till alla Missionens vänner, som i Herren offra och bedja för Kina.

Ringe brodern
Wei Tien-ch'en.

"Arbetsuppgiften är för liten".

En kommitté sammansatt av ledande personer inom Standard Oil Company i Amerika var samlad till sammanträde. Det viktigaste ärendet på föredragningslistan gällde tillsättandet av en direktör för detta stora oljebolags verksamhet i Kina.

Kommitténs ordförande framhöll såsom oundgängligen nödvändigt, att den blivande direktören hade goda meriter i tre olika hänseenden samt att han var under 30 år. Han måste för det första ha den

allra bästa utbildning; han måste vidare ha visat prov på utmärkt ledareförmåga och måste slutligen vara i stånd att tala kinesiska. Flera kandidater nämndes, men ingen av dem höll måttet. Det syntes omöjligt att avgöra ärendet vid detta sammanträde.

En av deltagarne meddelade då, att han kommit att tänka på en lämplig person. Det var en universitetsbildad man på 28 år, som i tre år arbetat i Kina, och som därunder studerat språket teoretiskt och praktiskt och visat prov på förmåga att vinna förtroende och leda självständig verksamhet. — Man frågade, huru stor avlöning han nu hade och fick till svar, att han hade 600:— dollars per år. Han var missionär.

Genast beslöts att erbjuda platsen åt honom. Han skulle erbjudas 10,000 dollars per år, och man var t. o. m. villig att höja årslönen till 12,000:— dollars, ja, till 15,000:— dollars.

Missionären avböjde erbjudandet, då den erbjudna lönen angavs såsom 10,000:- dollars; han svarade likaså nej, då man erbjöd honom 12,000:— dollars per år. Lönen höjdes då till 15,000:— dollars, men svaret blev detsamma.

Förvånad frågade man: Huru mycket begär Ni då i lön? — Svaret blev: Anledningen till att jag avböjer erbjudandet är ej det, att lönen är för liten. Lönen är storartad, men *arbetsuppgiften är för liten.* Jag är nämligen kallad att arbeta för själars frälsning. Det är en storartad arbetsuppgift, även om lönen är liten. Jag *kan ej lämna mitt arbete för själars frälsning för att börja sälja fotogén. Jag tar hellre en stor arbetsuppgift med liten lön än en jämförelsevis liten uppgift med stor lön.* (Fritt översatt från engelskan.)

Vad sedan?

Se, Han räknar på dig. Han behöver ditt liv
här bland vandringens mödor, i farornas rund.
Vet, din broder kan svikta, om du för en stund
somnar in. Så var trofast, och vaken förbliv!
Se, Han räknar på dig.
Om du sviker —
Vad se'n?

Se, Han räknar på dig, på den skatt, som du spart.
Och Hans röst ljuder stilla, men mäktigt och klart:
»Jag behöver ditt guld. O, jag ber, giv det, giv
till förlorade mänskobarns frälsning och liv!
Vän, jag räknar på dig!»
Om du sviker —
Vad se'n?

Se, Han räknar på dig: på en kärlek i brand,
som vill kämpa för Honom med segrande bön,
att Hans smärta och dödsnöd må vinna sin lön,
då de fångna förlossas ur fiendens band.
Se, Han räknar på dig.
Om du sviker —
Vad se'n?

Se, Han räknar på dig: på liv, böner och guld.
Och en dag blir det klart, om du gav Honom allt,
om Hans rikstanke här genom dig vann gestalt.
Eller skall till din sorg Han så nämna din skuld:
»Jag har räknat på dig.
Men du svek mig» —.
Vad se'n?

Se, Han räknar på dig. O, all salighets höjd
att en gång i Hans ögon få djupt skåda in
utan fruktan få jubla: »O, Frälsare min,
ditt offer mig drev att allt offra med fröjd!»
Han har räknat på dig.
Och du svek ej.
Vad se'n?

Fritt efter *Bessie Porter Head.* Ur Korsbaneret.

Prenumerationsanmälan.

Missionstidningen

SINIMS LAND

anmäler härmed sin 34:e årgång.

Missionstidningen Sinims Land, organ för Svenska Missionen i Kina, utkommer vill Gud även under år 1929 enligt samma plan som under föregående år. Ansvarig utgivare är missionsdirektor Erik Folke, varjämte missionssekreterare Martin Lindén m. fl. medverka vid tidningens redigering.

Sinims Land utkommer under årets lopp med 20 nummer samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev från Kina, meddelanden från hemarbetet, uppsatser särskilt avsedda för barn och ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran. Från olika håll har red. haft glädjen mottaga vittnesbörd om att vår tidning fått vara till uppmuntran och välsignelse. Vi bedja att härmed få uttala ett varmt tack härför såväl som för allt det kärleksfulla intresse för Sinims Land, vilket på olika sätt tagit sig uttryck. Särskilt beder red. att till prenumerantsamlarna få uttala ett vördsamt och hjärtligt tack för deras uthålliga och osjälviska arbete för tidningens spridning.

Då nu årsskiftet närmar sig, ville red. dessutom till envar av tidningens vänner rikta en innerlig vädjan om hjälp med anskaffandet av nya prenumeranter. Tidningen behöver så väl det ökade ekonomiska stöd, som varje ny prenumerant tillför den. Men dessutom kan och bör en ännu högre synpunkt anläggas på arbetet med att samla prenumeranter. Denna kan uttryckas så: ju fler nya prenumeranter, desto fler vänner till missionen och förebedjare för densamma. Och ju fler förebedjare desto större segrar i hela det arbete, för vilket Sinims Land vill vara ett organ. Må då tidningens vänner själva med ny frimodighet gripa sig an med arbetet för att samla prenumeranter och må de bedja Herren mana fram och giva Sinims Land många nya verksamma vänner.

Slutligen bedja vi också få anbefalla Sinims Lands redaktion åt vännernas hågkomst i förbön. Red. känner djupt behovet av Guds nådefulla bistånd och välsignelse, och denna gives, det veta vi, såsom svar på bön.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90. Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser kr. 2: 25 för varje 6-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Världens ljus. — »Jag ser honom». — E. O. Beinhoff 50 år. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avdelning. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

Nr 3.
Nr 2. ÅRG. 34. 5 FEBRUARI 1929. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

VÄRLDENS LJUS.*

»Åter talade Jesus till dem och sade: 'Jag är världens ljus; den som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus.'»
Joh. 8: 12.

Denna dag är sedan urminnes tider en missionens dag. Den firas ju till minne av de första representanterna för den hedniska folkvärlden, som kommo och bragte sin hyllning åt världens Frälsare.

Svenska Missionen i Kina har sedan en lång följd av år plägat just på denna dag fira sin missions- och offerhögtid. Det är många sköna minnen, som för åtskilliga av oss äro förknippade med dessa högtider. Det är vemodiga minnen också, när vi tänka på dem, som här förkunnat evangelium, som här upphöjt Jesu Kristi namn och manat oss till hänförelse för hans sak, till att på nytt helga oss åt den höga tjänst, om vilken vi nyss hörde talas, men vilka nu äro borta.

Alldeles särskilt tänka vi här på den, som sedan vi i fjol på liknande sätt voro samlade här, kallats till högre tjänst hemma hos Herren, vår käre, oförgätlige vän och ordförande Herman Dillner. Må vi tacka Gud i dag för honom, för allt vad som gavs oss genom honom av ledning och hjälp och av föredöme, och må vi nedbedja över oss ett förnyat mått av Guds Ande, att vi må kunna följa honom i hängivenhet, i utgivande kärlek, i trohet i tjänsten för Guds verk ibland Kinas millioner.

Denna dag har ännu en betydelse. Det är inte blott S. M. K., som firar missionshögtid i dag. — Sådan firas ju även i dag inom många andra svenska missioner, men jag tänker nu särskilt på ett upprop, som nyligen utsänts av det Svenska Missionsrådet, vilket som

* Föredrag, i sammandrag, av doktor Karl Fries Trettondedagen 1929.

vi torde veta, är en samarbetskommitté så att säga, av alla svenska missioner. Det har utvalt denna dag, Trettondedagen, för att på den fästa svenska missionsförsamlingarnas uppmärksamhet på en maning, som egentligen utgått ifrån det Internationella Missionsrådet, om att på nytt träda inför Guds ansikte med tacksägelse, med bekännelse om brist och försummelse och med bön om välsignelse över missionens sak.

Vi äro sålunda, kära vänner, då vi idag samlas här, medvetna om, att vi ha med oss i vår strävan och i vår bön väldiga skaror av trosbröder och systrar över hela vårt land, som förena sig med oss i bekännelse av synd, försummelse och underlåtenhetssynd med avseende på missionsbudet — ty när vi tänka tillbaka på det år, som ligger bakom oss, hur mycket är det inte, som brustit — men också i en full förvissning om, att Gud förlåter. I den förvissningen skola vi gå framåt och i den förvissningen skola vi bedja ned över oss just vad som vi manas till här, en förnyelse av hänförelsens kraft och trons visshet till seger för Kristi sak.

Men denna dagen har även en betydelse av ännu mera omfattande art. Idag börjar, som vi kanske lagt märke till, den evangeliska alliansens bönevecka, till vilken inbjudan nu årligen utgått i 82 år. I sitt upprop erinrar Alliansens huvudstyrelse om, att då denna maning första gången utgick år 1846, var Japan absolut otillgängligt för kristen mission. Kina var, med undantag av traktathamnarna, alldeles slutet. Korea var lika otillgängligt som någonsin Japan. Livingstone hade visserligen börjat de resor, som skulle öppna Afrikas inre för den övriga världen och som skulle komma att så småningom taga bort slaveriets tryckande börda, som lik en mara låg över denna världsdel, men ännu vid denna tid hade det ingalunda skett. För närvarande finnes det inom alla de nu nämnda länderna livskraftiga och i sin ordning missionerande församlingar av kristna, och inte bara i dessa länder, utan också i en mängd andra, som ehuru de vid den tiden ej voro otillgängliga, dock icke hade blivit föremål för någon omfattande missionsverksamhet.

Denna maning har gått ut till kristna i alla världens länder. Alltså, då vi idag äro samlade, veta vi oss vara i samklang icke bara med de kristna inom vårt eget land, utan också med den stora skaran av trosbröder och systrar utöver hela världen. Alla äro vi förenade i bön om förmånen att få se himmelska syner och om att med en blick frigjord från själviskhet och trångsynthet skåda ut över hela världen med dess möjligheter, med de krav, som den ställer på oss såsom Herrens trogna, såsom hans budbärare, men också i visshet om att denna värld, en gång återlöst av Kristi blod, skall bli hans värld i sanning.

Så få vi genom hans nåd mottaga kraft för att gå ut och förkunna det evangelium, som talar om världens ljus, som bjuder oss inte att vandra i mörker, utan att få livets ljus och dela med oss av livets ljus, på det att denna värld må, såsom det säges i en av de texter, som Evangeliska Alliansens upprop angiver just för denna dag.

Jes. 35: 1: »Öknen och ödemarken skola glädja sig, och hedmarken skall fröjdas och blomstra såsom en lilja.»

Det må nu vara sant, att profeten, då han uttalade dessa ord, snarare tänkte på den livsbetingelse som heter vatten, vilken ju där i den trakten då var särskilt välbehövlig. Men det står också fast, att utan ljus skulle vår värld vara hemfallen åt död.

Solen är livgivande, och på samma sätt som vi på denna vår jord är alldeles beroende av det, som i yttre mening kallas världens ljus, så är mänskligheten i andligt hänseende för sitt liv beroende av den, som i andlig mening kallas världens ljus, Jesus Kristus.

Vi behöva blott erinra oss inledningsorden till Johannesevangeliet: »I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. I det var liv, och livet var människornas ljus», och längre fram i samma evangelium, (5:26): »Ty såsom Fadern har liv i sig själv, så har han ock givit åt Sonen att hava liv i sig själv.» Åt honom är givet att ha liv i sig själv, men för att giva det åt andra. Så heter det i sjätte kapitlet: »Var och en som ser Sonen och tror på honom, han skall hava evigt liv».

För oss människor gäller det att komma fram i solljuset, inte att hålla oss i de mörka trakterna, utan komma fram, så att solen får belysa oss. Hur ivriga äro vi icke under sommaren att vistas i solen för att liksom samla in åt oss ett förråd av livskraft för vintern, då solens ljus är så mycket sparsammare för oss i dessa delar av världen.

Det gäller för oss att träda fram, träda fram även om det skulle visa sig, att detta solljus hos oss uppenbarar åtskilligt, som just inte är så vackert. Dess första uppgift är att rannsaka, att uppenbara vad som finns därinne, och ingen som känner sig själv, behöver tveka om att erkänna sanningen av det ord, som aposteln Johannes i sitt första brev säger: »Om vi säga oss hava gemenskap med honom, och vandra i mörkret, så ljuga vi och göra icke sanningen». Men om vi vandra i ljuset, om vi träda fram och öppna oss för ljuset, då ha vi gemenskap med varandra och med Gud, och »Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd». Det är vägen, det är det rätta. För att återkomma till bilden, det är vad som ger växtlighet. Jorden måste plöjas upp, den måste djupplöjas. Den skall vändas upp, för att solen skall få bestråla de delar av jorden, som förut varit dolda i djupet.

Ljuset har en underbar förmåga att draga till sig. Vi ha hemma i ett fönster, som vetter åt solsidan, en del växter i en lång låda. Den måste vi tid efter annan vända, emedan annars växterna alla skulle luta över åt fönstret. De dragas nämligen omotståndligt hän mot den sol som är vår världs ljus. Detta påminner mig om en ganska underlig legend, som jag en gång läste. Den är från en av Söderhavets öar och berättar om, huru man, innan kristendomen ännu blivit förkunnad, tänkte sig den första människans tillblivelse. Denna första människa levde uti en värld under jorden, som under ett valv. Men så uppstod en spricka, och en liten solstrimma trängde sig ned, och den lockade människan, så att

hon gjorde allt för att tränga igenom sprickan, men det gick inte, ty denna besynnerliga varelse hade icke mindre än åtta huvuden. Hennes längtan upp var emellertid så stark, att hon slutligen rev av ett av dessa åtta huvuden, men det lyckades ändå icke. Då offrade hon ännu ett och åter ett, tills äntligen, då endast ett huvud var kvar, hon lyckades komma igenom och nå upp på denna jord, och det är därifrån, menade man, alla människor härstamma. Sådan var legenden. Det synes mig tala kraftigt om ljusets makt, men ock å andra sidan om vad det kostar att nå fram till det fulla ljuset.

Missionshistorien har att uppvisa en mängd gripande exempel på huru hedningar, som fått syn på en liten strimma av sanningens ljus för att nå fram hava offrat mer än någonsin du och jag ha ens tänkt att offra för saken. Jag skall berätta om ett par sådana exempel, hämtade ur det senaste årets redogörelse för Brittiska och Utländska Bibelsällskapets verksamhet, då särskilt i Kina.

Det var ett par ganska framstående män, som blevo misstänkta för politiska stämplingar emot provinsguvernören, och som på grund härav blevo satta i fängelse. De fingo dock tillstånd att ha böcker att läsa, och ibland de böcker, som en vän skickade dem, var också en bibel på kinesiska. Till en början fick den ligga obegagnad. Men när de hade läst slut på all annan litteratur, började de ögna igenom den, och alltefter som de läste, blevo de mer och mer intresserade. De tillbragte en stor del av sin tid med att samtala om det, som de hade läst, och blevo verkligen omvända.

Genom en av dessa talrika omvälvningar, som vi fått bevittna i Kina, blev denne provinsguvernör avsatt, och fångarna blevo frigivna. De styrde då genast sina steg till pastorn i den kristna församlingen inom samhället och bådo om att få bliva upptagna i den. Men det gick ju inte för sig genast, utan de måste först under en prövotid lägga i dagen sin gudsfruktan. Det förstodo de fullkomligt och fogade sig däri, och efter sex månader blevo de döpta. Dessförinnan hade de, såsom evangelisten Matteus en gång gjorde, ställt till en måltid, till vilken de inbjudit en hel skara av sina forna vänner för att inför dem avge en bekännelse om den tro, som de funnit i fängelset.

Ljuset hade på underliga vägar trängt sig in i det där fängelset och träffat hjärtan, där det fanns mottaglighet.

Det andra exemplet är från Linchow i provinsen Kuangsi. På hösten 1925 kom en man till missionsstationen och köpte ett evangelium. Ingen fäste sig vidare vid honom. Det fanns inte tillfälle att då samtala med honom. Han försvann, men efter några månader kom han tillbaka och började samtala med en av de infödda medarbetarna. Han visade sig då äga en grundlig kännedom om evangelium och i synnerhet om korset. Under samtalet fumlade han kring kragen på sin rock och så småningom halade han fram ur sin dräkt ett litet kors av bambu. Vid närmare skärskådande visade det sig, att det fanns en inskription på vardera

sidan. På ena sidan stod: »Knäböjande inför min Frälsares kors förlitar jag mig helt på honom och vill aldrig övergiva Jesus Kristus», och på den andra sidan stod: »Jag önskar av allt hjärta bära min Herres Jesu kors och icke frukta den smälek och den förföljelse som för den skull kommer att drabba mig. Det som hör denna världen till är dock lika förgängligt som markens blomster.»

Huru visa icke dessa två händelser jämte den otaliga mängd av andra, som skulle kunna anföras, huru som det är sant, som vi här läste: »Den som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan få livets ljus.»

(Forts.)

Anna Janzon 70 år.

S. M. K:s missionär, fröken *Anna Janzon* fyller den 8 dennes 70 år. Fröken Janzon föddes nämligen i Mariestad den 8 febr. 1859.

I sin ansökan om att få utgå såsom Sv. Missionens i Kina missionär berättar fröken Janzon, att hon så långt hon kan minnas tillbaka erfarit huru Guds hand klappat på hennes hjärta. Vid 16 års ålder fick hon för första gången smaka och se huru ljuvlig Herren är. Medlet härför i Herrens hand var fröken Janzons lärarinna, en troende Herrens tjänarinna.

Vid 17 års ålder kom fröken Janzon in på Skara folkskollärarinneseminarium och tjänstgjorde, sedan hon där avlagt folkskollärarinneexamen, under tio år såsom folkskollärarinna. Större delen av denna tid tjänstgjorde fröken J. i Vingåker.

Innerligt hängiven detta sitt arbete kände hon dock Herrens kallelse att utgå som missionär till Kina. Hon insände därför sin ansökan till S. M. K. och avslutade då ansökan med orden: »Att leva för Jesus, vara hans vittne, är och förbliver mitt livsmål, och att mer och mer kunna förhärliga hans namn är min innerligaste önskan.»

Uthålligt och troget har hon sedan i Kina sökt förverkliga denna sin innerligaste önskan. Hennes strävanden hava ock krönts med framgång. I Ishih, Yuncheng, Yungning och Honanfu har hon utfört ett framgångsrikt arbete, ty Gud har välsignat hennes ansträngningar. Huvudparten av hennes arbete har kanske utförts bland unga kvinnor och flickor. Men även i hennes övriga arbetsuppgifter har hennes pedagogiska utbildning och erfarenheter burit rika frukter.

Vi tacka Gud för vad han genom fröken Janzon givit oss såsom mission och tillönska henne Guds rikaste välsignelse på högtidsdagen och allt framgent.

M. L.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Nytt familjenamn.

Missionärsparet *Nils* och *Olga Svensson* har för sig och sina två döttrar med vederbörligt tillstånd antagit släktnamnet *Styrelius*.

Avskedssamkväm.

Ett väl besökt avskedssamkväm för missionärsparet *Styrelius* och fröken *Lenell* var den 29 januari anordnat på Stadsmissionens lokal i Stockholm.

Efter ett inledningsanförande av doktor *Karl Fries* talade de utresande missionärerna, varefter missionsföreståndare *E. Folke* m. fl. lämnade minnesord. Efter gemensam tesupé avslutades samkvämet med ett kort anförande av missionssekreterare *M. Lindén.*

Av de utresande missionärernas anföranden fingo vi ett livligt intryck av missionens *offergärning.* Det är *offer* att såsom missionärsparet Styrelius lämna två barn i hemlandet eller att som de och fröken Lenell lämna ålderstigna föräldrar. Fröken Lenells mor fyllde sista dagen fröken L. var i hemmet 80 år! Vi fingo emellertid också ett kraftigt intryck av *offerglädjen.* Ju längre våra vänner talade desto gladare och frimodigare syntes de bliva, och helhetsintrycket av deras anföranden blev: Jesus Kristus är värd alla offer. Det är nåd att få offra.

Utresande missionärer.

Missionärsparet *Nils* och *Olga Styrelius* samt missionär fröken *Elna Lenell* avreste den 2 dennes från Göteborg för att via England och Amerika utresa till Kina.

Från Stockholm skedde avresan torsdagen den 31 sistlidne januari. En stor skara vänner hade då samlats för att säga dem farväl, och såsom en sista avskedshälsning sjöngs sången: »En tillflyktsort är urtidens Gud och nedåt sträcka sig hans armar.» Blive denna sanning en levande erfarenhet för våra utresande missionärer såväl som för deras nära och kära, som lämnats härhemma.

Steningevänner!

I Ungdomsavdelningen i detta nummer av vår tidning införes ett brev från London. En av anledningarna till att detta brev skrevs var, att underrättelse mottagits om att Steningevännerna i Stockholm skulle börja en syförening för S. M. K. Nu kunna vi meddela, att denna syförening redan varit samlad en gång, och att den v. G. ämnar samlas ånyo torsdagen den 14 februari hos missionssekreterare Lindén, Kungsholmsstrand 121, Stockholm.

Vi hoppas, att våra vänner landet runt med glädje mottaga detta meddelande, och att de komma ihåg denna syförening i sina förböner.

Missionstidningen Sinims Land.

På grund av att det visat sig svårt att få det nummer av vår tidning i vilket redovisningen är införd färdigt till den 5 i varje månad, kommer Missionstidningen Sinims Land hädanefter att utgivas den 10 och 25 i stället för den 5 och 20. I övrigt vidtagas inga ändringar. Tidningen kommer alltfort att utgivas med 20 ex. per år och med samma format och utstyrsel. Ännu kunna alla nummer från årets början erhållas från Expeditionen.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Från de utresande.

Göteborg den 2 febr. 1929.

Kära vänner i Herren! Frid!

Om några timmar skola vi lämna Sveriges jord. Dessförinnan ville vi sända de kära missionsvännerna i Sverige ett varmt tack för kärlek och förståelse, vi fått röna under vistelsen hemma. Vi tacka Gud för eder, I av Herren älskade bröder och systrar, som vi fått glädjen och förmånen lära känna. Men också till eder, som vi ej sett, sända vi nu en kärlekens hälsning, och bedja att få vara inneslutna i edra förböner.

Avresan från Stockholm var gripande. Man blev överväldigad av så mycket bevis på kärlek från den stora syskonskaran, som samlats nere vid tåget för att säga farväl. Tack, tack kära syskon! Herren löne eder! Från våra kära flickor skiljdes vi i Södertälje. Det var gott få

ha dem för oss själva den lilla biten, men det gick allt för fort dit, och svårt kändes det, då vi omfamnade dem för sista gången och sedan såg dem försvinna ur vår åsyn. Herre, för huru länge? Du vet det.

Tack för förbön som uppehållit och burit oss dessa dagar! Kära syskon låt icke förbönens armar sjunka ned, då vi nu äro lyckligt iväg! Vi behöva eder hjälp också i detta stycke, dag efter dag. —— Och så ett varmt tack till kära vänner här i Göteborg. Det var en stor glädje få träffa så många kända och okända vänner vid mötet i går kväll, och känna, att också här, ha vi dem som tänka på och bedja för oss.

Ef. 6: 18, 19. Kol. 4: 3, 4. 2 Tess. 3: 1—2.

Med fridshälsning Edra i Herren

Olga och Nils Styrelius.

Några av de första intrycken.

Yangchow den 21 dec. 1928.

Just hemkommen, efter en lång promenad, vill jag berätta litet om hur underbart Gud hjälpt mig hitintills. Det var med hjärtan fyllda av tack och pris till Gud, som vi nådde vår resas mål.

Vi stannade i Shanghai i tio dagar. Jag hade en svullen arm och feber i flera dagar efter vaccinationen, men Gud hjälpte mig, så jag fick min packning färdig, tills vi skulle fortsätta vår resa.

Vi lämnade Shanghai den 4 dec. En av C. I. M:s missionärer ledsagade oss till Chinkiang där vi stannade över natten. Det var kallt som en riktig vinterdag hemma i Jämtland. Vi passerade en stor slätt, som påminde mig mer om Skåne än Jämtland. Det var så gripande att se massor av gravhögar över allt på fälten, och här och var såg man likkistor, som stodo i väntan på att en lycklig dag skulle komma, då de avlidnas anhöriga skulle kunna anordna begravning. Gud lade de arma människornas nöd så tungt på mitt hjärta, så jag önskade, att jag hade kunnat gå från hem till hem och tala med dem om vår uppståndne Frälsare, livets och dödens Herre.

Tidigt på morgonen den 5 dec. lämnade vi Chinkiang för att med båt fortsätta färden till Yangchow. Vi åkte »ricksha» från båten till skolan, en mycket intressant färd genom de trånga gatorna. Jag tyckte så synd om den stackarn, som drog mig, så jag hade helst velat gå bredvid.

Vi blevo så hjärtligt mottagna av Mrs Macfarlane, skolans föreståndarinna, samt av en skara unga missionärer från olika nationer. Det var med tack och pris i min själ som jag böjde mina knän den första kvällen tillsammans med min kära rumskamrat.

Vi hade som vårt dagliga böneämne under hela resan, att Gud med sin Ande skulle göra oss till *ett* i Kristus, och Gud har hört våra böner. Det är en underbart mäktig ande ibland oss. Vi känna att Gud är i vår mitt. O, måtte Gud skickliggöra oss, så att vi bliva verkliga själavinnare, som drivna av Kristi kärlek, söka att på gator och gränder nödga dem att komma. Min bön är, att han, som kallat mig till detta lidandets land, måtte öppna mina öron och lösa min tunga, så att jag snart kan vittna om Herren Jesus. Jag prisar Gud för den hjälp han i nåd givit mig under den gångna veckan. Jag är outsägligt lycklig över att vara här. Min innerliga önskan och bön till Gud är, att han skall få använda mig i sin tjänst.

Det synes vara tämligen lugnt här i Yangchow nu. En trupp soldater, som varit här, lämnade staden i går. Vi ha det så stilla och lugnt här på skolan, så man nästan glömmer, att det är i det oroliga Kina.

Jag hade den glädjen att för första gången besöka en kinesisk gudstjänst förra söndagen. Baptisternas stora lokal, där mötet hölls, var fullsatt. Jag förstod ej mycket av predikan, men med bön till Gud, att ordet, som talades, måtte bli till liv för någon, så fick även jag vara med om att bära dessa i mörker och fruktan bundna själar fram till nådens tron.

Vår lärarinna miss Okey följde oss ut på den långa härliga promenaden i dag, och Gud gav henne rika tillfällen att tala med kvinnor och barn, som vi mötte. Vid

en av de många gravkullarna, som vi passerade, låg en kvinna och grät. Vi stannade, och miss Okey gick till den sorgsna kvinnan med ett tröstens ord, men kvinnan bara grät, så efter att ha lämnat henne en traktat fortsatte vi vår väg.

Mitt hjärta fylldes av medlidande för de arma barnen, som vi sågo överallt, där vi vandrade fram. De voro ju alla Jesu dyrköpta lamm. När jag såg de stora människoskarorna fylldes min själ med en bön till Gud att han måtte sända in medel, så att *alla* de hemmavarande missionärerna måtte komma hit ut så *snart* som möjligt. »Skörden är mycken, men arbetarna äro få.»

Karin Andersson.

Ett samtal med Shansiguvernören och en resa längs hela Shansi.

Min sju månaders vistelse i Tatungdistriktet led mot sitt slut. Efter flera år av önskan och bön om tillfälle att vittna om Jesu Kristi frälsning för vår gode guvernör i Shansi, *Yen Hsi-shan*, gav Herren mig helt plötsligt ett sådant. Guvernören uppehöll sig nämligen några dagar i Tatung på väg till Peking. Lörd. d. 15:de sept. kom tillfället.

Redan dagen förut var jag uppe i residenset för att hos de olika underlydande »jämna vägen» för ett kort personligt samtal. Ingen av de många skiltvakterna sökte hejda mig — vägen var liksom beredd. Det svarades emellertid att »Överkommendanten var opasslig och inte kunde taga emot. Och för övrigt vad har ni för viktigt ärende, eftersom ni är så enträgen?»

Mitt svar löd: Intet, utom en önskan att få ett kort samtal i religiösa ting. I morgon f. m. kommer jag igen för att göra efterfrågning angående överkommendantens välbefinnande. —

Nästa f. m. kl. 10 satt jag åter i väntsalen och samspråkade med betjänter och besökande och sade då bland annat: Då guvernören lägger sådan vikt vid sin »*Hjärtetvagningsförening*», att han genom den vunnit rykte i hela Kina som stor reformator, ville jag gärna visa honom de *Hjärtetavlor*, från vilka jag i många år predikat evangelium här i Shansi.

Efter tålig väntan i två runda timmar blev jag uppropad kl. 12 midd. Med ett leende och ett vänligt handslag blev jag mottagen och fick ta plats vid det långa på utländskt sätt dukbelagda bordet. Jag började nästan omedelbart att förklara mina målade dukar, som redan upphängts på väggen intill. När jag efter den korta stund, adjutanten hade tillmätt, reste mig för att gå bad mig guvernören: »Ha ej bråttom utan fortsätt att tala. Det intresse han visade och det sätt på vilket han åhörde de enkla och osminkade frälsningssanningarna om synd och nåd, Kristi blods kraft och Andens verk till nyfödelse rörde mig djupt, nästan till tårar, men jag behärskade mig.

Jag fick tid att genomgå alla de nio tavlorna och visa huru människorna, fastän av naturen fulla av synd, dock kunna på grund av tron på Kristi försoningslidande, genom Ordet och den Helige Andes påverkan så förvandlas till sin inre natur, att de börja hata och övergiva synden. Samt vidare att de sålunda genom denna levande tro komma i andegemenskap med den helige och rättfärdige Guden, så att de alldeles naturligt börja leva ett nytt liv upphöjt över de jordiska och synliga tingen. Jag påpekade också, att de genom samma kraft, som uppväckte Kristus från de döda, få en ny och helig vilja, i det den nya människan i dem behärskar och undertrycker de lägre böjelserna och sålunda förverkligar den kinesiska filosofiens ideal: »Den himmelska principen besegrar de lägre begären.»

Då jag sade detta, riktigt lyste hans bruna ögon och i lågmäld ton, samt med mycken känsla, sade han, under det han varmt fixerade mig, (citerande ett par klassiska maximer): »Är detta möjligt, ja är detta möjligt.» Som svar fick jag då vittna om den frälsning, jag själv mottog av Jesus vid 18 års ålder...

Jag kände mig mycket liten, ja förkrossad inför denna högt uppsatte sanningssökare. Må Gud hjälpa oss som »bära

Herrens kärl», att vi må vara rena och för var dag *själva leva det nya liv*, om vilket vi tala för andra.

Jag förärade honom en fin Bibel på kinesiska och efter en stund sände han efter sitt eget porträtt, vilket han överlämnade med dedikation och autografi. *Bedjen att denne av naturen gode man må genom Ordet och Anden lära känna sin egen synd och Kristus såsom sin personlige frälsare.* Genom hans föredöme (han går alltid mycket enkelt klädd) och goda styrelse har Shansi blivit mönsterprovinsen bland Kinas 22 provinser under »republikens» alla 17 år.

När Peking sistlidna juni övergick i sydarméns händer, var han den som av Nankingregeringen anförtroddes högsta kommandot i hela norra Kina. Han söker bevara de gamla kinesiska dygderna på samma gång han vill ta emot det goda västern har att bjuda på. Han är en man i sina bästa år, ännu ej framme vid halvsekelgränsen.

*

Helgelseförbundets missions årskonferens, vid vilken min hustru och jag fingo närvara, pågick i Tatung under en vecka i september med goda föredrag både på svenska och kinesiska.

Den 25:te september lämnade vi T., resande på den nya automobilvägen söder ut i tvänne rickshor, tvåhjuliga åkdon på gummiringar dragna av en man.

Busstrafiken hade ännu inte kommit i gång, enär den stora träbron, som brändes av Chang Tso-lins soldater vid deras återtåg sistlidne maj, ännu ej hunnit bliva iståndsatt. Det var emellertid en stor lisa att slippa de fjäderlösa mulåsnekärrorna på den gamla eländiga vägen.

På tredje dagen av vår resa bestego vi de höga bergen. Här slingrar sig automobilvägen kring bergets sidor ända högt upp i topp och, vilande på väldiga stödjemurar av huggen sten, går den över den ena hålvägen efter den andra och visar, vad kinesiska ingenjörer kunna åstadkomma.

Nästan hela dagen gick åt att komma igenom Yen Men-kuan (Vildgåspasset), Shansis lätt försvarade naturliga fästning mot norr. Söder härom blev klimatet mildare och även floran en annan.

På lördagsaftonen anlände vi till staden Sinchov, »Härlig utsikt», där vi inbjödos att ta in på den engelska baptistmissionens station över söndagen. Detta var Guds tydliga ledning, enär min hustru, som hade förkylt sig och fått våldsam huvudvärk, nu fick vila en dag och två nätter och erhålla god vård. Jag fick också förmånen att tala tre gånger under söndagen till ett 30-tal kinesiska församlingsledare samlade för bibelstudium. En lång dagsresa måndagen den 1 oktober förde oss till provinshuvudstaden Taiyüan.

Här stannade vi i fyra dagar, dels för att invänta och omlasta våra koffertar, som kommo efter på mulåsnekärror, dels för att hälsa på gamla vänner och göra bekantskap med nya. En av våra kristna lärare från södra Shansi har här en utmärkt plats i regeringens seminarium. Jag blev av honom bjuden på fin utländsk middag på stora järnvägshotellet.

Lördagen den 6 oktober voro vi åter på marsch i nya förhyrda rickshor. Herrens dag tillbringade vi i stillhet vid staden Taiku. Måndagsafton anlände vi till Pingyao, en av Kina Inlandsmissionens stationer. Missionär Briscoe mötte oss med underrättelsen: »Här får ni åka i en bil, som annars i morgon skulle gått tom ned till Yuncheng.»

Under halva tisdagen hade vårt nya fortskaffningsmedel susat fram med oss ända ned till Hochow, staden som en gång öppnades som station genom att pastor Hsies hustru sålde sina hårprydnader. Och döm sedan om vår förtjusning då vi redan på onsdag e. m. vid 5-tiden voro framme i Yuncheng efter att ha åkt 240 km., ett avstånd som under de gamla förhållandena minst skulle tagit fyra dagar i anspråk. — I Yuncheng välkomnades vi av syskonen Ringberg, Blom m. fl. Bilvägen är färdig ytterligare 110 km. över Puchow mot s. v. ända ned till fästningen Tung-kuan i Shensi, där de tre provinserna stöta tillsamman. Två dagar

senare, den 12 oktober, uppnådde vi i frid vår gamla station och rönte ett hjärtligt mottagande av våra kinesiska trossyskon.

Herren vore storligen prisad för beskärd resenåd i dessa oroliga tider.

Chiehchow Sha, i nov. 1928.

Henrik Tjäder.

En resa till Honan.

Juicheng den 19 dec. 1928.

För att komma över floden till Honan på middagen måste man resa tidigt härifrån staden, vilket jag även gjorde. Det började ljusna litet, då jag red ut genom stadens södra port. I porten mötte jag ridande soldater, som kommo hem från sina nattliga strövtåg ute i byarna för att infånga rövare. De lyckas därutinnan rätt så bra nu, så det smäller utanför porten här då och då, och flera ha fått släppa livet till för sina rövarebragder ute i byarna. Väl är det, ty det gives ingen annan utväg för närvarande.

Kom till floden i tid för båtens avgång och kom väl över till Honansidan utan några äventyr denna gång. Mitt hopp att finna missionsstationen fri från inkräktare slog dock fel. Litet på avstånd får jag se soldaterna gå på vakt med sina gevär utanför porten. Skottkärran med mina sängkläder stannade vid porten, och jag gjorde försök att stiga in, men det slog fel. Lämnade mitt visitkort och omtalade vem jag var, men intet hjälpte. Gick så på uppmaning av dessa myndiga soldater till bakporten, där intet hinder mötte att stiga in på vår station. Senare på kvällen hade jag ett samtal med befälet, och de lovade att lämna stationen på måndag. Detta var fredag afton. Jag sade majoren, att jag förundrade mig över att de åter tagit in på missionsstationen, när det var order från deras överhuvud, att de ej fick göra det. Han visste även att jag skulle komma för att börja reparera vad de förstört. Ja han var lite snopen den unge mannen — han var 27 år gammal. På lördagsmorgonen hade de möte i gästrummet. De kommo före dager och lånade bänkar att sitta på. De kommo då överens med sina andra kamrater i staden att utrymma stationen enligt givet löfte. De lämnade också på måndagsaftonen, sedan det blivit mörkt.

Söndagens möten höllo vi i kvinnornas gästrum. Det var nattvardssöndag, och omkring ett 50-tal församlingsmedlemmar voro med. Soldaterna började vara lite oroliga vid början av första mötet, men då de blivit tillsagda komma in och höra eller avlägsna sig, föredrogo de det senare. Dessa soldater hade kommit till Lingpao för att stanna en längre tid för att utrota banditerna, som det är så gott om i hela Lingpao distrikt. Varje vecka avrättas en hel del, så de synes vara i ivrig verksamhet dessa som kommit från Shensi med detta uppdrag.

Måndagskvällen reste jag till Shanchow och kom åter till Lingpao tisdagsaftonen. Vi ha ju tåget mellan dessa två städer, men sträckan från S. till L. är ej ännu ordning med, men man kommer dock fram. I Shanchow fann jag arbetarna hemma och vid gott mod. Bibelkvinnan Li hade varit över i Ping-lu i Shansi under 2 veckor, nu skulle hon följande dag resa till en by 30 km. söderut, där vi ha några sökare. Det är nog en av de bästa bibelkvinnor vi ha. Må Herren få bevara henne. Djävulen är i sanning verksam mer än vanligt.

Då jag kom åter till L. var arbetarna i fullt arbete. Vi hoppas få kapellet så pass i ordning, att de kunna hålla möten i det till julen. Evangelist Pei fick stanna kvar och se till att det blev i ordning. Ett 20-tal större bänkar beställdes, ty soldaterna hade eldat upp flera än detta antal. Alla fönsterglasen voro sönderslagna, en del dörrar och innertak i rummen voro ock förstörda. Få vi nu bara ha det i fred, när vi få det i ordning, så vore det bra.

O, så jag fick frysa i Lingpao. Där finns ju ej så mycket som en kamin i något rum. Rummet jag bodde uti var ju även ganska otätt. Det kan förstås om jag nämner, att då dörrar och fönsterluckor voro stängda, var det ändå så

ljust, så man kunde se att läsa inne i rummet.

Torsdagsmorgon »reste jag kroppen» och gick de 4 km. till Ko-ts'ao för att lättare komma över floden. Där fick jag jämte många andra vänta på båten i över 4 timmar, i den bitande kalla stormen nere vid floden. Då vi så väl kommit över till Shansisidan, måste vi sitta på båten och vänta på soldaterna i 3 kvarts timme, men där var det mycket kallare. Innan vi kommo från floden var kl. halv 5. Hade så 10 km. till Mei-ti, dit vi kom kl. 8 på kvällen. Följande dag vid middagstiden var jag hemma, prisande Herren, som hjälpt igenom som han gjort.

*

Nu har jag även litet glädjande nyheter att omtala från Honans västra distrikt. Till höstmötet i Shanchow var både Gerda och fröken Hultqvist med. De började med bibelkurs för kvinnorna. Under tiden var jag till Kuei-liao-chen, utstation till Lingpao, 40 li söder ut från staden. En välsignad söndag bland dem där. Red dit på en liten, liten åsna, som stupade med mig flera gånger, ja, på återresan mitt i floden. Där låg vi båda och plaskade i vattnet, med sängkläderna simmande omkring. Det var då ej kallt. Därför tog vi ingen skada av badet. I Shanchow hade vi stormöte, då det lilla trevliga kapellet var fullt av folk. Fyra kvinnor blevo döpta. Två av dem voro 60 år gamla, en 72 och en 75. De syntes verkligen ha glädje i Gud och fröjd över frälsningen i Kristus Jesus. Från Shanchow reste vi hem till Juicheng för stormöte här. Evangelisten Iao Chi-huei fick följa med för att hjälpa oss att predika, och det gjorde han väldeligen. Iao har nu varit i Kuei-liao-chen över ett halvt år. Söndagen efter vårt möte skulle jag till stormöte hos honom, men därav blev intet, ty jag fick ett par dagar i sängen. De döptes 16 vid det mötet. Således har under året 20 blivit döpta och förenade med församlingen, förra året döptes 19. Detta är ju glädjande. Vi måste dock nu stryka 7, som ej längre synas ha sin gemenskap med Herren. Ja striden den är het. Lidande på olika sätt får de troende likt de icke troende åter och åter gå igenom. Nu senast har två av våra för detta elever haft påhälsning av rövarna, s. k. hemrövare, i Keng-shus hem. Hans far är evangelist i Shanchow och har två gånger varit tagen av rövarna.

Nöden är stor på alla områden och många har nu så gott som intet att äta. Det lilla jag fick av nödhjälpsmedel att hjälpa dem med förslår ej långt. Ja även här i Juicheng är det många som nu börjar lida nöd. Vi äro förvissade, att det upprop, som sändes från konferensen, skall ha en god verkan, så det blir medel att hjälpa de mest hungrande.

Oscar Carlén.

Från London.

Kära Steningevänner!

Enligt en vänlig uppmaning av missionsföreståndare Folke ville jag sända en hälsning »över havet» till våra kära Steningevänner. Men då jag förutsätter, att jag ännu är okänd av en hel del, kanske det är bäst, att jag först presenterar mig såsom en av missionens yngsta, som hoppas att snart få gå till Kina, om Gud vill.

Missionsföreståndare Folkes uppmaning kom nästan som svar på en outtalad bön. Under den sista tiden ha nämligen mina tankar ofta gått till »Steningevännerna» hemma i Sverige, och dessa tankar ha fyllt mig med ganska stora förhoppningar. Vi unga ha ju så lätt för att hoppas, och är vårt hopp byggt på Kristus, kan vi aldrig hoppas för mycket.

Våra Steningevänner äro en gåva från Gud, och det är inte gott att säga vad Gud vill göra om han får bruka dem, som han vill. Mitt hopp blev ytterligare styrkt genom sista brevet från missions-

föreståndare Folke, vari jag hörde, att Steningevännerna i Stockholm ämna starta en syförening och ha ett eget bord vid försäljningen. Gud välsigne Er start, och må ni på ett överflödande sätt få del av den glädje som springer upp likt ett fördolt källsprång hos varje själ, »som tjänar, ej för gods och gull, men tjänar blott för Kristi skull!» — Huru underbart då vi en dag ska tillsammans få inbärga kärvarna från Kinas stora skördefält!

Men nu måste jag förklara varför jag tänkt så mycket på er Steningevänner sista tiden. Det är så, att jag lever mitt uppe i Kina Inlandsmissionens centrum här i London, och jag har tillfälle att se den stora ungdomsskara, som slutit upp omkring denna mission, med vilken vi stå i så nära förbindelse. — Som jag antar våra Steningevänner känner till är det en särskild ungdomsrörelse inom Kina Inlandsmissionen, »The Comradeship for China», och det är en mycket livskraftig ungdomsrörelse. Deras motto för 1929 är just: »Go forward!» (Gå framåt!)

Nyårsdagen var en särskild högtidsdag för denna förening. Då hölls »The Young People's Rally», ett mycket stort ungdomsmöte här i London. Jag ska aldrig glömma den dagen. Då var det som mina tankar på ett särskilt sätt gick hem till Sverige och till Steningevännerna. Jag tänkte och sade också: »Tänk om vi hade någonting sådant inom S. M. K. i Sverige!» — Ja, vi ha början och det tacka vi Gud för.

Detta möte var inte precis ett möte av vanligt slag. Allting var anordnat på ett sådant sätt att man kände sig förflyttad till Kina på en gång. Först var det en bild från sjukvårdsarbetet i Kina. De hade anordnat ett litet sjukhus med doktor och sköterska och patienter, allt kinesikt utom språket förstås, de måste hålla sig till engelskan om vi, den stora hopen, skulle förstå dem. Denna uppvisning gav en mycket god inblick i vilka svårigheter missionärerna, nu särskilt de som arbeta i sjukvård, ha att kämpa mot, men den visade också en hel del lustigheter för den som har sinne för humor, och de som varit i Kina sade, att det var precis som det är i verkligheten i Kina.

I andra avdelningen var det försäljning av kinesiska saker och böcker. (Här måste jag kanske upplysa om att nyårsdagen inte är firad som helgdag i England.) I åter en annan avdelning kunde vi se ett kinesiskt gästrum och hur en kinesisk gäst mottages o. s. v. — Och så själva mötet. Det är för mycket att tala om, men det mest imponerande, var att se denna stora unga skara, och jag tänkte: »Det är framtidsutsikter för missionen.»

Så hade vi också den stora glädjen att ha Missionsdirektor Glover från Canada ibland oss. Han talade över Herrens ord till Moses: »Vad är det du har i din hand?» Han påvisade, huru Moses gav Gud vad han hade i sin hand (staven), och påminde oss sedan om, huru han använde den vid olika tillfällen. Hudson Taylor gav Gud, vad han hade i sin hand, och han påvisade huru Gud välsignat detta. Så yttrade han dessa märkliga ord: »Moses var nödvändig för Gud, inte bara Gud för Mose». Vi tycka det är nästan djärvt att tänka den tanken. Och ändå, är det inte så, att Gud i sin oändliga nåd nedlåtit sig till att använda oss svaga människobarn i sin tjänst? Och om Guds rike ska utbredas i världen, det beror till stor del på oss. Talar inte också Petrus om att »påskynda Guds dags tillkommelse?»

Vilket ansvar som vilar på oss, men inte på oss ensamma. Vi få dela det med honom, som väntar att få utföra stora ting genom oss. — Låt oss också vänta stora ting av honom och i hans kraft gå fram till nya segrar!

Eder i Kristus förbundna

Ingrid Israelsson.

Skriven till missionärerna!
Bedjen för missionärerna!

Missionärernas adresser.

Frida Prytz, Carl och Ethel Blom, Maria Nylin, Malte och Ida Ringberg, C. J. Bergquist,	Swedish Mission, *Yuncheng* Sha. China via Siberia.
Axel och Anna Hahne, Lisa Gustafsson,	Swedish Mission, *Ishih*, Sha. China via Siberia.
Oscar o. Gerda Carlén, Judith Hultqvist,	Swedish Mission, *Juicheng*, Sha. China via Siberia.
Henrik o. Hilma Tjäder,	Swedish Mission, *Chiehchow*, Sha. China via Siberia.
G. V. Wester,	Swedish Mission, *Puchowfu*, Sha. China via Siberia.
Rob. o. Dagny Bergling	Swedish Mission, *Hoyang*, She, China via Siberia.
Estrid Sjöström, Ida Söderberg,	Swedish Mission, *Hancheng*, She. China via Siberia.
Ingeborg Ackzell, Minnie Nicholson,	Swedish Mission, *Tungchowfu*, She. China via Siberia.
Hugo Linder,	Swedish Mission, *Pucheng*, She. China via Siberia.
Maria Pettersson,	Swedish Mission, *Sinanhsien* Ho. China via Siberia.
Berta Flodberg,	Methodist Episcopal Mission Hospital, *Peking*, Chi. China via Siberia.

I hemlandet:

Fredrika Hallin, Aug. och Augusta Berg, Anna Eriksson, Emma Andersson, Inez Bölling,	Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*.
Anna Janzon, Ebba Burén,	Rödabergsbrinken 1, 1/2 tr., *Stockholm*.

Th. o. Sekine Sandberg, Komministergården, *Ockelbo*.

Ossian o. Edith Beinhoff, Komministergården, *Ovanåker*.

Rich. o. Hildur Anderson, *Vintrosa*.

Nath. o. Elsa Engbäck, Ingarud, *Hasslerör*.

Morris o. Carola Bergling, adr.: rektor Rudvall, *Jönköping*.

Judit Högman, Drömstigen 28, Smedslätten, *Äppelviken*.

Maria Hultkrantz, Björnö, *Heljebol*.

Ester Berg, Hantverkaregatan 28, *Stockholm*.

Hanna Wang, Bergvik, *Östersund*.

Johannes Aspberg, *Boden*.

Maria Björklund, S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, *Stockholm*.

Martin Bergling, Bibelskolen, Staffeldtsgate 4, *Oslo*, Norge.

Marie Linder, 235 Columbia Str., *Turlock*, Calif., U. S. A.

*

Ang. Elsie Rudvall, Nils och Olga Styrelius samt Elna Lenell, lämnas adresser senare.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under jan. 1929.

Allmänna missionsmedel.

1. K. F. U. M:s uppsvenska distrikt till Morris Berglings underh. 1,235: —
2. »En liten nyårsgåva fr. S. J.» 100: —
3. »En liten skärv till S. M. K. från M. S.» 5: —
4. H. S., Uppsala 25: —
5. Spar.-medel från Husaby och Skjelvums mfg 30: —
6. F. G. D., Lundsbrunn, »en liten nyårsgåva» 25: —
8. Bärby mfg 5: —
9. J. W., Bärby 10: —
10. A. H., Simtuna 30: —
11. »Annie» 10: —
12. D. J., Stensjön, »sparb.-medel» 4: 84
13. H. och O. S., Lämnhult 10: —
14. L. S., d:o 10: —
15. E. och H., d:o 4: —
16. Ur Harrys sparbössa, d:o 1: —
17. »Nyårsgåva från onämnd» 23: —
18. »På 75 årsdagen från forna söndagsskolflickor» 20: —
19. »Tackoffer från S. B.», gm G. W., Rögle 5: —
20. Sparb.-medel fr. Ingelstorp, gm J. N. 125: 50
21. E. P., Mölnbo 6: 50
22. »Ur sparb.-medel från en Kinavän» 35: —
23. Magra syförening 250: —
25. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —

26. »Tionde och tack» 20: —
27. Kollekt vid Hanna Wangs och kyrkoherde Arbmans möte i Åre skola 4/1 1929 22: —
28. M. B., Stjärneborg, »tackoffer för daglig hjälp under svår sjukdom» 10: —
29. Kollektmedel fr. Hörsta friförsamling, juldagen, till Axel Hahnes underh. 25: —
30. Vänner i Grebo, gm M. J. 5: —
31. E. G., Grönskåra, sparb.-medel 25: —
32. H. J., d:o, d:o 5: —
33. Es. 9: 6, »En liten blomma till Barnet i Krubban» 25: —
37. Sparb.-medel i Betesdakyrkan, Trettondedagen 1929, 843: 50, samt offergåvor 636: 64 1,480: 14
38. »Ett tack till Gud» 50: —
39. G. J., Jkpg 30: —
40. C. H., d:o 5: —
45. »Förstlingen», för Jesus till Hans tjänst i Kina 50: —
46. G. S., Uppsala 5: —
47. Koll. vid missionsafton i Hälle, Brunflo den 30/12 10: —
48. »Lilla Bedas sparbössa», gm N. A., Håkansta —: 64
49. »Onämnd» 10: —
50. T. H. 100: —
51. E. H. 50: —
52. Sparbössemedel från Tranås med omnejd, gm K. B. 630: 04
57. T. S., Sthlm 10: —
58. Vänfors syförening, kollektpengar för 1928 50: —
59. H. E., Mariestad, »i stället för blommor till frkn Ulla Johanssons, Löfåsen grav 10: —
63. K. F. U. K.s Centralförening gm K. M. A. till Maria Björklunds underhåll 50: —
64. Daggryningen i K. M. A. till E. Bergs underh. 900: —
65. Koll. i Nyland, Undersåker, Trettonded., vid Hanna Wangs besök 50: —
66. K. L., Lund 15: —
67. Koll. vid missionsstunder, hållna av A. Bohlin, Källunge 38: 66
68. D:o vid missionsstund i Bara av d:o 22: —
69. A. N., Kalmar, Trettondedagskollekt 5: —
70. »M. A—n, Sthlm» 10: —
71. Ö. Smålands mfg i Grebo, till N. Engbäcks underh. 50: —
72. Bogla Kvinnl. Arbetsförening, till kvinnl. missionärers underhåll i Kina 52: 37
73. Skede mfg. missionsmedel för 1928 50: —
74. Värna syförening 50: —
75. E. A., Hvetlanda, till Judith Hultqvists underh. 100: —
77. Offerkuvert av G. L., gm H. B., Hova 13: —
78. Gåva av L. P., gm d:o 30: —
79. D:o av C. och A. J., gm d:o 8: —
80. Sparb.-medel av fam. Th., Grinstorp, gm d:o 14: —
81. D:o av H. B., Hova 10: —
82. »Gud är trofast» 30: —
84. N. S., till E. Sjöströms underh., gm S. N., Skellefteå 10: —
86. »Tionde» 15: —
87. Jer. 17: 14 5: —
88. Koll. vid missionsafton i Hornsbergs syförening 35: —
89. Koll. vid missionär Bergqvists besök i Ljusdal hösten 1928 gm E. S. 41: 50
90. Auktionsmedel fr. Stengöl-Spjutbygds missionssyförening 40: —
91. Symötestioöringar fr. d:o 5: 75
92. Tionde fr. O. Å., gm M. Å., Spjutsbygd 25: —
93. E. R., Sparb.-medel gm A. J., Alingsås 50: —
95. Sparb.-medel från Kina-vänner i Fahlmark och Hjoggböle, gm A. B., Skellefteå 20: —
97. Koll. i Piteå, gm J. A. 84: 68
98. D:o i Storfors, gm d:o 37: 27
99. Ö. H. K. U—d, E. J., Nässjö, 50: —, Farstorps ungdf. 15, —, Näsby ungdomsfg 50: —, Slättåkra mfg 25:—, Björkö vid N. Svenssons besök 20:—, Naglarp vid d:o 21:55, Karstorp vid d:o 10: —, Hjältaryd vid d:o 6:45, Skede till C. och E. Bloms underh. 40: —, Ulriksdal till d:o 30: —, d:o, sparb.-medel till dito 42, 15, Hjältaryds mfg 40: —, Slättåkra udfg 50: —, Lämnhults d:o 25: —, d:o vid kretsmöte 24, —, Slättåkra mfg 25: —, Eckereda d:o 50, —, Ulriksdal sparb.-medel, till M. Lindén 42: 15, d:o till d:o, kollekt vid kretsmöte 40: —, fr. dito till Judith Holhqvist 30: —, Mörteryd till d:o 150: —, fr. d:o till d:o koll. vid kretsmöte 42: — 828: 30
102. Svenska Alliansmissionen, Jkpg, för Aug. och Augusta Bergs underh. 2,000: —
103. D:o, till Hugo Linders underh. 1,500: —
104. E. och S., Hovmantorp, gm J. S., Karlskrona 25: —
105. Koll. fr. Styrestads mfg gm T. A., Kummelby 15: —
106. Koll. vid Elna Lenells besök i Bingsjö, gm J. H., Bingsjö 30: —
108. E. V., Lindesberg 2: 75
109. S. A. A., Höganäs, gåva och rab. å H. S. Ö. 12: 81
110. B., Åre 10: —
111. K. G., Sthlm 20: —
112. »En vän» 2: 75
115. L. och O. F., Vittsjö 10: —
116. »Tionde m. m.» 21: 30
117. L. M. F., till Frida Prytz och Maria Nylins underh. 900: —
118. »Missionsvän», Billingsfors 100: —
119. E. E., Falun 50: —
121. Lilla Alby syförening 6: 95
122. Koll. i Ersnäs, gm J. A. 20: 50
123. »E. H., Sthlm, Ps. 107: 1» 100: —
124. »Ps. 9: 10, till R. Anderssons underhåll» 200: —
126. S. M. K:s Californiakommitté till Nils och Olga Svenssons underh. 36: 93
127. H. P., gm I. A., Norrköping 12: —
128. I. A., d:o 50: —
131. N. L. 17: 75
132. Sparb.-medel fr. Köping, gm A. J. 100: —
133. Offerkuvert fr. d:o gm d:o 20: —
134. Testamentsmedel efter avlidna fru Gustava Blomqvist, Sthlm 1,000: —
136. En minnesblomma på Ulla Johanssons, Norra Löfåsen, grav, av: S. A., Brodderud, A. L., Hasseltorp, K. W., Hova 18: —
137. Walleberga syförening 70: —
138. E. B., Sthlm 10: —
139. Från missionsstund i Vigge, gm H. W. 8: —
140. Från missionsstund i Bingsta, gm d:o 5: 30
141. Från missionsstund i Sandnäset, gm d:o 7: —
142. E. A., Bingsta, »Löfte till Herren», gm d:o 20: —
143. H. W., rab. å böcker 29: 29
144. Mörteryds mfg 75: —
146. Sparb.-medel från Kinakretsen i Boden, till missionärernas utresor 155: —
147. Offerkuvert fr. Boden, gm E. J. 12: —
148. »Fyllnad» —: 75
149. Från Eugeniahemmet, gm E. K. 97: 95
150. J. S 10: —
151. M. och J:s, Ödeshög 100: —
152. Barnen J:s, d:o 10: —
153. Överbet. på S. L. 5: —
154. K. D., Växjö, »årsbidrag» 150: —

155. D:o, rab. å H. S. Ö. 13: 12
156. Lilla Britas »tackbössa», gm d:o 3: 69
157. Sparb.-medel, gm d:o 12: 91
158. E. F., Kimstad 10: —
159. N. P. P., Klippan 5: 50
160. Sparb.-medel fr. Nora, gm I. D. 70: 60
161. H. L., Norrköping 20: —
163. L. V., Hoverberg 7: —
164. Koll. vid J. Aspbergs besök i Bastuträsk 20 jan. 20: —
165. H. A., Smål.-Hellinge 20: —
166. O. Ö., Norrköping 25: —
167. »L., Herrens tionde» 100: —
168. »Okänd» 250: —
169. M. J., Boden 200: —
170. Tabors mfg, gm Sv. Alliansmissionen, Jkpg 50: —
171. Ekets Ungdomsförening, till H. Linders underh. 50: —
172. Ekets »Solglimtar», till d:o 50: —
173. A. N. G., Romanäs 20: —
174. »Några vänner i H-lt» 82: 50
175. O. L., Skövde 10: —
176. Insaml. vid Kinakretsens, Östersund, bönemöte, trettondagen 10: 10
177. J. och M., Sthlm 100: —
178. K. B., till överste H. Dillners minne 10: —
179. A. L., Sparb.-medel 3: 70
183. G. P., Hofra, sparb.-medel, gm E. A. R., Delsbo 5: —
184. Från avl. fröken Anna Rudolphi, Tomta, givet i testamente, gm d:o 15: —
185. Från avl. fröken Lina Wester, Johannisberg, sparbössa, gm d:o 0: 30
186. M. P., Loka, sparb.-medel, gm d:o 5: —
187. E. P., Ovanåker, d:o, gm d:o 1: —
188. E. A. R., Delsbo, d:o 3: 70
189. »Gunnar» 20: —
190. Koll. i Heden och Norsjö, gm J. A. 14: —
191. I. J., Lyckåsgård, »ett ringa offer, som tack för i prövningens stund erhållen hjälp» 25: —
192. Sparb.-tömning i Applaryd, Brömsebro, 20 jan., gm H. A. 92: 83
193. Koll. i Nysund 35: 50
194. D:o i Delebäck 6: 50
195. D:o i S. Råda 8: 50
196. D:o i Gullspång 50: —
197. D:o i Mellerud 8: —
198. D:o i Billingsfors 22: 50
199. D:o i Koppom 5: —
200. D:o i Glava glasbruk 11: 50
201. Glava mfg 15: —
202. Koll. i Näbbol 5: —
203. D:o i Stömne 15: —
204. D:o i Björnö 6: —
206. Koll. i Ovanmyra d. 27 jan. till Elna Lenells utresa 106: 52
207. Koll. i Gulleråsen d. 20 jan. till d:o 35: 87
208. Allerums mfg 25: —
209. K. F. U. M:s mellersta distrikt, till M. Ringbergs underh. 750: —
210. Insaml. i Stefanskyrkan, Sthlm, i böneveckan 1929 30: 87
211. »Ett tackoffer, Jes. 12» 19: 25
214. G M., Visby 85: 07
219. Galtås mfg 50: —
220. M. S, Sthlm 100: —
221. »Herrens del» 100: —
222. »Annie» 10: —

Kr. 17,256: 25

S. M. K:s Pensionsfond.

83. »Hos Herren är hjälpen» 10: —
125. 2 Mos. 35: 5 50: —

Kr. 60: —

Diverse ändamål.

7. Sunne Kristl. Ungd.-förening, till en skolgosses underh. 50: —
24. H. J., Sthlm, till missionär och fru Ringberg, att anv. eft. gottf. 75: —
34. Es. 9: 6, »En liten blomma till Barnet i Krubban», till Maria Pettersson, att anv. eft. gottf.» 10: —
35. E. L., till Barnh. i Sinan 15: —
36. S. T., Drottningholm, för bibelkv. i Puchow 50: —
41. Å. G., Duvbo, tioöresinsamling, till Gerda Carlén, att anv. eft. gottf. 37: —
42. Böneringens sparbössa, Duvbo, till Barnh. i Sinan 23: 05
43. O. W., Malmö, för en evang:s underh. 100: —
44. B. A., Alingsås, till Barnh. i Sinan 25: —
53. J. S., Sthlm, till Maria Pettersson att anv. för Barnh. 50: —
54. D:o till Axel Hahne för kapellet i Ishih 50: —
55. D:o till Bergling att anv. eft. gottf. 50: —
56. D:o till Tjäders till d:o 50: —
60. I. A., Norrköping, till fru D. Bergling, till d:o 50: —
61. S. P., d:o, till Judith Hultqvist, till d:o 10: —
62. E. K., Sävsjö, till Maria Pettersson för barnh. i Sinan 7: —
76. Ynglingaförен. »Libanon», Gbg, för underh. av evang. i Hoyang 175: —
85. »Onämnd, ett löfte», till Hugo Linder att anv. eft. gottf. 100: —
94. Erstorps Ungdomsförен., till evangelists underh. 100: —
96. Från en »Kinaafton» på Nyårsdagen, till I. Ackzell att anv. eft. gottf., gm B. B., Håberget 40: —
100. S. E. B., Norrköping, till M. Petterson, för barnh. i Sinan 20: —
101. E. S. B., Katrineholm, till Rob. Berglung, att anv. eft. gottf. 10: —
107. A. M., Sthlm, till Malte Ringberg, att anv. eft. gottf. 150: —
113. F. H., Duvbo, till tältverksamheten i Yuncheng 45: —
114. B. A., Alingsås, till Barnh. i Sinan 25: —
120. Gräsgårds missionssyförening, till M. Ringberg, att anv. eft. gottf. 100: —
129. I. A., Norrköping, till Maria Petterson, till dito 50: —
130. Församl. i Vanadislunden, Sthlm, till pastor Kao's underh. 100: —
135. Söndagsskolbarnen i Åsaka, sparb.-medel för 1928, till Barnh. i Sinan 7: 10
145. A. G., Uppsala, till M. Ringberg, att anv. efter gottf. 50: —
162. »Senapskornet», Sävsjö, för skolgossar i Sinan 150: —
180. »Två pensionärer», till Dagny Bergling att anv. efter överensk. 10: —
181. H. J., Sthlm, till dito 5: —
182. E. L. — W., Lidköping, till Gerda Carlén, till d:o 50: —
205. M. H., Häljebol, på 70-årsdagen, till Maria Petterssons verks. att anv. efter gottf. 115: —
212. Gm Lilla Svenska Barnt:s exp., Jkpg, till Maria Petterssons skola i Sinan 34: 15
213. Söndagsskolbarnen i Mörteryd, sparbössemedel, till J. Hultqvist att anv. efter gottf., gm A. H. 5: —
215. S. U., Sthlm, för evangel. underh. 500: —
216. K. A., Örebro, för bibelkv. Liu ta-sao 225: —
217. O. M., Kalmar, till missionär och fru Ringberg, att anv. eft gottf. 200: —
218. A. och A. N., Örebro, till O. Carlén att anv. efter gottf. 50: —
223. S. B., Norrköping, till Maria Pettersons barnhem 500: —

3,468: 30

Allmänna missionsmedel	**17,256: 25**
S. M. K:s Pensionsfond	**60: —**
Särskilda ändamål	**Kr. 3,468: 30**

Summa under jan. månad 1929 Kr. 20,784: 55

Med varmt tack till varje givare!

»Förrän de ropa skall jag svara, och medan de ännu tala, skall jag höra.» Jes. 65: 24.

Nödhjälpsmedel.

»Syster H.», 5: —; E. W., 10: —; A. C., Örebro, 10: —; G. J., Ö—vik, 2: 25; T. L., Sthlm, 20 —; G. L., d:o, 2: —; K. G., dito, 5: —; »Fyra vänner» 25: —; H. R., Sthlm, 10: —; Th—s, Sthlm, 5: —; P. A. B., Örebro, 10: —; »Axel & Lucie 50: —; F. M., Sollebrunn, 100: —; C. L. & H. W., Lidingö, 50: —; H. W., Sthlm, 12: —; T. L., Lindesberg, 250: —; »Emelia & Elvira» 20: —; B., Sthlm, 30: —; Onämnd, gm E. E., Växjö, 10: —; N. & F. 20: —; E. M., Mörrum, 10: —; E. J., Malmö, 20: —; »Mors och Fars minne» 150: —; E. O. J. 15: —; E. M., Arvika, 300: —; »Tackoffer till Herren», M. N., Limhamn, 10: —; G. L., Odensbacken, 10: —; J. A., Töreboda, 10: —; G. P., Sthlm, 5: —; B. P., Gbg, 50: —; »K», 10: —; S. H. av S., Sthlm, 10: —; A. F., Vänersborg, 15: —; L. S—m, Sthlm, 29: 75; S., Vingåker, 50: —; H. H., 10: —; »En liten skärv» 10: —; G. M. H., Stöllet, 10: —; K. J., Kortebo, 10: —; H. D., d:o, 10: —; E. H., d:o, 10: —; E. A., d:o, 10: —; D. H. & K. L., d:o 5: —; A. F., d:o 5: —; A. J., d:o, 5: —; S. S., d:o 5: —; M. G., d:o, 5: —; E. Ö., d:o, 2: —; K. A. O., d:o 1 —; K. E. M., d:o 2: —; A. H., d:o, 100: —; E. I., 10: —; K. E. A., Sävedal, 50: —; A. L., Linköping, 7: —; E. H., Kilafors, 5: —; A. E. P., Gbg, 50: —; H. E., Vänersborg, 10: —; E. A., Stjärneborg, 10: —; N. G., Lönneberga, 10: —; S. A., Uppsala, 10: —; K. W., Lannaskedebrunn, 10: —; A. & M., Norrköping, 30: —; B. O., Gbg, 50: —; L. H. & A. G., Umeå, 20: —; A. N., Gbg 10: —; E. R., Växjö, 10: —; »Onämnd», Sthlm, 5: —, J. & J. N. 15: —; Onämnd, 5: —; H. A. A., Gbg, 50: —; J—d F., Borås, 5: —; E. B., Malmö, 40: —; A. A., Sthlm, 10: —; S. H., gm L. H., Umeå, 10: —; Rantens lilla syfören., 25: —; A. P., Flyinge, 20: —; E. S., d:o, 10: —; I. L., d:o, 3: —; »Onämnd», d:o, 5: —; H. H., Sthlm, 5: —; M. D., Tannefors, 10: —; K. F. 50: —; H. O., Mölndal, 100: —; »Onämnd» 10: —; J. S., 10: —; A. G., Eskilsäter, 5: —; »Onämnd» 55: —; H. S., Gbg, 10: —; J. Th. A., Linköping, 5: —; N. P., Gbg, 10: —; B. R. gm K. R., Gbg, 100: —; »Några Strängnäsbor», 20: —; F. S., Kumla, 5: —; E. & E. A., d:o, 15: —; K. F., Saltsjö-Storängen, 50: —; S. O., Torhamn, »Herrens del» 5: —; A., Sthlm, 25: —» E. F., Kimstad, 10: —; K. D., Växjö, 25: —; S. A. & T. A. gm d:o 4: —; E. L., Ocke, 5: —; E. J. 10: —; A. K., Vårgårda, 10: —; A. O., Fjällbacka, 10: —; »L., Herrens tionde» 100: —; »Onämnd» 500: —; »Tre läsare» gm H. B., Marstrand, 60: —; H. A., Gbg, 10: —; »Fru Mimi Ohlssons minne» J. E. O., Gbg, 100: —; K. M. A., Sthlm, 300: —; E. A., Partille, 50: —; C. L., Sävedalen, 25: —; B. O., Gbg, 5: —; A. B., Avesta, 5: —; A. H., Hälsingborg, 100: —; E. E., Agnesberg, 10: —; N. O., Rottnesund, 10: —; »Onämnd,» gm H. R.,, Lindesberg, 50: —; H. R. 10: —; I. A., Sthlm, 50: —; »Onämnd, Kristi kärlek tvingar» 30: —; O. H., Sthlm, 25: —; »Ett litet bidrag till nödens avhjälpande» 10: —; Koll. vid missionsföredrag i Vendels kyrka 27/1 64: 01; En gammal vän, som vill giva för att kineserna skall slippa äta löv och pimpsten 100: —; K. E., Uppsala, 50: —; M. F. A., Södertälje, 100: —; J. S., 10: —; I. H. & H. U., Stocksund, 20: —; L. S., Mariefred, 25: —; A. P. E., Dj.-Ösby, 25: —; R. & K. A., Sthlm, 100: —; M. P., Remmenedal, 10: —; M. U., Kungsör, 5: —; E. v. S. 100: —; J. N., 25: —; S. J., Äppelviken, 5: —; J. E., Kristinehamn, 10: —; »En liten skärv fr. Hilma» 5: —; K. A., Örebro, 25: —; M. B., Sthlm, 10: —; I. H., d:o, 50: —; »Misssionsvän», 5: —; G. A., Haparanda, 25: —; C., Sthlm, 5: —; J. B. I. A. 30: —; »Bilpengar» 2: —.

Summa Kronor 4,856: 01

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Världens ljus. — Anna Janzon 70 år. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avdelning. — Missionärernas adresser. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

N:r 4. ÅRG. 34. 25 FEBRUARI 1929. PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

VÄRLDENS LJUS.*

II.

Detta ljus verkar också på ett folk i dess helhet. Brittiska och Utländska Bibelsällskapets ledare för arbetet i Kina skriver i sin årsberättelse för 1927: »Mycket av det goda i den genomgripande omvälvning, som f. n. pågår i Kina, är att härleda ifrån tankar, som upptagits ur bibeln även av sådana, som icke blivit verkligt fullt omvända. Särskilt anser jag, att detta är fallet med den uppskattning av människovärdet och den personliga friheten samt av erkännandet av högre moraliska principer än som förr gällt, vilka nu hålla på att vinna terräng i den allmänna opinionen.» — I alldeles samma riktning yttrar sig den infödde pastorn King Chu: »Såsom utgången från ett icke-kristligt hem kan jag vittna om den likgiltighet och den ringaktning, varmed kristendomen betraktades för 10 år sedan. Då jag försökte tala om Kristus, blev jag endast utskrattad. Men nu är ställningen en helt annan. Icke-kristna såväl som kristna räkna med kristendomen. De tala allvarligt om den. Den antikristliga rörelsen har icke så obetydligt medverkat därtill. Den har bragt kristendomen på tal, och kristendomen har vunnit på det.»

Ett ovedersägligt bevis på det intresse, som kristendomen väckt bland Kinas folk i dessa dagar och på samma gång en förklaring till detta intresse, ligger uti den utomordentligt stora och glädjande spridning, som bibeln fått under de senaste åren. År 1925 såldes, icke skänktes bort, av Brittiska och Utländska Bibelsällskapet ensamt i Kina $4^1/_4$ milj. exemplar av bibeln eller delar av den. Därtill kom att Amerikanska och Skotska Bibelsällskapet dessutom spredo ungefär 7 milj. exem-

* Föredrag, i sammandrag, av doktor Karl Fries i Betesdakyrkan i Stockholm, Trettondagen 1929. Forts. från föreg. nummer.

plar. Alltså under år 1925 spreds det i Kina 11½ milj. exemplar utav bibeln eller delar därav. Detta var 1½ milj. mer än året förut. Trots de oroliga tiderna sålde Brittiska och Utländska Bibelsällskapet ensamt under 1926 4,142,000 ex. och under 1927, då ju ett mycket stort antal missionärer voro förhindrade att verka på sina stationer 3,640,000. För Skotska och Amerikanska sällskapen saknar jag uppgifter för detta år. Om vi lägga ihop det som sålts åren 1925, 1926 och 1927 så blir det åtminstone 30 milj. ex., och det är, som sagt, köpta exemplar. Och bry de sig om att köpa dem, så kan man vara viss om, att de också läsa dem.

Mänskligt sett är detta i stort sett resultat av det arbete, som utfördes av Brittiska och Utländska Bibelsällskapets 400 kolportörer. Det är ju oerhörda svårigheter, som de ha att övervinna, först och främst genom den antikristliga agitation och den främlingsfientliga rörelse, som gör gällande, att bibeln är av främmande ursprung och därför måste bekämpas. Ett rätt roande exempel härpå må anföras. En kolportör omringades av en del studenter, som sade, att det var utländska böcker. »Jaså», sade mannen, »är det utländska böcker? De äro tryckta i Kina av kineser. Men se på edra hattar! De äro utländska. De fina skorna och cigarretterna, de äro utländska! Är det Ni eller jag som är utländsk?» Det var ju ganska fyndigt av honom, och han fick hela skaran på sin sida. Sådan slagfärdighet är dock icke det starkaste beviset för kristendomen. Ett annat och starkare gavs av en kolportör, som under år 1927 sålt icke mindre än 27,000 exemplar. I ur och skur, vandrade han omkring, även då vägarna voro så slippriga, att han föll omkull med sin bokbörda. Han möttes ofta av hugg och slag, men han vandrade från by till by. Han sålde sitt förråd, och när han var på väg tillbaka den mycket långa vägen för att hämta nytt förråd, överfölls han av rövare, som togo ifrån honom alla hans pengar. Han hade icke ens kvar tillräckligt att skaffa sig mat under återstoden av resan. Då mötte han en man som han kände, och som lånade honom tillräckligt för att taga sig hem, och när han sålunda hade försett sig med ett nytt förråd, då blev han gripen av soldater, som undersökte honom och hans böcker och ville sätta honom i fängelse. En civil guvernör ingrep emellertid, så att han blev frigiven och hjälpte honom, så att han fick fortsätta. Men hugg och slag och hån och försmädelse det mötte honom, var han kom, men också mången gång en iver, så att han inte hann att expediera alla, som ville köpa. Bland dem, som köpte, var en skollärare, som genast börjat att läsa för sina elever ur boken, och uppmanade dem att själva köpa evangelium.

Vi se sålunda huru ljus och skuggor växla, men huru genom allt detta ljuset strålar fram, som lyser in i människohjärtana.

Om ställningen i Kina i det hela innehåller januarinumret av International Review of Missions, organ för det Internationella Missionsrådet, ett uttalande, att det kan med full övertygelse sägas, den kristna församlingen i Kina

har i stort väl uthärdat de stormar som under de senaste åren gått fram över den. Vad vårt eget fält beträffar, så ha ju alla de missionärer, som tvingades att lämna sina stationer och begiva sig ner till kusten, återvänt till sina stationer och blivit mottagna med den största glädje och tacksamhet och funnit just det som här sagts, nämligen att den kristna församlingen i stort sett bestått provet väl. De ha också funnit, att om än åtskillig skada tillfogats missionens egendom, så som man ju haft anledning att befara, så har det dock icke varit i så hög grad, som man först tänkt sig.

Herren Jesus är världens ljus, men han säger ock till sina lärjungar: »I ären världens ljus». O, vilken oändlig förmån att få dela detta med honom, men också vilket väldigt ansvar!

Kanske någon stannar undrande inför detta, att han å ena sidan säger om sig själv: »Jag är världens ljus», och å andra sidan till lärjungarne: »I ären världens ljus». Det är ju så, att allt ljus, som finns i denna världen, härleder sig från världens ljus i yttre mening, solen. Det är vår Frälsare, som är den andliga världens ljus, som ger den kraft, som skall sätta oss i stånd att i vår ordning vara världens ljus. Vad vi ha att ge akt på är att vi mottaga ljus från honom för att stråla ut det ljus, i den omgivning vari vi befinna oss till världens yttersta ändar.

Paulus har något att säga oss om den saken i Ef. 5: 8: »I voren ju förut mörker, men nu ären I ljus i Herren; vandren då såsom ljusets barn. Ty ljusets frukt består i allt vad godhet och rättfärdighet och sanning är. Ja, vandren så, i det att I pröven, vad som är välbehagligt för Herren.» Till det som är välbehagligt för Herren hör också att vi frambära offer. Vi äro i dag samlade till en offerdag. Offer begär Gud av oss, det väntar han av oss, missionsoffer, offer av arbete, av penningar — vilka, såsom någon sagt, äro magasinerad personlighet — offer av omtanke för våra bröder och systrar på missionsfältet och här hemma. De ha försakat familjeband och annat. Vi såsom missionsvänner böra ersätta något av detta. Offer av kärlek till Guds sak, offer av bön vari vår hemgångne broder Herman Dillner gav oss ett manande föredöme, allt detta är vad Gud väntar av oss. Och vad skulle ej kunna åstadkommas om vi verkligen vore »ljusets barn». Dit hjälpe oss Herren för sitt namns skull. Amen.

Tillflykten.

Vänd dig till Gud, innan aftonen skymmer,
ditt liv och din längtan till frälsning och frid!
Vänd dig till Honom i alla bekymmer,
som möta i levnadens mödor och strid.

Bed Honom visa dig vägen, som leder
upp till det eviga ljusets portal!
Bed att Han en gång en tillflykt dig reder,
högt över jordlivets sorger och kval.

Vänd dig till Gud! Han hör dina böner!
Han hört dina fäder i tusende år!
Av honom du alltid barmhärtighet röner
och undfår den friden, som evigt består.

Daniel Boethius.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Missionärernas adresser.

Såsom tillägg till den i föregående numret av vår tidning intagna uppgiften om missionärernas adresser bedja vi härmed få meddela följande två adresser: Fröken *Karin Andersson, c/o China Inland Mission, Yangchow, Ku. via Chinkiang, China via Siberia* och Fröken *Elsie Rudvall, c/o North China Union Language School, Peking. Chi. China via Siberia.*

Från Kommitténs sammanträde.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina hade den 5 dennes sitt konstituerande sammanträde, det första sammanträdet på det nya året.

Doktor Karl Fries.

Bland de beslut, som då fattades, märktes val av ordförande i Kommittén efter framlidne överste H. Dillner. Vid detta val valdes enhälligt doktor *Karl Fries* till Kommitténs ordförande.

Någon presentation av vår nye ordförande torde ej vara behövlig, alldenstund doktor Fries redan år 1897 inträdde såsom ledamot av Kommittén. Vi kunna emellertid ej underlåta att även här giva uttryck för vår stora glädje över, att vi, såsom överste Dillners efterträdare, fått en så erfaren och klarsynt missionsman, som doktor Fries, som dessutom så länge varit ett med oss i vårt arbete.

Till ny ordinarie ledamot av Kommittén, på den plats, som genom överste Dillners död blivit vakant, valdes missionär *August Berg.* Vi hälsa honom varmt välkommen såsom ledamot i Kommittén och tillönska honom att även i denna uppgift få mottaga Guds välsignelse i rikaste mått.

Från en av suppleanterna i Kommittén, grosshandlare *A. Hemberg,* Axvall, förelåg en begäran om att få utträda ur Kommittén och återgå till uppgiften som ombud, detta emedan han var ur stånd att aktivt deltaga i Kommitténs arbete.

Med beklagande av att grosshandlare Hemberg av förhållandena nödgats begära utträde ur Kommittén samt med tack för hans löfte att bliva ombud för S. M. K. beslöts bevilja denna hans begäran.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina består alltså innevarande år av följande ordinarie ledamöter: Doktor Karl Fries, Soltäppan, *Saltsjö-Storängen,* ordf.; missionsföreståndare E. Folke, Klippan, *Drottningholm,* v. ordf.; rektor Joh. Rinman, Karlavägen 27, *Stockholm;* direktör H. Hallencreutz, Saltmätaregatan 8, *Stockholm,* kassaförvaltare; grosshandlare Sven Johnson, *Örebro;* apotekare K. Nilenius, Apoteket Måsen, *Göteborg;* fröken Anna Gauffin, K. F. U. K., *Kristianstad;* kyrkoherde G. Arbman, *Järpen;* disponent Gust. Törnqvist, *Norrköping;* tandläkare J. von Malmborg, Birger Jarlsgatan 27, *Stockholm;* fröken Selma Nyblad, *Skellefteå,* samt missionär August Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg.*

Suppleanter äro: Doktor Knut Bergh, *Tranås;* musikdirektör H. Gillgren, S:t Eriksgatan 63, *Stockholm;* komminister Joh. Lindberg, Kronobergsgatan 17, *Stockholm;* disponent V. Wisborg, *Malmö* och fru Ester Fredberg, *Alingsås.*

Nyantagna missionsarbetare.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina har under senaste tiden haft glädjen bevilja två ansökningar om att få utgå såsom S. M. K:s missionärer.

Redan i november beviljades nämligen en sådan ansökan från fröken *Ingrid Israelsson*, som f. n. vistas i England, och nu vid februarisammanträdet beviljades en liknande ansökan från teol. stud. *V Bergling*, son till missionärsparet Rob och Dagny Bergling.

Vi hoppas att i samband med meddelanden om deras avskiljning och utresa få närmare presentera dem för vår läsekrets, men redan nu ville vi anbefalla dem åt missionsvännernas hågkomst i förbön. Glömmen ej heller bedja för andra ungdomar, som av Herren kallats att utgå till missionsfältet! Bedjen Herren utdriva arbetare till sin stora skörd!

Missionstidningen Sinims Land.

Vi bedja att ånyo få påminna om vårt meddelande i förra numret av vår tidning angående tiden för tidningens utgivande. Från och med detta nummer kommer vår missionstidning att utgivas den 10 och 25 i stället för den 5 och 20, som förut varit fallet. I övrigt sker ingen förändring med tidningen varken i fråga om format eller antal nummer per år.

I samband härmed vilja vi påpeka, att man nu kan prenumerera på tidningen vid ett postkontor även om den skall sändas till en annan postanstalt. Gärna sända vi också tidningen såsom utgivarekorsband från expeditionen till de personer, som själva prenumerera, eller för vilka vänner insända prenumeration. Skulle ej åtskilliga av våra vänner och läsare kunna prenumerera på vår missionstidning för någon eller några vänner och sålunda bidraga till dess ökade spridning?

Prenumerationsavgifter kunna insändas till Svenska Missionen i Kina, Drottninggatan 55, Stockholm per postgiro. Postgirokonto n:r 50215.

Postgirokonto n:r 50215.

Såsom här ovan antydningsvis meddelats har S. M. K. nu öppnat ett postgirokonto n:r 50215, genom vilket penningmedel kunna inbetalas till Missionen. De som själva ha postgirokonto kunna således gratis göra inbetalningar, och, de som annars bruka använda postanvisningar kunna använda postgiroinbetalningskort, för vilka portot är billigare än för vanliga postanvisningar. Adressen blir då som sagt: Svenska Missionen i Kina, Stockholm, Postgirokonto n:r 50215.

Hungersnöden i Kina.

Enligt från Kina mottagna underrättelser har något snö nu fallit, varför utsikterna för skörd på försommaren äro något ljusare. Nöden nu är emellertid mycket svår. Vi ha hittills mottagit något över 15,000:— kr. i nödhjälp. Bedjen att dessa medel välsignade av Gud må bliva till stor välsignelse!

Förbönens ämbete.

Vid vår konferens i Yuncheng träffade jag en gammal kär vän sedan mina första månader på vårt fält, nämligen gamla fru Lü. När jag kom till fältet för omkring femton år sedan, var hon bibelkvinna. Hennes vana att umgås med missionärerna hade givit henne en lätthet att förstå oss nykomlingar, som de övriga kineserna saknade. Intet under, att vi särskilt drogos till henne och blevo goda vänner till henne. Hennes strålande ansikte vittnade om så mycken kärlek både till Herren själv och till hans sändebud till Sinims Land.

Nu har den gamla sedan flera år svårt att gå, sedan hon föll och skadade benet en gång. Men till mötena kan hon ändå komma, och då fingo vi en liten stund tillsammans för att uppliva gamla minnen.

Under samtalet sade den gamla (nu 78 år): »Sedan jag skadade mitt ben, kan jag ej gå omkring som förr och tala med folk om Herren. Men jag tackar honom, att *han givit mig förbönens ämbete*. Det går ej en dag, utan att jag beder för dig och din kamrat i Tungchow och för det arbete, som Herren giver er att göra där. Och så har jag alla de andra mis-

sionärerna på de olika stationerna att bedja för. Men inte bara dem, utan också för de gamla, som rest hem till Sverige, beder jag varje dag. *Det är Gud som givit mig förbönens ämbete,* och jag är så glad, att jag får bedja för alla de missionärer, som Herren sänt till oss, både dem som ännu äro kvar härute, och dem, som rest hem till sitt land igen.»

Så talade den gamla med sitt hjärtevinnande, strålande ansikte. »Gud har givit mig förbönens ämbete». De orden komma så ofta igen till mig. Vilken tröst är det ej för oss, som ha så mycket kamp och nöd, att det finns sådana, som Gud givit förbönens ämbete, sådana som bära fram oss och vårt arbete dag för dag i uthållig förbön.

»Varen uthålliga i bönen, vaken i den under tacksägelse. Och bedjen jämväl för oss, att Gud må åt oss öppna en dörr för ordet, så att vi få förkunna Kristi hemlighet.» Kol. 4:2—3. *I. A.*

Till vår missions vänner.

Mycken nåd och frid!

Det gläder mig storligen att nu åter igen få skriva till Eder från vårt eget missionsfält, och jag vill nu meddela Eder mina intryck från min första resa genom större delen av distriktet.

Det ansågs, vid framkomsten till Yuncheng, mindre vist att låta några kvinnliga missionärer medfölja på denna resa. Ryktena från vårt distrikt däröver voro ej lugnande, därför bidade vi först tills den man jag efterskickat därifrån, nådde fram hit till Yuncheng, för att få underrättelser om förhållandena. Därpå beslöts, att Estrid Sjöström skulle göra resan i mitt sällskap till de två »stormötena» i Hancheng och Hoyang, och att jag ensam skulle fortsätta resan till de viktigare utstationerna.

Vi reste den rakaste och kortaste vägen till Hoyang för att hinna fram till »stormötet» där, trots risken att möta rövare — d. v. s. slagna soldater, varav det ännu finnes omkring 4000 i vårt distrikt, i Shensi vilka nu måste ta till plundring för att kunna livnära sig och vilka ständigt förföljas och bekrigas av de trupper, som f. n. ha makten, men som icke äro villiga att låta avkläda sig. Genom Guds nåd uppnådde vi Hoyang utan att ha sammanträffat med dem.

Den dag, vi skulle lämna Hoyang och resa till Hancheng, kom dock borgmästaren i staden och rådde oss att vänta en dag, enär stadens trupper just den dagen höllo på att bekriga en grupp »rövare» på några hundra man just utmed vår väg till Hancheng. Påföljande dag kom översten, som anfört »jakten» och berättade för mig, att han klarat vägen till Hancheng, så att vi kunde resa. Dit och på de övriga vägarna, där vi foro fram, sågo vi knappast till några resande, bortsett från de arma familjer, som förr emigrerat från sina respektive provinser till dessa trakter, och som nu av hungersnöden drevs att vända åter. Dessa behöva naturligtvis inte ha någon fruktan för rövarna, ty de ha intet att mista. Det kan t. o. m. hända, att även rövarne sticka till dem en slant, om de komma i deras väg.

*

Vårt mottagande i såväl Hoyang som Hancheng var det allra hjärtligaste. Icke blott de troende strålade av förtjusning över att se oss åter, utan även de utomstående, som vi ej presenterats för, nickade så tillfredsställda åt oss, då de fingo se oss, att det var verkligen rörande. Ej få av våra gamla kristna kommo och grepo mina båda händer och gräto av glädje vid återseendet. En gammal kvinna, som ibland även tjänstgjort som bibelkvinna, tog mig nästan i famn bland allt folket på gatan och ropade: »Är det min pastor! Oh, skulle jag ännu en gång få se min pastor, min pastor!» — Några främmande finklädda herrar syntes bli riktigt rörda av denna anblick.

En större skara än vanligt syntes också hoppet om vår ankomst ha dragit till stormötena. En missräkning för mången var dock att icke få se Ester Berg, Martin, Edla och fru Bergling. Varken i

Hoyang eller Hancheng kunde kapellen rymma mer än ²/₃ av de troende, som infunnit sig. I Herrens Nattvard deltogo omkring 180 i Hancheng och omkring 170 i Hoyang. Vid alla mötena eller Gudstjänsterna syntes Herrens Ande så nära och samvaron var alltigenom ljuvlig. — I Hancheng döptes 8 män och 10 kvinnor och i Hoyang 10 män och 12 kvinnor. Kollekterna blevo större, än vi på grund av hungersnöden vågat vänta. Och församlingarnas gemensamma missionskassa, varur utgår underhållet för deras 2 missionärer i staden I-Chuan (en kin. äldste och hans fru) hade ett överskott, som mer än täckte lönen för de två för ett kvartal framåt.

Den andliga livaktigheten syntes oss vara alldeles densamma, som då vi lämnade och i församlingarnas eller individernas förhållande till oss kunde vi icke heller upptäcka någon skillnad.

Så långt om den ljusa sidan. Men det fanns också en mörk, ehuru den angick i huvudsak de timliga förhållandena. Våra 5 gårdar som beslagtagits av soldaterna hade ju ramponerats åtskilligt. Värst medfaren var gården som utgjort församlingarnas ålderdomshem. Därnäst gossskolan, så flickskolan och slutligen kvinnornas gård. Den största förlusten hade dock Industriskolan gjort.

Därtill kom, att flera av våra församlingsmedlemmar befunno sig alldeles på svältgränsen. Ja, så svår är hungersnöden i vårt distrikt, att folket flerstädes börjar ta sitt liv hellre än att svälta till döds. Medan vi voro på platsen hände sig att en bror till en av våra församlingsmedlemmar hängde sig, och en son till en annan vår medlem hoppade i brunnen och dränkte sig av samma orsak.

Yuncheng den 7 nov. 1928.

Eder i Herren

Robert Bergling.

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

Bland fjällets folk.

Som det även i år gavs mig tillfälle att få vara med om den årligen återkommande nyårsmässan för lappar i Undersåker, Jämtland, ville jag nedteckna något därifrån. För mig var det att liksom få vara med om ett stormöte bland mina kära kineser igen. Lapparna äro ju också kinesernas släktingar, d. v. s. av samma ras och i mångt och mycket lika dem.

Vilken livlig tavla att se dessa människor ila fram så tysta och lätta i sina lappskor, klädda i brokigt skiftande dräkter, som lysa så vackert mot det vita snötäcket på marken!

Nyårsaftonen hålles först välkomstfest på Fjällgård, Kvinnliga Missionsarbetares hem för ålderstigna lappar. Vilken välsignelse, att dessa nu icke behöva såsom deras förfäder fordom, dö borta i fjällen av köld eller av brist på näring och vård! Ack, att vi kunde på samma sätt hjälpa alla deras olyckliga rasfränder i Kina, som så ofta få dö vid vägkanten eller på annan plats, utan någon, som tar hand om dem. Där finnes ju inga ålderdomshem eller barmhärtighetsinrättningar.

På kvällen hålles nyårsvaka i kyrkan med tal av både lappar och andra talare, likaså vid de andra mötena, som hållas nyårsdagen och dagen efter. Nyårsdagen hålles högmässa med nattvardsgång i kyrkan och på e. m. möte för mödrar i ett rum, för flickor i ett annat och för män i åter ett annat rum, alldeles som i Kina. Herren synes gripa hjärtana med sitt ord, och på kvällen vid väckelsemötet i Missionshuset är det flera, som för första gången besluta sig att följa den gode Herden samt andra som åter likt ett irrande får låter sig finnas av Honom och bäras tillbaka på hans axlar till fårafållan. Likaså vid väckelsemötet, den påföljande kvällen.

Bland dem, som redan på nya årets första dag som ett litet svagt lamm fick gömma sig i Herdens famn, var en liten

17-årig lappflicka, som för första gången besökte lappmässan.

Hon hade gått där så ensam och blyg, men sedan hon funnit Herren Jesus behövde hon ej känna sig ensam, utan de andra unga, som fått smaka samma glädje, slöto sig till henne, sjöngo och bådo tillsammans med henne.

Dagen efter fick jag åter böja mina knän tillsammans med henne. Gripande var det, att höra henne tacka för frälsningen och bedja »om nåd att alltid kunna leva såsom mamma.» Hennes mor hade varit frälst alltsedan sin barndom. Jag tänkte då, som så ofta annars, på hur viktigt det är, att föräldrarna »bana vägen» för sina barn.

Senare kom denna flicka en dag under den sykurs för unga lappflickor, som allalltid hålles efter nyårsmässan och visade mig strålande av glädje en bibel, som hon, liksom de andra, fått av en fjällfolkets vän i Stockholm. Hon hade varit så bekymrad över att ej äga en egen bibel att läsa i nu, sedan hon blivit frälst. »Medan de ännu ropa, vill jag bönhöra», säger Herren. Framför mig ligger nu ett brev från en lapplärarinna, som vid nyårsmässan blev så lyckliggjord i Jesus samt från denna unga flicka, vari hon säger, att hon får lida icke så litet hån av sina kamrater, därför att hon »med allvar givit sig åt den gode Guden», och nu, som de tro, »går och inbillar sig, att hon blivit en riktigt hög människa». Och rik och hög är hon, säger hennes mamma, ty hon har funnit den goda pärlan. Hennes största bekymmer är nu hur hennes bror och kamraterna ska bli vunna och det är ju kännetecknet på verkligt liv: längtan att få föra andra till samma glädjekälla. — Må den längtan riktigt få gripa allas våra hjärtan, så att vi må få nåd att under det nya året var och en få föra åtminstone någon själ till honom, som köpt oss med sitt blod.

Hanna Wang.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Världens ljus. — Tillflykten. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avdelning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm. Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

N:r 5. ÅRG. 34. 10 MARS 1929. PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

EN ÖPPEN DÖRR.*

Upp. 3: 7—13.

Det har varit olika anledningar, som ha gjort, att jag de sista dagarna liksom gjort en liten orientering med hänsyn till min missionskallelse. Jag har känt, att då jag den här gången vänder tillbaka till fältet, är det inte riktigt, som det brukar vara. Och då har jag börjat undra, hur det är, och hur det står till.

Jag har rest tillbaka till Kina med större glädje de två gånger, som jag förut har gått dit, och därför undrar jag, varför jag i viss mån känner mindre glädje denna gång, var felet ligger, om jag gått tillbaka i den kärlek med hänsyn till arbetet, som jag trodde, att jag hade.

Jag tror dock ej, att jag har gått tillbaka i det avseendet, utan det är i stället omständigheterna, som äro olika nu emot vad de varit förut.

Jag har aldrig gått ut till Kina så där upprymd utav känslosvall, som kanske många andra göra, utan min missionskallelse har varit mera lugn. Jag har känt det som något, som Gud ville, att jag skulle göra.

Jag har dock alltid känt, att det är en förmån och glädje att få vara med och på det sättet göra, vad man kan. Det heter ju, att Herren har satt sig ned på majestätets högra sida, och sedan, vad väntar han på? Jo, på att hans lärjungar skola gå ut med evangelii budskap till alla folk. Han väntar, att detta skall bli gjort. Vår Frälsare, Jesus Kristus, som har löst oss från våra synder med sitt blod, sitter och väntar, att hans återlösta, hans frigjorda, skola gå omkring med detta budskap. Då verket fullbordats skall han sända Frälsaren, som himmelen skulle upptaga tills vidare. Ja, det är egentligen det, som har varit

* Föredrag — i sammandrag — hållet av missionär *Nils Styrelius* vid avskedssamkvämet för utresande missionärer på Stadsmissionens festvåning, Stockholm, den 29 jan. 1929.

det drivande och avgörande, jämte omständigheterna, som givit visshet om att Gud har lett mig.

Vad är det då som gör, att jag inte känner samma glädje? Det är mera de yttre omständigheterna. Man är så mänsklig, att man tar intryck av det yttre mer än man skulle göra.

Förhållandena, som nu råda i Kina äro ju så olika dem som voro, då vi för 10 eller 20 år sedan kommo dit. Utlänningens ställning är olika, och förhållandena i arbetet äro olika. Och så får man lämna så gott som hälften av sig själv här hemma, och det är inte så lätt att lämna det, man har kärast på jorden. Men nu tänkte jag något röra vid vad jag har läst i Uppb.

Det är sagt till församlingen Filadelfia, och Filadelfia betyder ju broderskärlek. Det är den kärlek, som tänker på sina medmänniskor och missionerar bland dem. Man skulle kunna säga, att det är under Filadelfiaperioden som vi, i den missionerande Guds församling, ha den stora glädjen att leva.

Det är mycket uppmuntrande att se hur det andliga Gudsriket har vuxit fram alldeles fenomenalt de sista 50 åren. Man har tagit intresse i sina medmänniskors väl och sökt vinna så många som möjligt för Gud. Då säges: »Så säger den Helige, den Sannfärdige, han som har 'Davids nycklar', han som 'upplåter, och ingen kan tillsluta', han som 'tillsluter, och ingen upplåter.'»

Här talas om den som talar, han som har Davids nycklar. När han var här, omgjordade han sina länder och tvådde lärjungarnas fötter, men nu är han omgjordad med ett gyllene bälte, konungavärdighetens tecken, konungen i sin härlighet, han som har Davids nyckel. Sådan är han, som talar till Filadelfiaförsamlingen.

Jag tycker det är så skönt att se här i beskrivningen till de olika församlingarna, hur det kommer om och om igen i varje kapitel: »Jag känner, jag känner.» — »Jag känner dina gärningar.»

Vår Frälsare Jesus Kristus sitter på Faderns högra sida och väntar, men han följer oss med ett detaljerat intensivt intresse, och han känner våra gärningar. Han antecknar våra förtjänster, men han skonar ej heller någon brist.

Särskilt tänker jag emellertid på den åttonde versen: »Se jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta. Ty väl är din makt ringa.» Jag tänker på det i samband med vår missions verk; hur stort är det ej, att Gud har givit en öppen dörr!

Vi förstå, att det har varit många krafter i verksamhet för att stänga den öppna dörren. Vilken strid var det inte för Morrison, då han skulle översätta bibeln. Satan försökte hålla dörren stängd. Han gjorde allt vad han kunde för att hindra, att Morrison, Guds hjälte, skulle få en lärare att hjälpa sig med översättningen. Men Gud hade sagt: »Jag har låtit dig finna en öppen dörr», och därför fick han en man, som hjälpte honom, och så kunde bibeln översättas till kinesiska språket.

»Jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta.» Under sista åren har det varit kommunister-

nas största syfte att stänga dörren. Själafienden menade att stänga dörren, när missionärerna 1927 måste lämna landet. Men Gud hade sagt: »Jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta.» Den är öppen i dag. Det är mörkt därute i somliga hänseenden men det är en öppen dörr. Gud har öppnat dörren, och ingen kan tillsluta den. Och vänner, att ha en öppen dörr framför sig betyder, att man har en uppgift. Vi skola träda in genom den öppna dörren.

»Jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta. Ty väl är din kraft ringa, men du har tagit vara på mitt ord.» — »Väl är din kraft ringa.» Det är väl ingen som känner det bättre än jag. Vad har jag att komma med. Ingenting. Men det visste Gud.

Väl är din kraft ringa. Ja, det är den verkligen, om vi tänka på fältets behov, om vi tänka på det stora, stora fältet, och den stora svåra och myckna nöden, och det stora tjocka mörkret. Man känner sig fullständigt oduglig. Men det visste Gud, då han kallade. Han skall också giva nåd dag för dag.

Ur Satans synagoga, ur motståndarnas synagoga, inte bara ur de neutralas läger, skulle somliga överlämnas. De skola komma och falla ned och tillbedja för dina fötter. »Du har ringa makt, men jag skall giva». Vänner, det är något att bygga på, när Gud har sagt så. Då slipper man känna efter, om man orkar något själv. När han, som är Herre i himmelen och på jorden och konungars konung och herrars herre, har sagt, att han skall giva oss, då kunna vi vara trygga.

Ett annat ord tänkte jag på, och det är vad Moses säger i 5 Mos. 33: 26: »Ingen är lik Gud, Jesurun; till din hjälp far han fram på himmelen och i sin höghet på skyarna. En tillflykt är han, urtidens Gud, och härnere råda hans eviga armar.» Så sade Moses, då han var gammal och grå, då han stod på gränsen till evigheten. Det låg erfarenhet bakom de orden. »En tillflykt är urtidens Gud och härnere råda hans eviga armar.»

O, hur skönt att hålla fast vid detta. Då Moses kom till Egypten till Farao och sade: Släpp mitt folk att de må hålla högtid i öknen, då sade Farao: Vem är Herren, att jag skulle höra hans röst? — Farao trodde, att han rådde, att det var han som bestämde, men annat fick han lära sig så småningom. Det var ej han som hade makten utan Gud i himmelen, urtidens Gud. En tillflyktsort är urtidens Gud och härnere råda hans eviga armar.

Det är andra armar, som vilja gripa oss ibland, men de dra inte uppåt, utan de klämma ihop oss och dra oss nedåt. och man undrar, hur det skall gå. O hur skönt är det icke att veta, att härnere råda trots allt Guds eviga armar. O, om vi finge nåd att riktigt helt överlämna oss åt dessa armar. Det giver lyftning åt livet.

Jag har tänkt på det, när det gäller Kina och förhållanden därute. Det är så mycket, som gör oss vacklande, och man undrar, hur det skall gå, men om vi få nåd att komma ihåg, att härnere råda Guds eviga armar, då kunna vi med frimodighet se framåt emot vad

som förestår. Det ville jag nu bedja eder vänner: Bed för oss, att vi må få nåd att alltid komma ihåg det, då vi gå in igenom den öppna dörren, att det är hans eviga armar, som skola bära oss och föra oss fram och utföra verket. Så skall han giva oss kraft då svårigheterna komma, och Herren Jesus skall vinna en härlig seger.

Kanske striden snart är slut, kanske Herren Jesus snart kommer. Må han göra oss trogna i arbetet, trogna i vandringen och trogna i förbön, på vilken plats vi än må stå, att vi må från hans mun få höra: Du gode och trogne tjänare. I ett ringa ting har du varit trogen. Gå in i din Herres glädje. — Det är lön nog för uppoffringen. Må Herren giva oss nåd till att vara trogna! Även därtill behöva vi Guds nåd.

S. M. K:s årliga böne- och offerdag den 14 mars.

Än en gång närma vi oss tiden för vår årliga böne- och offerdag, årsdagen för missionär E. Folkes första landstigning i Kina och en dag, då vi år efter år tillsammans med Missionens vänner fått samlas omkring nådens tron till tacksägelse och bön. Även i år vilja vi utbedja oss våra vänners hågkomst i särskild förbön med tacksägelse.

Då uppmaning förra året ställdes till Sinims Lands läsekrets att ihågkomma denna dag erinrades allvarligt om det då rådande svåra läget i Kina. Nationalismens känslosvall hade tagit sig osunda uttryck. Bland de kristna hade också osunda läror trängt in och vållat oro i sinnena. Och endast sex av våra missionärer befunno sig på S. M. K:s egentliga arbetsfält. Så angavs läget i korthet då.

Nu har till vår stora glädje en avsevärd förbättring inträtt i missionsläget i Kina. Bönerna, som för ett år sedan samfällt stego upp inför Gud, hava blivit underbart besvarade.

Kina har fått en regering, som ingett stora förhoppningar för framtiden. Den möter visserligen oerhörda svårigheter, t. ex. i ekonomiskt hänseende, svårigheter så stora, att spådomar om regeringens misslyckande alltemellanåt förekomma i tidningspressen. Fienderna till lag och ordning göra ock tydligen allt vad de kunna för att begagna sig av regeringens ekonomiska trångmål och störta den. Hittills har dock regeringen kunnat hålla stånd mot sina motståndare och synas hava utfört allt, vad man rimligtvis under nuvarande förhållanden kunde begära, att den skulle utföra till landets fromma.

På vårt fält synas de osunda läror, som vållat oro bland de kristna, hava lidit avbräck, så att man ej numera hör mycket talas därom. Missionärerna, som för ett år sedan vistades i Peking, ha återvänt till arbetsfältet. Förstärkning har också utsänts från hemlandet, och flera komma v. G. att resa, ett par nu under den allra närmaste framtiden och andra på sensommaren, i tid för höstens arbete. — Förhållandet mellan de kinesiska kristna och missionärerna är det allra bästa, och även de utomstående visa missionärerna aktning och förtroende. Genom hung-

ersnöden och därmed sammanhängande nödhjälp ha ock missionärerna fått nya tillfällen att tjäna, vilket vi hoppas skall bidraga till, att de allt och mer mer återvinna det förtroende, som man under den politiska orostiden gjorde så mycket för att beröva dem.

Med tanke på arbetet i Kina ha vi alltså så rik anledning till förbön med tacksägelse. Detsamma kunde sägas om arbetet och förhållandena i hemlandet, men vi nöja oss i detta fall med vad som antydes genom de särskilda tacksägelse- och böneämnen, vilka angivas här nedan.

Tacksägelse

för att Herren i sin stora trofasthet, trots vår svaghet och brist, uppehållit och välsignat oss samt fyllt våra behov även under det år, som nu flytt;

för att Gud gjort det möjligt för Kina att få en regering, som är ägnad att ingiva goda förhoppningar för framtiden;

för att missionärerna beretts möjlighet att återvända till arbetsfältet, och för att de där funnit öppna dörrar och blivit mötta med förtroende;

för nödhjälpsmedel, som inkommit;

för att Gud även detta år givit Missionens vänner, de äldre såväl som de yngre, nåd till att troget och uthålligt tjäna genom förbön och offer samt

för att Herren givit de kinesiska kristna och särskilt ledarne i församlingen nåd till trohet och uthållighet under de tider av nöd och prövningar, som varit och äro rådande.

Bön

att Herren alltfort måtte skydda och uppehålla sina tjänare, giva dem frimodighet och kraft samt föra sitt verk till seger;

att den kinesiska kristna församlingen må få nåd till att allt väl uträtta och i alla prövningar bestå provet;

att Kinas regering må kunna övervinna alla svårigheter, och att den må ledas av Gud, så att utsända förordningar ej må bli hinder för evangelii spridning, utan istället bidraga till förverkligandet av Guds vilja och planer;

att nödhjälpsarbetet må bliva till Guds namns förhärligande och evangelii framgång, samt att gåvorna härtill ej må förorsaka minskade bidrag till allmänna missionskassan;

att missionsvännerna i hemlandet ej må tröttna i sin gärning utan få nåd till kärleksrika offer och uthållig förbön även i fortsättningen;

att Herren må giva oss nya vänner i hemlandet, så att tomrum, som uppstått, må kunna fyllas och möjlighet beredas oss att gå framåt i vår uppgift och

att Herren må giva oss nya missionsarbetare, särskilt unge män, för arbetet i Kina.

*

»Bedjen, och I skolen få, för att eder glädje skall bliva fullkomlig.» Joh. 16: 24.

M. L.

Svenska Missionens i Kina missionsstationer.

I.

Då önskan uttalats om att en kort skildring över våra missionsstationer matte införas i tidningen göres i dag början genom att skildra vår huvudstation, huru den öppnades och vilken verksamhet, som under årens lopp därstädes bedrivits.

Yuncheng.

Da det gällde att upptaga arbete pa ett nytt missionsfält, var det av stor betydelse att finna rätta platsen för själva ut-

Yuncheng är omgiven av massiva, höga murar. Här en bild av en av de 4 stadsportarna.
Foto: Morris Bergling.

gångspunkten. Efter företagna undersökningsresor och bön till Gud om ledning fann missionens grundläggare, missionsföreståndare Erik Folke, sig ledd till att i staden Yuncheng öppna den första missionsstationen. Detta skedde år 1888.

För de flesta av vår missions vänner torde det vara bekant, hurusom detta icke var någon så lätt sak, som man nu skulle kunna tro. Obekantskapen med utlänningarna och främlingshatet var då ännu så starkt, att portvakten vid den östra stadsporten straffades med tvåhundra bambuslag, för det att han släppt in den fredlige Erik Folke genom stadens port!

Huru ha icke tiderna förändrats sedan dess! Nu ha missionärerna i samma stad mångfaldiga gånger mottagits med ärebetygelser, men så var ej fallet då.

Det har visat sig, att Yuncheng var den lämpligaste platsen för en huvudstation inom vår missions arbetsområde. Jämförelsevis centralt belägen som den är, med endast en dagsresa till Gula Floden, då det gäller att komma in i provinsen Honan, och två dagsresor till samma flod på väg till provinsen Shensi, är det ej så svårt för missionärerna att komma dit till konferenser och sammanträden m. m.

Staden är belägen på en bördig slätt och har sedan urminnes tider varit en viktig saltproduktionsort. Utanför staden ligger nämligen en betydande saltsjö, där salt i stora mängder produceras och sedan exporteras till vitt skilda delar av landet.

Saltmonopolet äges av staten, som i sin ordning utarrenderat det till s. k. »salttorkare». Dessa betala en viss summa och skaffa sedan sig och andra en riklig inkomst. Under det senaste tiotalet av år har regeringen själv anställt ämbetsmän, som övervaka tillverkningen, tillse att smuggling av salt ej äger rum och för övrigt så kontrollerar tillverkningen, att största möjliga inkomst kommer dit den rätteligen hör. Salttillverkningen är nämligen en av landets största inkomstkällor.

Tillverkningen, om man nu kan tala om en sådan, är mycket primitiv. Inga maskiner användas. Solen är den stora apparat förmedelst vilken avdunstningen sker i de stora dammarna.

Under den gamla regimen var Yuncheng en s. k. ämbetsmannastad av ej ringa betydelse. Högsta ämbetsmannen hade i allmänhet omkring sig ett hundratal s. k. »heo-pu tih», d. v. s. sådana, som väntade på att få en befattning inom saltverket så fort en ledighet uppstod. I allmänhet voro dessa ämbetsmän ganska fattiga. De levde emellertid i hoppet om att även för dem en bättre dag skulle randas, gällde det ock endast några månaders befattning. Nu ha de försvunnit, men på den tid de existerade, gåvo de en viss glans åt staden och ton åt livet inom densamma.

»Staden» — ja, hur underligt det än låter, så är Yuncheng icke en stad! Den är ursprungligen en by, belägen cirka 15 kilometer från staden *An-I*, men till omfång

och ifråga om affärslivlighet vida överträffande densamma. Många lantbor känna ännu i dag icke platsen under namnet Yuncheng, utan under namnet *Lu-ts'uen*, det senare ordet utmärkande namnet på en by. Men platsen har i allt utseendet och betydelsen av en stad.

Omgiven av massiva, höga murar och försedd med fyra portar verkar den ganska imponerande på en främling. Gatorna äro många och breda. Ett par höga torn, »mitteltornet» och »trumtornet», giva även en viss prägel åt det hela. Flera betydande ämbetslokaler och tempel finnas och icke så få större och mindre affärslokaler. Att angiva »stadens» innevånareantal är ganska vanskligt. Jag har flera gånger försökt att utforska det, men förgäves. Somliga säga tiotusen, andra tjugotusen, de flesta svara: »Jag vet icke.»

*

Om man undantager det mindre gästvänliga mottagandet vid missionens början, så har stadens befolkning under hela vår vistelse därstädes bevisat oss mycken vänlighet. Det tar ju alltid tid att kunna tillvinna sig förtroende och vänskap, men jag vågar säga, att våra bemödanden i denna riktning ha krönts med framgång. Vi ha, litet var, försökt detta genom att »söka stadens bästa», och det minnesrika boxaråret 1900 visade, att vi lyckats. Högste ämbetsmannen hade fått befallning att döda oss, men sände oss i stället under eskort över Gula Floden in till provinsen Shensi, där guvernören gjorde allt för att beskydda de fågelfria utlänningarna.

Missionens första lokaler utgjordes av hyrda sådana. Vi bytte väl om lägenhet fyra gånger, innan vi genom köp blevo ägare till de utmärkta lokaler vi nu sedan flera ar tillbaka besitta. De första husen köpte vi för billigt pris, och sedan ha under årens lopp nya lagts till, allt efter som behoven så krävt.

Missionen äger nu fyra mycket rymliga lägenheter och har icke behövt bygga något enda hus, ej heller kyrka.

Såsom varande arbetsfältets centrum, har Yuncheng varit platsen där missionens föreståndare på fältet och sekreterare alltid haft sin bostad. Detta har gjort att årskonferenserna, med ett par undantag, alltid ha hållits här. Vidare ha nykomna missionärer först ställt sina steg hit, och i de flesta fall göra nog de, som skola resa hem, även ett besök här, dels för att taga farväl av missionsledningen, dels för att få sin reskassa förstärkt genom ett besök hos allas vår vän, sekreteraren, som ock är kassör.

Mycket annat drar ock stegen till Yuncheng, som inom missionärskåren fått namnet »våra högtiders stad».

En hel mängd bröllop ha här ägt rum och även några begravningar. Vidare ha vi

Stormöte i kapellet i Yuncheng.
Foto: Morris Bergling.

haft glädjen att här få taga emot gäster från fjärran land om vilka Konfucius sade: »Huru angenämt är ej att besök av en vän från fjärran land», då sådana några gånger besökt oss.

Vårt första besök i den vägen var nog Mr och Mrs Hudson Taylors, då de åtföljda av Dr och Fru Howard Taylor besökte oss. Det är ett besök, som ännu lever i friskt minne hos de av oss, som då voro med om att mottaga dem.

*

(Forts.)

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Den 14 mars.

Missionens årliga böne- och offerdag den 14 mars är snart inne. På annan plats i detta nummer av vår tidning införa vi ett upprop om gemensam bön den dagen. Även här vilja vi emellertid påminna om denna dag och anbefalla den åt missionsvännernas hågkomst.

Nödhjälpsinsamlingen.

Insamlingen för lindrande av nöden i Kina har visat många prov på att nödropen vunnit genklang i många hjärtan. Över 35,000:— kr. ha inkommit, och manga exempel på kärlekens offervillighet och uppfinningsrikedom ha givits.

I en stad i vårt land, där insamling för detta ändamål pågår, kom en dag en enkel kvinna till den som stod för insamlingen och lämnade 3 kr. »Det gjorde mig så ont om de arma, som måste äta löv och pimpsten», ungefär så föllo hennes ord, »att jag gick till skogen och samlade granris och lingonris. Och nu har jag sålt detta för kr. 3: 75. Sjuttiofem öre behåller jag själv, men 3 kr. ska de hungrande ha».

Andra ha offrat dyrbara minnessaker för att kunna hjälpa.

Må vi tacka för dessa gåvor och samtidigt bedja Gud mana sina skaffare att sända bidrag även till allmänna missionskassan. Mycket möjligt är, att den med hungersnöden följande dyrtiden kommer att ytterligare betunga allmänna kassan. Låtom oss därför bedja Herren fylla även dessa behov.

Steningevännernas Syförening

samlas torsdagen den 21 dennes hos Doktorinnan Maria Berg, Hantverkareg. 28, 1 tr., kl. 7 e. m. Steningevänner hälsas varmt välkomna.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka, som årligen brukar hållas på Steninge under första veckan av aug., hoppas vi även i år få anordna. Dessutom hoppas vi att tiden närmast efter midsommar få anordna en liknande vecka i Skellefteå. Närmare meddelanden härom komma att inflyta i nästa nummer av vår tidning.

Ny bok på S. M. K:s Förlag.

»Praktiska Vinkar för Studiet av Kinesiska Språket» heter en ny bok på vårt förlag, skriven av missionär Joh. Aspberg. Den kostar kr. 1: 65 per ex. och innehåller mycket av intresse ej blott för missionärer i Kina utan även för andra, som äro sprakligt intresserade. Köp den!

FRÅN MISSIONÄRERNA

Reseintryck. (Forts.)

Den kväll, då vi ankrade på Colombos redd, stannade vi uppe på däck länge för att se på de individer, som arbetade med lossningen. Det var gripande att se dessa svagt byggda män med den frånvarande, inåtvända blicken gripa tag i lyftkranarnas linor och förgäves söka bringa reda i de tilltrasslade tågen. Ett par av de tyska sjömännen maste slutligen komma dem till hjälp, med ett par raska grepp i en handvändning ordnande allt. Skall manne nagonsin indierna förstå att hantera våra moderna maskiner, produkterna av vår naturvetenskapliga forskning och våra uppfinningar. Kanske skola Österns folk aldrig komma att sätta så högt pris på vår maskinella kultur, att denna för dem blir till samma frestelse som för oss: att draga sinnet utåt till »det som för ögonen är».

I Colombo sågo vi trenne av stadens förnämsta tempel. I ett av dessa mötte vi Indiens själ s. a. s. förkroppsligad. På stengolvet i templets dunkel låg en man

---

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

utsträckt, med blicken riktad uppåt fingrande på ett radband och mumlande böner. Då vi passerade, satte han sig upp och såg på oss, och hans blick rymde en hel värld av lidande och längtan: »Ack, hur länge än dröjer dagen att gry? Kommer ej frälsningens timma?»

Nästa hamn vi besökte var Belawan på Sumatras nordkust. I närheten ligger öns huvudstad, i vilken ganska många européer äro bosatta. Några av passagerarna på Fulda reste in till staden. Vi hörde omtalas hur ovärdigt somliga av de vita uppträdde, då de besökte ett av stadens hotell. Ett nytt exempel på en stor svårighet, som missionen har att kämpa emot, då de icke-kristna folken ännu i stor utsträckning ha svårt att skilja mellan västerländsk civilisation och kristendom. Hur annorlunda, om här och var i den icke kristna världen funnes kolonier av västerlänningar, som vore troende kristna och hade förberett marken för evangelii budskap, vilkas vandel hade hos hedningarna väckt längtan efter det livsomskapande budskapet och för vars goda gärningars skull även hedningarna hade kunnat börja prisa vår »Fader, som är i himmelen».

I Singapore mötte vi den första utposten av det folk, till vilket vi voro på väg. Singapore är som bekant till största delen bebott av kineser. Vilket sällsynt vackert läge denna stad har! Då vi sakta gledo in genom den rika skärgården, fördes tankarna till vår egen fagra Stockholmsskärgård. Men här voro alla konturer djärvare, västligheten sydländskt yppig och luften fylld av den underbart balsamiska doft, som kringsveper endast de tropiska havens kuster.

I Singapore träffade vi vänliga, hjälpsamma kineser, men en av missionärerna i vårt sällskap hörde också ett par kineser säga om honom: »En utländsk djävul!»

Från Singapore styrde vi kurs över Sydkinesiska sjön till Manila på Filippinerna. I Manilas goda hamn låg en stor mängd amerikanska krigsskepp på vakt, och arméflygare stego då och då upp över staden. En del av Manila var amerikanskt storslaget byggd med breda esplanader och vidsträckta öppna platser kring monument och offentliga byggnader. Den andra stadsdelen utgjordes av öfolkets, tagalernas egna kvarter med hopträngda små hus och palmbladstäckta hyddor. Det sades oss, att amerikanarna på trettio år gjort mera för landet än spanjorerna på de trehundra år, som de förut innehaft ögruppen. Manila gjorde intryck av att äga en osedvanlig mängd undervisningsanstalter, och vi mötte stora skaror av infödd studerande ungdom. En tagalisk läkare, som återvände med Fulda från studieresor i Amerika och Europa, berättade om hur det nu jäste bland Filippinernas folk av frihetsbegär.

Så gick vår färd ånyo över Sydkinesiska sjön mot Kinas kust — äntligen! När vi en dag sågo de bergiga öarna kring Hongkong stiga fram ur soldiset och tillsamman med de kinesiska djunkernas brunsvarta segel avteckna sig mot den ljusblå havsytan, bildande en strålande vacker tavla — då gingo vara tankar till hemlandet, till de många, som där följde oss med varma tankar och böner, dessa, vars sändebud till Sinims land också vi fingo vara. Det blev så stort att tänka på dem, som i kärlek och tro hållit ut genom åren i offer och bön för detta land, detta folk, som de aldrig sett. Det var som att stå på en utsiktspunkt i Guds rikes värld: att se tillbaka över de hundramila haven mot landet i Norden, där Herren tänt missionskärlekens glöd i de sinas hjärtan, och att se framåt mot det land, dit sändebuden sedan årtionden gått, trofast följda och burna av hemförsamlingens böner.

Det sades oss av en kristen jude, att intet land i världen i förhållande till sin folkmängd har så många missionärer som vårt land. »Så har ock Guds godhet mot Sverige varit stor!» Ack, att vi hade givit honom än mer!

Mellan Hongkong och Shanghai hade vi ju att passera Formosasundet, som alltid brukar utgöra en svår passage vintertiden. Även nu artade det sig till storm, då vi nalkades sundet. Det var den 19 decem-

ber. Hur underbart att just för den dagen finna i Lösensboken detta ord: »Väldig är Herren i höjden, mer än bruset av stora vatten, väldiga vatten, havets bränningar.» Ps. 93: 4. Han som »näpser stormen, när han vill, och lägger vågen lugn och still», talade till oss och gav hjärtat ro.

En underbart vacker afton nalkades vi Shanghai. Havet låg stilla med spegelklar yta, fullmånen blänkte över vattnet, och de många fyrarna på Kinas kust blinkade emot oss. Det kändes som om Herren själv i den stora stillheten nalkades sina barn för att styrka och välsigna för dagar, som stundade.

Länge hade jag blivit ombedd komma till vår kristna familj Chang i Peh-li-t'ien ej långt från Ishih och glatt mig åt att åter få komma dit. Nu äntligen skulle det bli utav. Bibelkvinnan och jag skulle hjälpas at att läsa med de tre sonhustrurna i hemmet, vilka alla tre hoppas att snart bli döpta. Familjen Chang har sin särskilt intressanta historia, men det kan jag ej delgiva Dig denna gång.

I hemmet visste vi, att de skulle göra allt de kunde för oss, så i matväg togo vi endast bröd med oss. Det var ju ej heller till ett fattigt hem vi reste. Efter en riktigt uppfriskande tur på kärran kommo vi

Familjen Chang. Foto: Lisa Gustafsson.

Söndag afton den 23 december stego vi i land i Shanghai. Den fyrtio dygn långa resan på havet var till ända.

»Var än på haven färden går
fram genom vågor höga,
oss Herrens himmel öppen står
och öppet är Guds öga.
Och Han, vars kärlek vi försport
från barnaår på hemmets ort,
är med sin frälsning nära.»

Yuncheng, Sha, — Peking i januari 1929.

Carl J. Bergquist. *Elsie Rudvall.*

Till en vän!

Jag måste låta Dig veta, huru jag hade det på min sista byresa. Jag vet ju, huru Du följer med i förbön.

fram till den lilla byn, som låg där riktigt vackert bland en massa lummiga träd, och så körde vi in genom porten och förbi bytemplet fram på en del smala gator till Changs hem. Vi voro ju väntade och stor var nu glädjen ,då vi kommo. Gamla Mor i huset klappade om mig riktigt som en utlänning. Intill familjens stora rum hade den tredje sonens hustru sitt rum, som hon upplät åt mig, och där på »kangen» (sängplatsen), spände jag upp min tältsäng och ordnade för mig ivrigt beskådad inte bara av hela familjen utan också av en hel skara utifrån gatan.

När vi så kommit litet tillrätta, skulle vi förstås ha mat, och så hade vi en bönestund. Vi ville riktigt från början över-

lämna detta besök i Guds händer, och bedja att Herren själv skulle välsigna oss samman. Det var gripande höra Fru Chang tacka Gud, för att vi kommit och för den lycka, som så beskärdes hemmet. Ivrigt bad hon Gud nu riktigt påverka hela byn till att komma och lyssna till den sanne Gudens lära.

I hemmet vi kommit till ville alla höra Gud till. Gamla Mor och tre söner äro döpta, och de tre sonhustrurna vilja nu också så gärna få taga detta steg. Under vårt besök utnyttjades tiden väl till undervisning och läsning av Bibel och katekes m. m.

Vi blevo inbjudna till flera hem och många traktater och små böner fingo vi så dela ut till dem. Vid kvällsmötena var hela det stora rummet och gården utanför packfull med ivrigt lyssnande människor. Jag har aldrig förr i Kina sett en sådan villighet till att vilja lyssna och lära. Som jag hade min lilla orgel med bidrog den ej litet till att locka folk.

Kör efter kör ville de lära sig sjunga, och de båda f. d. skolflickorna voro en god hjälp vid sången. Mötet drog ut både 2 och 3 timmar, och när det sent omsider var slut, voro bibelkvinnan och jag mycket trötta men jublade glada, och det var

Kvinnorna i hemmet. Foto: Lisa Gustafsson.

Varje morgon samlades hela den stora familjen till morgonbön, då Gud genom sitt ord stärkte oss för dagen, som låg framför. Du förstår nog, vilken fröjd det var för mitt hjärta, att nu ha kommit så långt med språket, att jag kunde leda dessa andaktsstunder och få dela med mig av Livets bröd.

*

Den tid av dagen kvinnorna i hemmet hade bråttom med hushållsuppgifterna gingo bibelkvinnan och jag »ut på fiske» på den stora gatan och sökte där träffa folk, som vi inbjödo till kvällens möte och försökte att komma till tals med om det enda nödvändiga.

riktiga tack- och lovstunder, som vi gemensamt hade på »kangen» efteråt. Vi voro så glada ,att vi fingo vara ett pekfinger pa Jesus för dessa skaror av människor.

Fyra lyckliga dagar fingo vi dela med familjen Chang, och jag tror, att nästan alla i byn fingo höra om Jesus. Två kvinnor från den byn ha nu blivit uppriktiga sökare. Gärna hade vi velat stanna längre och familjen ville behålla oss kvar, men andra uppgifter kallade oss därifrån.

Nästa gång jag skriver till Dig skall jag försöka låta Dig i detalj få del av familjen Changs historia. Bed för dem att deras nit och kärlek ej må avtaga, och bed för de tre sonhustrurna, att de verkligen

må vara födda till det nya livet, innan de mottaga dopet. Sådana helhjärtade familjer giva oss stor uppmuntran i det de visa, att Guds ord ej återkommer fåfängt.

Ishih i Jan. 1929.

Lisa Gustafsson.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under febr. 1929.

Allmänna missionsmedel.

224. G. A. G., Ång 150: —
225. F. P., Björklinge, till E. Lenells utresa 50: —
227. »Dalecarlian» 10: —
228. Tionde 10: —
231. E. L., Kumla 25: —
232. H. L., Skövde 10: —
234. Koll. i Medle vid J. Aspbergs besök, gm S. N., Skellefteå 13: 21
235. Koll. i Sävenäs vid d:o gm d:o 21: 70
236. A. L., Skellefteå, offerk., till E. Sjöströms underh., gm d:o 10: —
237. Koll. i Bureå vid J. Aspbergs besök, gm d:o 19: 02
238. Koll. i Kusmark vid d:o gm d:o 15: 48
239. Koll. i Yttervik vid d:o gm d:o 50: 39
240. M. Ö., Stocksund, till N. och O. Styrelius utresa 100: —
241. E. F., Alingsås 5: —
242. Tackoffer, Ps. 103: 2 50: —
243. H. M., Luleå, sparb.-medel 10: —
244. Onämnd 200: —
245. Koll. i Jörn, gm J. A. 30: —
246. Koll. i Östanbäck, gm d:o 9: 05
247. Koll. i Byske, gm d:o 12: 73
248. Koll. i Jävre, gm d:o 27: 36
249. Myrhults mfg, gm H. I., Älgarås 20: —
250. Offerkuvert från Fridhem, gm d:o 4: —
251. Onämnd, Tyringe 20: —
252. A. D., Sala 50: —
256. Sparb.-tömning i Ångsta, gm H. W. 53: —
257. Missionsstund i Loke, Lockne, gm d:o 7: 50
258. D:o i Haga, Lockne, gm d:o 11: —
259. F. W., Oskarshamn 10: —
261. K. G., Sthlm 20: —
262. »Karl-Erik och Sten», gm E. I., Mariestad 50: —
263. E. och N. E. »i st. för blommor till Ulla Johanssons, Lövåsen, bår» 10: —
264. »Lova Herren, min själ och förgät icke vad gott han dig gjort haver» 40: —
265. »Ps. 100 till direkt missionsarbete» 66: 50
266. G. K., Björköby 15: —
267. E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll 100: —
268. Influtna medel från Kinakretsens försäljning, Lund, 23/11, gm H. K. 300: —
270. K. F. U. K:s Centralförening gm K. M. A., till Maria Björklunds underhåll 50: —
272. »Onämnd» 10: —
273. »Tionde» 15: —
275. K. och B. F., Storängen 300: —
276. Onämnd 10: —
277. Sparb.-medel från Värnamovänner, gm J. U. 58: 50
278. M. R., Mariannelund 10: —
279. C. J:s sparbössa, gm J. G. 10: —
280. E. A., Vadstena, gm d:o 11: —
282. Sparb.-medel från Fahlmark, gm T. B., Hjoggböle 43: —
283. H. och A., gm A. J., Gisebo 100: —
284. Kinne Kleva och Kestads mfg, sparbössemedel 82: —
285. J. T., Kinnemalma, »ett löfte till Herren», gm S. J. 50: —
291. »Ps. 34: 16» 10: —
292. L. B., Björköby, rab. å H. S. Ö. 12: 98
293. T. L. E., Elfdalen 3: 75
294. Från en Kinavän, gm M. N., Uppsala 100: —
295. »Elina och Ivar» 40: —
296. Insaml. bland missionsvänner i Djäkneböle, gm J. W., Umeå 70: —
297. E. H., Götene, till Maria Petterssons underhåll 10: —
298. Koll. i Siknäs, gm J. A. 19: 25
299. Koll. i Kalix, gm d:o 15: 77
300. A. V. J—n, Hedsvedjan, gm d:o 5: —
301. Testamentsmedel efter avl. fröken Emma Öström, Norberg 6,508: 88
302. Till Överste H. Dillners Minneskrans, från en medlem i Soldatmissionsstyrelsen, Visby, gm A. M. 5: —
303. M. L., Kumla 6: —
304. Sparb.-medel fr. Flisby, gm E. B. 118: 07
305. Koll. i Flisby, gm d:o 51: 21
306. »K. S., till Svenska Missionen i Kina», gm d:o 100: —
307. Ljungbergs mfg 30: —
308. M. K., Töreboda, »en evighetsblomma på Emma Gustafssons grav» 5: —
309. M. P., Granhammar 10: —
312. Ocksjöns syförening 32: 50
315. Kina-syföreningen i Vena 600: —
316. Vännerna i Hassle, missionsoffer, gm S. A., Mariestad 59: 50
317. Karlstorps Västra mfg 25: —
318. C. O., Överby 5: —
321. »Onämnd, en blomma på Mors grav 12/2» 5: —
322. Ch. D. T., Saltsjö-Storängen 300: —
323. »Från vänner till Kina», gm K. P., Skifarp 62: —
324. S. M. K:s syförening, Malmö, sparbössepengar 150: —
326. L. R., Sthlm 47: 75
327. Snarås mfg 50: —
328. Koll. i Mörteryd 10/2 29 10: 35
329. »Onämnd givare» 1,000: —
330. S. R., Sthlm 5: —
331. En Diakonissas efterlämn. sparbössa 11: 73
332. Månstorps mfgs årsbidrag 50: —
333. J. och K. B., Tranas, till W. Bergiings underh. 100: —
334. Sparb.-medel fr. Yttervik, gm S. N., Skellefteå 49: —
335. I. W., Ursviken, gm d:o 5: —
336. N. S., Skellefteå, till E. Sjöströms underh., gm d:o 10: —
337. N. N., d:o, till d:o 10: —
338. B. B., Hvetlanda 5: 76
339. B. S., Hoverberg 5: —
340. Koll. i Håkansö, gm J. A. 24: —
341. Koll. i Rosvik gm d:o 22: 30
342. Koll. i Antnäs, gm d:o 30: 76
346. »En vän» 10: —
351. »Okänd» 10: —
352. »A—e» 25: —
353. »Onämnd, Lova Herren min själ» 50: —
354. H. B., Sthlm 5: —
355. »Ett litet bidrag av syster A. L.», gm Hj. F., Motala 5: —
361. Grebo mfg, till N. Engbäcks underhåll 175: —
362. L. J., gm C. J., Järnboås 10: —
363. N. O. och K. S., Huskvarna 100: —
364. L. H., Sthlm, sparb.-medel 21: 14
366. Askeby mfg, årsbidrag 25: —

371. »Ps. 33: 18», till R. Andersons underhåll 200: —
372. Från missionsstund i missionskyrkan, Marieby, gm H. W. 10: 88
373. »Ur lärarinnans och skolbarnens sparbössa, Marieby, gm d:o 10: —
374. D:o från Vålbacken, gm d:o 7: —
377. A. K., Ekenässjön 50: —
378. Halva behållningen av skördefest i Skärvsta, gm F. B., Sollefteå 105: 11
379. E., gm M. S., Visby 5: —
380. H. S., gm d:o 5: —
381. »Tackoffer», gm d:o 15: —
382. E. L., Köpenhamn, till S. M. K:s arbete på fältet 5,000: —
396. Bönekretsens på Fjällgård sparbössa, gm M. A. 21: 45
397. »Herren är god, ett värn i nödens tid och han låter sig vårda om dem som förtrösta på honom», Nah. 1: 7 1,200: —
398. Från föreningen »Missionsvännerna», Norrköping 50: —
399. Av vännerna C. och A. J—n, gm H. B, Hova 5: —
400. H. B., »i st. för blommor vid tvenne vänners bår» 10: —
404. N. H., Värnamo 25: —
405. Slutlikvid från försäljn. i Lund 23/12 100: —
406. Onämnd, gm F. P. 10: —
407. Koll. på Lovö 26/2 8: 53
408. Koll. i Luleå domkyrka 24/2 65: 62
409. »Ps. 118: 1» 20: —
410. H. L., Karlskoga 5: 70
413. Nora mfg. koll. 25: —
414. Koll. i Brånsta skola 7: 25
415. A. H., Yxhult 1: 50
416. M. H., Kila 3: —
417. Koll. i Mossby 16: —
418. D:o i Lanna 6: —
419. A. M., Lanna 8: 50
420. »Barbro, Sven och Björn», Lanna 15: —
421. Koll. i Fjugesta 20: 40
422. A. A., Gropen 5: —
423. Koll. i Zinkgruvan 12: 20
424. Koll. i Ämmeberg 8: 25
425. Koll. i Ingelsby 4: —
426. E. K., Ingelsby 5: —
427. Koll. i Motala 14: 50
428. Koll. i Vadstena 18: 60
429. Koll. i Ödeshög 10: —
430. S. T., Maspelösa, reseb. 15: —
431. Koll. i Fredriksdal 13: 50
432. Koll. i Malmbäck 22: 75
433. Koll. i Hok 5: —
434. I. S., Hok 10: —
435. K. T., d:o 5: —
436. Mfg i Torarp 15: —
437. Koll. i Skillingaryd 70: —
438. Koll. i Hagshult 20: 65
439. Koll. i Galtås 6: —
440. Koll. i Aker 7: 75
441. Malmköpings Kyrkl. syförening 100: —
442. Sparb.-medel fr. Orrviken, gm H. W. 100: —

Kr. 20,088: 28

S. M. K:s pensionsfond.

370. »2 Mos. 35: 5» Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

226. A. G., Malmö, för evang. Wei Dienchen och Sia-Hsi-kao 250: —
229. T. T. och A. H., Sthlm, till Tjäders att anv. eft. gottf. 30: —
230. J. D., till d:o 5: —
233. »2 Kor. 9: 1, till Berglings att delas emellan två nödl. troende familjer i Hoyangs distrikt 10: —
253. Huskvarna söndagsskola för Heo Fuh-Yuen's underh. 150: —
254. S. J., Hova, till C. Blom att anv. för de hungrande 50: —
255. D:o till Maria Pettersson för d:o 50: —
260. Onämnd, till C. Blom för d:o 200: —
269. Barnsyföreningen, Åsaka, till Dyrbar Liljas underh. 30: —
271. En hälsning till Kinabarnen från en klass skolbarn i Kungsholms folkskola, gm E. S. 10: —
274. I. B., Duvbo, till I. Ackzells bibelskola 15: —
281. K. F. U. M:s missionskrets, Gbg, till K. F. U. M:s-arbetet i Kina 300: —
286. Söndagsskolbarnens sparbössa i Sätra och Kestad, till Maria Pettersons barnh., gm S. J., Kinnemalma 16: —
287. Jkpgs Kristl. Yngl.-fören., till H. Linder att anv. efter gottf. 200: —
288. Ps. 34: 16, till Maria Pettersson, till d:o 5: —
289. B. S., Figeholm, till d:o 10: —
290. J. P., Skurö, till d:o 5: —
310. E. S. B., Katrineholm, till R. Bergling till d:o 40: —
311. Skolbarnen i Hagagärdets smaskola, Sandhem, till Barnh. i Sinan, gm R. S. 5: —
313. Norra Edsbyns Missionskrets, till d:o 200: —
314. Vänner i Katrineholm, till I. Ackzell, till hjälp för hungersnöden, gm I. B. 120: —
319. F. d. Kungsholmshyddans barnsyförening, till V. Wester att anv. enl. överensk. 100: —
320. K. O., Mariestad, »födelsedagsblommor» till O. och G. Carlén att anv. eft. gottf. 35: —
325. »Tack för att jag är svensk kvinna», till fru Ida Ringberg, att anv. till uppmuntran för en kineskvinna 20: —
343. Vänner i Gbgs K. F. U. K. till Lisa Gustafsson, Ishih, att anv. för de nödl., gm A. S. 100: —
344. A. V., gm E. S. E., Vingaker, till I. Ackzell för de nödl. 10: —
345. J. och M. v. M., till Hahnes för kapellet i Ishih 50: —
347. E. S., Ljungby, till I. Ackzell, för barn- och kvinnoarb. 200: —
348. Kinasyföreningen, Ljungby, till d:o gm d:o 100: —
349. »Wedas gåva», till d:o gm d:o 10: —
350. E. och I. K. till d:o gm d:o 5: —
356. Söndagsskolbarnen i Åre, till I. Ackzell för de hungrande, gm K. L. 13: 65
357. Småskolebarnen i Åre, till d:o för d:o gm d:o 10: —
358. Vänner i Åre, till d:o för d:o gm d:o 6: 50
359. »Herren känner de sina», till Maria Pettersson och barnen i Barnh. i Sinan 75: —
360. D:o till fru Hilma Tjäder för hennes arbete bland de nödl. 25: —
365. »Fru Ebba Skyttes minne», till en bibelkvinnas underh. 100: —
367. Sparb.-medel saml. av vännerna på Sätra till Barnh. i Sinan, gm E. C. 80: —
368. B. och I. L., Animskog, sparb.-medel, till d:o 10: —
369. H. L., Hvetlanda, till Carl Blom, att anv. för de hungrande 100: —
375. Onämnd, till hjälp för behövande församlingsmedlemmar i Tungchow 50: —
376. Söndagsskolbarnen i Brobacka, sparb.-medel, till Barnh. i Sinan, gm C. J. K. 9: 50
383. S. E., Trälleborg, på insaml.-lista, »för spridande av evangelii ljus bland Kinas hungrande och döende folk» 10: —
384. H. P., d:o till d:o 10: —
385. S. B., d:o, till d:o 5: —
386. I. L., Malmö, till d:o 10: —
387. A. P., d:o, till d:o 5: —
388. T. H., d:o, till d:o 10: —
389. P. R., d:o, till d:o 10: —

390. A. och K. R., d:o, tackoffer, till d:o 100: —
391. S. och H. N., d:o, till d:o 20: —
392. A. och E. N., d:o, till d:o 3: —
393. N. N., d:o, till d:o 5: —
394. K. och L. W., d:o, till d:o 10: —
395. Insaml. på en lista för 25- och 50-öre för d:o 5: 75
401. A. A. G., Uppsala, till M. Ringberg, bidrag för lindrande av den stora nöden i Kina 30: —
402. Kläckeberga skola, till Barnh. i Sinan, gm A. L. 10: —
403. Backens söndagsskola, till Maria Nylin, att anv. för missionsverks. eft. gottf., gm S. G. 190: —
411. M. H., Magra, till Judith Hultqvist, att anv. eft. gottf. 25: —
412. M. O., Malmö, till Henrik och Hilma Tjäder till d:o 100: —
443. P. B., Orrviken, till behövande församl.-medl. i Tungchow, gm H. W. 10: —

Kr. 3,379: 40

Allmänna missionsmedel	**20,088: 28**
S. M. K:s Pensionsfond	**50:—**
Särskilda ändamål	**3,379: 40**
Summa under febr. mån. 1929	**Kr. 23,517: 68**

Med varmt tack till varje givare!

»Men honom, som förmår göra mer, ja långt mer än allt vad vi bedja eller tänka, — — — honom tillhör äran.» Ef. 3: 20, 21.

NÖDHJÄLPSMEDEL.

F. P., Björklinge, 50: —; S. B., Norrköping, 500: —; I. S., Malmö, 25: —; P. E. W., Djursholm, 40: —; E. P., Ronneby, 10: —; A. S. K., Vadstena, 100: —; I. M., Södertälje, 5: —; »Dalecarlian» 10: —; E. W., Alingsås, 100: —; A. E., Krylbo, 20: —; S. G., Nässjö, 50: —; E. H. 5: —; E. L., Gbg, 25: —; D. P., Ronneby, 30: —; G. P., Falun, 10: —; P. A. B., Örebro, 10: —; »Missionsvän. B—fors», 100: —; E. L., Kumla, 30: —; Onämnd, Malmö, gm K. M. A., 30: —; M. Ö., Stocksund, 100: —; Onämnd, gm S. N., Skellefteå, 8: 50; A. B. C. 150: —; 1—2—3, 5: —; B. P. 200: —; S. M. K:s syförening, Malmö, 44: —; E. H., Uppsala, 5: —; A. M., Duvnäs, 5: —; J. A., Långlöf, 5: —; J. A. V. P., Mönsterås, 10: —; J. J., Hädinge, 10: —; E. F., Alingsås, 10: —; E. G., gm N. G., 20: —; J. A. P., Stockholm, 50: —; Frikyrkliges nödhjälpskommitté, gm d:o, 33: 43; J., Vänersborg, 100: —; Några missionsvänner i Filipstad, gm R. B., 179: —; Mfg i Masthugget 35: —; G. D. gm K. R., Gbg, 50: —; Olika givare, gm d:o, 127: —; Från Lokne, gm H. W., 7: —; L. B. 5: —; Onämnd 5: —; F. O. S., Gammelby, 10: —; Emigrantmissionsförsaml. i Gbg 25: —; H. H., Näs bruk, 50: —; K. B., Östersund, 50: —; A. S—n, Skavböke, 5: —; K. F., Ronneby, gm D. P., 5: —; M. A., d:o, gm d:o, 5: —; A. G. N., Örebro, 15: —; A. A., Malsjö, 10: —; Flera vänner gm M. R., Mariehamn, 24: —; H. E., Trekanten, gm A. S., 50: —; J. E., Bjälfverud, 20: —; Onämnd 1: 06; Från Källunge och Vallstena, gm A. B., 30: —; Missionsarbetsf., Kristianstad, 25: —; O. J., 100: —; Onämnd 100: —; E. A., Ulricehamn, 100: —; R. M. L., Enskede, 100: —; Från en vän, överlämnad i Betlehemskyrkan 6/2, 50: —; E. N. o. F., Västervik, 130: —; L. A., Partille, 20: —; E. A., gm d:o, 10: —; G. T., Gbg, 25: —; G. N., Gräsberg, 10: —; R. J., Stenungssund, 50: —; W. 10: —; K. J. E. 200: —; Missionsvänner, gm J. 33: —; G. K., Storvik, 10: —; F. S., Alsheda, 50: —; A. P., Axmarksbruk, 5: —; O. J., Södertälje 50: —; Missionsvänner, Överenhörna, 40: —; Onämnd 5: —; D:o 28: —; Insaml. gm A. H., Hedemora, 558: 10; Herrens tjänarinna 10: —; L. Th—s, Mora, 15: —; E. O—n, Gävle, 10: —; H. Ö., Järlåsa, i st. för krans till fru Mimmi Almén, f. Hagelin, 10: —; J. N., Kristinehamn, 10: —; O. J. J., Gravarne, 25: —; H. F., Stenstorp, gm K. A., 10: —; J. E., Borgstena, 5: —; Hospitalets syfören., Västervik, 50: —; Elina och Ivar 10: —; E. H., Götene, 10: —; Från Uppsala, gm M. N., 300: —; Ps. 34: 16 5: —; J. E. 20: —; A. J., Boden, 15: —; A. A., Karlskoga, gm Sv. Morgonbladet, 5: —; B. 15: —; Onämnd 10: —; H. J., Forssa, 40: —; M. L., Kumla, 37: —; H. J., Glava, 5: —; C. J. E., Tostared, 100: —; E. N. P., Örebro, 50: —; Insaml. medel vid Alliansmöte i Örbyhus d. 3/2 351: 68; S. J., Floby, 10: —; C. L. o. A. M. N., Växjö, 100: —; E. o. N., Malmö, 100: —; A. L., Sthlm, gm S., 10: —; En gammal vän 10: —; S. och A. A., Hedemora, 10: —; Insaml. av Melleruds Kristl. Ungdomsfören. 35: —; H. Å., Karlstad, 200: —; H. G., Gbg, 10: —; E. W., Ytterenhörna, 15: —; A. J., Alingsås, 25: —; F. N., Karlskrona, 100: —; Från några vänner i Örebro, gm E. P., 250: —; Ch. D. T., Saltsjö-Storängen, 100: —; E. L. 10: —; G. H., Järlåsa, 5: —; Onämnd, Kållandsö, 10: —; R. S., Billingsfors, 20: —; R. H., Kristinehamn, 5: —; Insaml. gm M. N., Uppsala, 335: —; H. L., Brodderud, 10: —; A. P., Klintemåla, gm L. K., 14: —; B. J., Limhamn, 50: —; H. o. B. L., Månserud, 10: —; Syster Malvi 5: —; »Till mors och fars minne» 16: —; »Alf», gm A. L., Malmö, 10: —; S. A., gm S. N., 10: —; A. A., Roasjö, 10: —; Stenstorps mfg 40: —; O. O., N. Fjöle, 130: —; Onämnd 2: —; G. J., Örebro, 5: —; C. M. S., Ulfstorp, 100: —; Kinavänner i Strängnäs, gm Th. S., 6: —; A. J., gm I. E., Köping, 10: —; A. W., gm d:o, 5: —; A. N., gm d:o, 5: —; I. E., Köping, 20: —; B. H., Kumla, 5: —; Okänd 5: —; E. o. S. L., Lund, 52: 50; A. P. 10: —; K. H. J. 10: —; V. H. 5: —; J. V. P. 5: —; M. B. 20: —; Sparb.-medel fr. E. W—r, Oviken, 15: —; B. L., N. Fjöle, 300: —; H. E. H—n, Norrland, 20: —; En obekant, Norrköping, 2: —; T. A., Mönsterås, gm J. A. V. P., 10: —; F. W., Oskarshamn, gm d:o, 5: —; J. H—r, d:o, gm d:o, 5: —; Okänd 10: —; E. G. 10: —; H. O. 3: —; Syfören. i Betlehemskyrkan, Sthlm, 50: —;

Fam. W. 10:—; Duvbo Juniorförening 10:80; Onämnd 5:—; »Ae» 25:—; D. J., Vansbro, 25:—; G. F., Tullinge, 10:—; E. Ö., Gnesta, 10:—; G. N., Älvsjö, 10:—; H. o. J., 10:—; E. C., Sthlm, 5:—; I. K., Uppl.-Väsby, 25:—; T. E., Djursholm, 10:—; B. N., Skultuna, 5:—; L. K., Enköping, 250:—; D. P., Sjöändan, 100:—; F. P., Tälebo, 10:—; J. 10:—; S. A. 5:—; Björnhammars o. Grytsbor, gm J. E. K., 23:—; E. H. 50:—; M. 5:—; V., Enskede, 10:—; S. S. 15:—; A. C., Älkistan, 10:—; S. W. 5:—; B., Sthlm, 50:—; C. 10:—; L. H. 7:—; A. F. 25:—; A. S. S., Sthlm, 10:—; H. B., d:o, 5:—; J. N., d:o, 500:—; A. D., Gbg, 10:—; Insaml. på listor, gm K. R., Gbg, 361:—; L. C., Söderhamn, 15:—; E. B., Nässjö, 15:—; V. E., Örbyhus, 12:50; Onämnd, Oskarshamn, 50:—; Insaml. gm D. B. Rydsnäs, 48:90; A. W., Uppsala, 5:—; I. K., Strängnäs, 5:—; E. H. o. M. B. 20:—; A. E. L., Rättvik, 20:—; B. B., Norrtälje, 20:—; M. S., Sthlm, 50:—; E. W., Borlänge, 50:—; M. C., Sthlm, 50:—; M. S., Örebro, 10:—; P. W. L., Floby, 10:—; N. S., Nässjö, 10:—; Onämnd, Örebro, 10:—; A. A., Sthlm, 10:—; M. T., Örebro, 10:—; Kungälvs mfg. koll. 40:—; E. C., Morgongåva, 10:—; E. o. G. A., Tystberga, 30:—; K. F. A., Sävedal, 40:—; A. 5:—; J. J. 50:—; L. O., Trälleborg, 5:—; C. D. O., Lennartsfors, 10:—; A. O., Fjällbacka, 12:—; L. K. 5:—; A. P. 25:—; Onämnd, Sthlm, 10:—; J. G. G., d:o, 10:—; E. L., Uppsala, 5:—; E. 5:—; J. L., Sthlm, 35:—; K. K., Kristinehamn, 5:—; Insaml. i Rogberga gm M. C., Bogla, 75:—; E. W. 100:—; Från Fröskog gm E. O., Änimskog, 20:—; Till Kinas hungrande 10:—; R. o. E. B., Karis, 10:—; M. M. L., Eskilstuna, 5:—; »Missionsvän. Billingsfors» 50:—; J. S—g, Karlskrona, 10:—; H. S., Diö, 10:—; E. A., Arvika, 10:—; A. W. O., Nybro, 10:—; A. B., Sthlm, 10:—; J. K., Malmköping, 10:—; S. A., Lysekil, 10:—; E. o. C. B., Väse, 5:—; L. J. L., Edane, 5:—; L. tA. Sätertäppan, 5:—; C. S., Sthlm, 5:—; A. B. Bröderna Köhler, Katrineholm, 500:—; H. C. A., Lindesberg, 50:—; M. B., Borås, 50:—; C. L., Sävedalen, 30:—; J. E. C., Lyrestad, 25:—; I. K. och K. E., gm I. K., Katrineholm, 20:—; H. N., Skara, 20:—; S. G. A., Jkpg, 10:—; L. A., Tidaholm, 25:—; E. H., Sundsvall, 50:—; M. S. 5:—; I. A., Sthlm, 5:—; S. J., Delsbo, 20:—; N. S., Östersund, 100:—; T. L., Lingbo, 7:—; C. W. 5:—; J. V. o. M. L., Odensala, 5:—; J. L., Glommerträsk, 3:—; Tillskärarna hos A.-B. Videngren, Vingåker, gm A. G., 11:—; A. J., Odensvi, 15:—; F. H., Sandviken, 15:—; L. J., Pålsboda 16:—; »N. G—t» 18:—; A. L., Uppsala, 30:—; E. H., Sjövik, 40:—; G. N., Karlstad, 40:—; A. R., Värmlands Bro, 100:—; J. A., Norrköping, 5:—; A. L. F., Gbg, 5:—; S. B., Ludvika, 5:—; »O. S. H.» 5:—; R. R., Nyköping, 5:—; N. E. J., Högboda, 5:—; S. A., Ulricehamn, 5:—; A. E., Karlskoga, 5:—; G. A. J., Bromsten, 10:—; G. S., Alingsås, 10:—; J. J., Huddinge, 10:—; G. H., Sthlm, 10:—; E. A., Kärklinge, 10:—; H. C., Lidköping, 10:—; Systrarna G., d:o, 10:—; E. o. G. F., Kristinehamn, 10:—; Insaml. för de nödlidande, gm T. C., Torsås, 82:—; J. N., Nybro, 10:—; H. B., Osby, 10:—; »Fem bröd och två fiskar» 10:—; K. O., Örebro, 20:—; E. S., Trollhättan, 20:—; L. O., Arvika, 30:—; A. B., d:o, 50:—; Onämnd, Ösmo, 50:—; G. P., Skoghall, 50:—; J. A., Mjölby, 10:—; B. A., Sthlm, 10:—; V—n, Karlskoga, 30:—; A. S., Sthlm, 5:—; A. N. o. H. P., Malmö, 25:—; P. M., Näflinge, 5:—; J. 5:—; L. A. H. 5:—; A. F., Örebro, 50:—; C. A. A., Karlsborg, 25:—; H. o. P. O. G., Älvkarleö, 500:—; A. A. 10:—; »Anna» 10:—; Insaml. i Bye, Marieby, gm H. W., 46:12; D:o i Valbäcken, gm d:o, 11:—; F. F., Smögen, 5:—; N. E., Sthlm, 5:—; E. C., Rällsä, 15:—; I. V. o. M. E., Valskog, 20:—; H. H., Jämserum, 50:—; E. E., Västervik, 60:—; H. J., Fjugesta, 100:—; E. D., Sala, 10:—; G. W., Örebro, 10:—; A. L., Dingelvik, 10:—; O. O., Gravarne, 10:—; C. H. L., Smögen, 5:—; H. M., d:o, 5:—; E. o. S. S., Hovmantorp, 25:—; S. S., Ronneby, 25:—; Vänner i Kimstad, gm G. O., 25:—; Onämnd, gm J. E., Hedesunda, 25:—; J. Råbäck, 8:—; A. D., gm I. D., Sala, 100:—; R—t 10:—; C. J. L., Linneryd, 50:—; A. A., d:o, 20:—; K. G. A., Tranås, 10:—; D. G—n, »för en premieobl. 1923 års», 55:—; Den 20/2 20:—; A. L., 10:—; E. H., Älvsjö, 10:—; I. B., gm E. B., 10:—; A. K., Ekenässjön, 42:87, Brobacka mfg 100:—; G. E., Bengtsfors, 10:—; C. H., Gbg, 5:—; N. J., Nybro, 5:—; J. A. J., Mossebro, 5:—; K. A., Tibro, 5:—; G. M., Östersund, 5:—; A. B., Allstakan, 5:—; M. N., Floda st., 75:—; Missionsvänner i Västerås, gm A. H., 51:—; L. G., Sala, 50:—; Koll. fr. Klöfedals mfg 35:—; L. Spm, Sthlm, 33:—; E. D., Lerum, 25:—; S. N. Tollarp, 23:—; Insaml. gm J. L. A., Nårunga, 20:25; F. N., Korsnäs, 20:—; P. A. L., Närkes-Täby, 20:—; A. A., V. J., N. M., Edane, 15:—; Gm S. A., S. Sandby, 10:—; R. E., Tillberga, 10:—; Fr. »Skåne» 10:—; J. B., Torsby, 10:—; L. H., Ämtervik, 10:—; G. R., Hjo, 5:—; Fr. syskonen Greta, Uno, Ruben, Stig, gm G. S., Gällared, 5:—; H. B., Mölnbo, 10:—; O. W., Malmö, 100:—; K. W., Norrköping, 10:—; Ins.-l. gm M. N., Uppsala, 465:—; E. F., Gravendal, 15:—; A. A., Bäckefors, 25:—; Onämnd 40:—; K. J. L., Ösmo, 15:—; A. B., Gullringen, 30:—; Dom. 6:13, 14, 10:—; P. J. J., Hälsingborg, 5:—; E. A., 10:—; Onämnd 5:—; »Änglabröd fingo människorna äta», Ps. 78:25, 200:—; B. C. 100:—; K. J., Västanfors, 10:—; A. A.,

Gensta, 10: —; A. P., Sthlm, 10: —; N. W., Skärplinge, 10: —; E. E., Flodafors, 5: —; A. E., Guljen, 5: —; Offerinsaml., Huskvarna Ev. Mfg, 200: —; E. K., gm S. L., Ystad, 50: —; J. Th. gm d:o 5: —; M. Th. gm d:o 1: —; Onämnd. gm d:o 5: —; G. G., Sandhem, 25: —; K. P., Runnvika, 15: —; Kungälvs missionsförs., koll. 11: 50, N. H., Värnamo, 15: —; A. W., Tollarp, 25: —; L. M. F:s grupp, Falköping, 50: —; M. A., gm A. A., Falköping, 10: —; Onämnd, 20: —; E. C., Nykil, 10: —; Onämnd, 10: —; På en insaml.-lista i Piteå, gm D. L., 35: —; J. G. N., Gottne, 10: —; A. H. 50: —; Offermedel fr. Skövde Missionsförsaml. 452: —; Några Strängnäsbor, gm I. F., 31: —; A. R., Gistad, 30: —; Ryds mfg, juniorfören., 25: —; C. G. P., Norrköping, 20: —; I. M., Södertälje, 10: —; H. L., Åmotsbruk, 10: —; I. K., Älvängen, 10: —; L. F. S., Hillared, 5: —; Missionsvänner i Höör, gm K. F. R., 100: —; Insaml. i Gbg, gm K. R., 277: —; H. O., Rorshyttan, 5: —; E. S., Tärnsjö, 5: —;, I. M. M., Sthlm, 5: —; H. B., Säffle, 5: —; Reijmyre mfg 40: —; A. W., Sthlm, 40: —; H—a J., Nyköping, 40: —; B. G. B., 20: —; Missionsvänner i Leufsta Bruk, gm M. S., 25: —; »Missionsvänner», gm A. J., Alem, 85 —: A. N., Hudiksvall, 25: —; Skolbarn i Duvbo folkskola, gm A. G., 28: 20; Envikens Mfg 65: 12; A. P., Blaiken, 21: —; I. o. S., gm S. J., Vellinge, 5: —; S. A., Hemse, 10: —; E. D., Havdhem, 15: —; K. M., Norr Edsbyn, 10: —; L. A., Säfertäppan, 10: —; Okänd 5: —; E. J., Nykyrka, 30: —; A. G. O., Vålberg, 20: —; A. A., Rölanda, 20: —; S. W., Sthlm, till prov. Shansi, 10: —; H. A., Sölvesborg, 10: —; Bröd åt de hungrande i Kina fr. vänner i Kristdala, gm C. J. R., 50: —; Onämnd, Mölnbo, 25: —; M. S., Dalboda, till prov. Shansi, 15: —; »Det I haven gjort dessa minsta, mina bröder, det haven I ock gjort mig», säger Jesus, 20: —; Fyra ömmande flickor, gm G. E., Sthlm, 20: —; »J. G.», till prov. Shansi, 25: —; J. J., Väddö, till d:o, 20: —; »En andligt nödlidande», till d:o, 5: —; »Onämnd», till d:o, 35: —; G. A. N., Hova, till d:o, 5: —; E. T. N., Skärblacka, 50: —; A. V—n, Sthlm, 12: —; H., gm A. H., Orsa, 20: —; H. L., Sthlm, 10: —; Onämnda, Vara, 90: —; A. P. L., Horndal, 50: —; Tyringe missionsförs., koll., 165: 16; Onämnd, Tärnsjö, 100: —; J. S., Skavböke, 5: —; J. L. C., Karlstad, 20: —; K. A. D., 10: —; Koll. i Hönö missionskyrka 24/2, 202: —; F. Ö., Sthlm, 5: —; Koll. vid missionsfest i Mariebo missionshus, gm E. D., Mkpg, 40: —; Onämnd 500: —; S. W., Älvkarleö, 25: —; Från Boviken, gm G. L., till prov. Shansi, 35: 25; C. N. K. 20: —; Awe 10: —; Onämnd 2: —; K. F. U. M:s Missionskrets, Hälsingborg, 200: —. *Summa Kronor 19,202: 94.*

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

En öppen dörr. -- S. M. K:s årliga böne- och offerdag. -- S. M. K:s missionsstationer. -- Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Redovisning. -- Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

Nr 6. ÅRG. 34. 25 MARS 1929. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

"GUDS ORD BÄR ICKE BOJOR."*

Ett av de många minnesord, som jag fick, då jag lämnade vännerna däruppe i Norrbotten var: »Guds ord bär icke bojor.» Det står att läsa i 2 Tim. 2: 9 och jag vill för sammanhangets skull läsa även den föregående versen: »Tänk på Jesus Kristus, som är uppstånden från de döda, av Davids säd, enligt det evangelium, som jag förkunnar, och i vars tjänst jag jämväl utstår lidande, ja, till och med måste bära bojor såsom en ogärningsman. Men Guds ord bär icke bojor. Därför uthärdar jag ståndaktigt allting för de utvaldas skull, på det att också de må vinna frälsningen i Kristus Jesus och därmed evig härlighet.»

När Paulus skrev det ordet, var han en gammal beprövad Herrens missionär, som befann sig i fängelse. Han var icke en fri man, åtminstone icke vad människor kalla fri. Han bar bojor såsom en ogärningsman, men visste, att Guds ord icke bar bojor.

Jag föreställer mig, att Paulus icke på en gång kommit därhän, att han kunde säga så. Jag tror, att det var den långa erfarenheten som lärt honom det.

Trots det att hinder kunna finnas för oss missionärer, så är det ett, som icke kan förhindras, bindas, och det är Jesu Kristi evangelium.

Paulus visste, att Gud hade kallat honom till Rom och till Grekland, och han hade gått, då Gud kallat honom. Han hade fått se, att det fanns motigheter och hinder av olika slag, som stängde hans vägar mer än en gång, och omständigheter, som han kom i, som syntes alldeles omöjliga att reda ut, men i allt detta hade han lärt sig, att Guds ord bar icke bojor. Det var i den vissheten, som han skrev dessa ord. Ja, han hade fått se, att bojor och hinder icke alltid äro hinder utan ibland bliva till verklig hjälp. De

* Anteckningar från ett anförande av missionär *Joh. Aspberg*, hållet vid mötet i Stockholm den 14 mars 1929.

kunna t. o. m. bana väg och öppna dörrar.

När vi se på Kinas missionshistoria, så kunna vi säga, att det för Jesu Kristi tjänare varit motigheter och hinder, och jag tror, att vi ej heller skola ha alltför stora förhoppningar för framtiden.

Vi tänka på t. ex. hur missionen började där och på hur många hinder, som ställde sig i vägen under boxarupproret. Det var bojor, som syntes helt och hållet förlama allt; både missionärer och kinesiska kristna fingo ge sina liv för sin tros skull. Och sedan 1911 under revolutionens tid såväl som nu, när vi se på det, som ligger oss närmast. Trots alla dessa hinder och trots de bojor, som klamrat sig fast och ställt sig i vägen, kunna vi ändå säga: Guds ord har icke burit bojor, det bär icke bojor i Kina i dag.

Jag tänker på de sista oroligheterna, under vilka vi sett oräkneliga bojor och hinder. Jag tänker på hela skaran av missionärer, som voro samlade vid kusten, på uttalanden av missionsvänner här hemma och från de kinesiska kristna därute. I allt var en stark underton av pessimism, ja, man såg nästan bara bojor och hinder. Men när vi nu se på situationen efter dessa två år, så kunna vi säga, att all vår otro har kommit på skam och det grundligt ändå. Gud står bakom detta verk. Det är han, som begynt det och som också skall fullborda det.

Just nu kunna vi säga, att det är öppna dörrar för Kristus därute. Hungersnöd råder. Den är stor och människor dö i stora massor. Det senaste kriget har utarmat landet och folket, och man säger, att det kommer att ha sina ödesdigra följder i ett tiotal år framåt. Men Gud, den Allsmäktige, vet, vad han tillåter.

Det är något nytt, som arbetar sig fram i Kina, icke blott nationellt utan också från Guds rikes synpunkt. Det är mycket av det gamla, som vi ansett oumbärligt, men som nu kommer att försvinna, då det luttras i elden.

Se vi framåt och söka bedöma missionens framtidsutsikter i Kina, så är det en ljusning f. n. Vi måste dock vara beredda på, att det kommer att bli bojor även i framtiden. Icke kan en sådan storm, som nu rasat i Kina, stillas på en gång! Det gäller för oss missionärer och missionsvänner att icke invagga oss i felaktiga förhoppningar, utan se verkligheten sådan som den är, men ändå veta, att hur stora vi än se bojorna och hindren, så står missionens Herre bakom sitt verk, och vi skola en dag få se, att allt skall samverka till det bästa för hans rike därute.

Därför är det också så gott att veta, att för dagar, som komma ha vi Guds ord, som icke bär bojor, och att detta ord är fast och beprövat. Det är den fasta punkt, som vi få vila vid, då vi gå ditut till Kina, där allting liksom flyter. Det finns bara en sak, som man kan hålla sig till, och det är frälsningen i Kristus.

För oss missionärer, som nu gå ditut, är det väl så, att vi se uppgiften större än någonsin, och själv tycker jag, att jag är mindre duglig och lämplig till att inträda i den än förut.

När man far ut andra gången, så är det nog så, att målet har blivit kla-

rare. Aposteln Paulus säger, att mig, den minsta, har den nåden blivit given att förkunna evangelium, och vi känna det väl även så. Ju mera vi förstå att uppskatta nåden och denna rikedom, ju mer tacksamma bli vi för frälsningen i Kristus, och desto större blir det för oss att få vara med.

Det är nog många gånger, som missionsuppgiften kan bli en tung börda, men Paulus vill, att det skall bli en nåd och så känner jag det själv, och jag ville, liksom jag vet att det har varit förut, bedja att få vara innesluten i Edra förböner, när jag nu kommer ditut till hungersnöden från lyxen här hemma. Det kommer att bli en kamp och en strid därute, men det är endast på den vägen, som seger skall kunna vinnas. Guds ord bär ej bojor, därför uthärda vi alltid. Jag ville lämna detta lilla ord, som ett minnesord, och jag ville, att det för mig själv och för oss alla finge bli ett lösensord för vårt framtida arbete därute i Kina.

Svenska Missionens i Kina missionsstationer.

II.

Det skulle vara frestande att uppräkna namnen på alla de missionärer, som under dessa fyratio år räknat Yuncheng som sitt hem, men det måste jag avstå ifrån. Men »hemma» tror jag att *alla* ha känt sig där. Däremot må några ord sägas om den verksamhet som därifrån utgått.

Till att börja med utgjordes den av predikoverksamhet i liten skala. De besökandes antal var ej så stort och lokalen ej heller rymlig.

I samband med de regelbundet återkommande söndagsgudstjänsterna förekommo husbesök och klasser för sådana, som visade intresse i »läran».

Det dröjde emellertid ej länge, förrän skolverksamhet upptogs och först då sådan för flickor; något på den tiden för kineserna oerhört underbart. Sedan kom gosskola till stånd och under årens lopp har denna gren av verksamheten så utvidgats, att Yuncheng blivit centrum för missionens högre skolverksamhet.

Foto: Morris Bergling.

Utanför kapellet i Yuncheng efter en söndagsgudstjänst.

De manliga och kvinnliga seminarierna ha under en lång följd av år fått utföra ett betydelsefullt arbete.

Den medicinska verksamheten har utövats genom vidsträckt opieasylverksamhet och även genom poliklinik, där flera av missionärerna, som haft kunskap i medicin, medverkat.

Gatukapellsverksamhet har bedrivits med uppmuntrande resultat. Under en följd av år har man försökt nå den studerande ungdomen och andra, som i vanliga fall ej besöka gudstjänsterna, genom K. F. U. M. verksamhet. Erfarenheterna ha varit växlande, i många fall beroende på hurudan den kinesiske sekreteraren varit.

Inom stadens fängelse har sedan flera år regelbunden verksamhet utövats, icke utan glädjande resultat. Några döpta församlingsmedlemmar äro bl. a. resultat av denna verksamhet.

Såsom frukt av allt troget och träget arbete har en församling vuxit upp med medlemmar i såväl staden som på landsbygden. En stor skara av dessa höra nu till den triumferande skaran, andra utkämpa sina strider och vinna sina seg-

rar här nere. Alla ha de räddats från »mörkrets väldigheter», och tillfullo kunna vi nog ej fatta vad det för dem gällt, då de ofta nödgats bryta med släkt, vänner och fäderneärvda sedvänjor för att sluta sig till nasareens parti.

Yuncheng betyder »transportstaden». Må vi bedja, att mycket andligt ljus och inflytande alltfort må från detta centrum transporteras eller förmedlas till såväl stadens innevånare, som till vida trakter runt omkring.

A. B—g.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Såsom vi i förra numret av vår tidning meddelade, komma vi, v. G., att innevarande sommar anordna två Bibel- och Ungdomsveckor, en i *Skellefteå den 25 t. o. m. den 30 juni* samt en som vanligt i *Steninge,* troligen *den 6 t. o. m. 11 aug.*

Vi bedja att härmed få lägga dessa möten varmt på vara missionsvänners hjärtan. Bedjen Herren om välsignelse över mötena och om deltagare i dem. Gören ock vad göras kan för att inbjuda till mötena och för att bereda möjlighet för de unga att närvara! Detaljerat program kommer att meddelas senare.

Utresande missionärer.

Fröken *Maria Björklund* och missionär *Joh. Aspberg* avreste den 15 dennes med Finlandsbåten från Stockholm på väg till Kina. En stor skara vänner, som voro samlade för att säga dem farväl, sjöngo, under det båten lade ut från land: »En tillflyktsort är urtidens Gud». Må denne urtidens Gud, vår Gud, bära resenärerna på sina armar!

Från Helsingfors har till oss ingått meddelande om, att resan dit gått lyckligt och att vara missionärer under ett par timmar fått vara tillsammans med ett tiotal vänner till S. M. K. därstädes.

Nya böcker på S. M. K:s förlag.

»Praktiska vinkar för Studiet av Kinesiska Språket» heter en ny bok på vårt förlag, skriven av missionär Joh. Aspberg. Den kostar kr. 1: 65 per ex. och innehåller mycket av intresse ej blott för missionärer i Kina utan även för andra, som äro sprakligt intresserade. Köp den!

En annan liten bok, »Upplevelser i Guds skola», dikterad av den i rätt vida kretsar kända Sofia Svensson i Skärstad, håller nu på att tryckas och utkommer inom den närmaste framtiden. Det blir säkert en liten bok med särskild uppmuntran för dem, som befinna sig i svårigheter och prövningar.

Reseverksamheten i hemlandet.

Missionär *Aug. Berg* befinner sig f. n. på en längre resa i Smaland, Skåne och Blekinge. Fröken *Ester Berg* kommer, v. G., att omedelbart efter påsk börja en resa på Gotland. Fröken *Hanna Wang* och kandidat *G. A. Österberg* äro också i livlig reseverksamhet. För dessa resor utbedja vi oss härmed vara vänners förböner. Bedjen ock om välsignelse över det utsäde, som missionär *Joh. Aspberg* fått utså under sina resor i Norrbotten och Västerbotten.

Ställningen i Kina.

På vårt fält pågår för närvarande möten ledda av fröken *Marie Monsen,* en norsk missionär, som Herren på andra platser fått använda till stor välsignelse. Bedjen om rik frukt av hennes möten även på vårt fält!

Ställningen i Kina i stort synes nu vara ganska kritisk, och vi behöva allvarligt bedja Herren leda så, att hans planer bliva förverkligade i allt som sker. En större politisk kongress pågår just nu i Nanking, och verkningarna av de beslut, som komma att fattas där, torde bli av synnerligen stor räckvidd.

Mötet i Stockholm den 14 mars.

S. M. K:s böne- och offerdag den 14 mars firades i Stockholm med ett större möte,

då vi även hade tillfälle säga farväl till missionärerna Maria Björklund och Johannes Aspberg. Förutom dessa två talade doktor Karl Fries, missionsföreståndare E. Folke, samt kand. G. A. Österberg och flera deltogo i bönemötet. Vi fingo från detta möte djupa och uppmuntrande intryck, som vi tro skola bli till stor välsignelse. »Tacken Herren ty han är god och hans nåd varar evinnerligen.»

Från Amerika.

Newyork den 21 febr. 1929.

»Lova Herren min själ, och förgät ej vad gott han dig gjort haver.»

Kära missionsvänner! Frid!

Ville nu härifrån sända en hälsning och låta eder veta, att Herren lyckligt fört oss fram hit. I går vid 11-tiden kommo vi i land. Redan kl. 2 på natten voro vi i hamn, men det är ju många omständigheter, innan man får landstiga.

Resan över Atlanten var rätt så stormig, särskilt svart var det den 16—17. Den stora båten rullade och kränkte oerhört och knakade gjorde det, så att man tyckte båten skulle brista mitt itu. Sjösjukan kände vi alla av, mer eller mindre. Båten som är på 45,000 ton, är ju bekvämt inredd och bra på alla sätt. Särskilt är ju första klass mycket elegant, men om man frånser sjösjukan, så var det mycket bra på turistklassen, där vi hade vara platser. Jag tror inte, att de helt undkommo sjösjukan ens på första klass, trots all bekvämlighet.

Men jag skulle väl inte börja med *slutet* av vår resa, utan börja från början. Resan från Göteborg gick lyckligt och väl, och vi kommo till London den 4:de. Nordsjön var vred och kastade omkring med oss betydligt, men det gick ju snart över. I London möttes vi av en oerhörd dimma, nej inte den dimma vi känna till hemma i Sverige, utan den där gula ogenomträngliga tjockan, som London är känd för. Hu, vad det kändes tryckande! Man tyckte det var nästan omöjligt att andas. Sedan fingo vi ju se, att även i London skiner solen ibland, och tränger undan molnen.

I London stannade vi till den 13:de. Bodde 10 dagar på Kina Inland Missionens hem. Roligt att få lära känna ledarna för missionen där, samt att träffa missionärerna, av vilka vi kände flera. Ett härligt farvälmöte för missionärer fingo vi också vara med om. Tjugosju missionärer reste sedan, dagen därpå, till Kina, några över Sibirien, men de flesta över Suez. Underbart är det hur Herren försett för alla dessas utrustning och respengar. Ja, »Herren är rik över alla dem som åkalla honom.»

Mycken kärlek och vänlighet fingo vi åtnjuta av de kära vännerna där. Vår missionärskandidat, fröken Ingrid Israelson, blev glatt överraskad, då hon, på nyss nämnda möte, fick se oss inträda i salen. Hon visste ej om, att vi skulle komma över England och trodde därför knappt sina ögon, att det verkligen var vi.

I London var det ingen snö, och just ingen vinter, men då vi närmade oss Southampton var det både frost och snö och ganska kallt. — Här möttes vi i går av riktig nordisk vinter, snö och bittert kallt. I dag snöar det väldigt, och det är arbete på gatorna med snöplogar och skyfflar.

Så snart vi landstigit i går reste Elna Lenell till Chicago. Vi möttes vid båten av en dam från Svenska Lutherska Augustanasynodens Immigranthem där vi nu bo. Hon hjälpte oss med litet av varje och följde Elna till tåget. Här komma vi nu att bo en vecka. Få se hur Herren sedan leder för oss. — Snett över gatan ligger svenska sjömanshemmet. En pastor Hellander förestår både det och det här hemmet. D. v. s. *här* finns också en föreståndarinna, och andra medhjälpare, men han är den som är ansvarig för det hela. Svenska resande komma och gå. Drottningholm, som också inkom i går hade haft en svar resa, och var något försenad.

Och nu, kära vänner, tack för förbön, med vilken I följt oss på resan. I sanning har Herren besvarat edra böner och fört oss framat i frid. Det är ju så många sjö-

olyckor som förekomma, och vi böra tacka Gud för hans beskydd och hans bevarande nåd. Första dagen vi voro ombord fingo vi taga på oss livbältena och gå upp på första klassens däck till de olika »nödstationerna» och där få undervisning i hurn vi skulle förhålla oss i händelse av fara, då båten skulle blåsa nödsignal. Man kunde inte låta bli att tänka på hur rysligt det skulle vara, att behöva kasta sig i det kalla, stormande havet. Nog bådo vi Gud bevara oss från en sådan erfarenhet. — —

Men jag måste nu sluta för denna gång med tack till alla och med en bön, att I även i fortsättningen mån komma ihåg oss i förbön och bedja Gud välsigna oss här och på något sätt använda oss för sitt rike.

Edra i Mästarens tjänst
Nils och Olga Styrélius.

Hälsning från vårt södra Shensidistrikt.

Vid vår återkomst från Peking till fältet möttes vi här av flera problem: 1) en del förstörda eller inkräktade stationer; 2) gudstjänstlokalerna i städerna övergivna av hedningarna, som av bolschevistisk agitation låtit intala sig, att det är slut med missionen, att kristendomen är farlig, och att den ej passar Kinas folk; 3) oerfarna, bolschevistiskt tänkande anstrukna styresmän, som ej gynnade missionen; 4) svår missväxt och därav följande dyrtid, som måste resultera i hungersnöd; 5) en, trots allt, obarmhärtig skatteindrivning, som driver folket till förtvivlan; 6) röveriväsendets uppblomstring med bortrövande av människor och allmän osäkerhet; 7) sjukdomars härjande bland unga och gamla, såväl inom som utom församlingen, bortryckande många; 8) arbetarne på våra stationer dessutom utmattade och mer eller mindre modfällda. Sådant var tillståndet i våra tvenne distrikt: Tungchow och Pucheng. Vi kände det såsom psalmisten, då han ropade: »Du skall stå upp och förbarma Dig över Zion; det är tid, att Du bevisar det nåd, och stunden har kommit. Ty Dina tjänare hava dess stenar kära.» Ps. 102: 14.

Här gällde det, att söka taga fast på Herrens dyrbara löften och i Hans namn träda fram.

Vi samlade först ledarne till bön och rådplägning. Så rustade vi oss för dopklasser och »stormöten». När stationslägenheterna satts i ordning så gott sig göra lät, började dessa.

Först hölls en veckas dopklass i Pucheng; samtidigt därmed presbyterisammanträde och så stormöte. Då det var ett lokalmöte, väntade vi ej många; vi hade också blivit besvikna på missionärers hjälp — vanligt, da vi bo avlägset. Men rik välsignelse gav Herren oss. Oväntat stor tillslutning blev det ock, trots det att utebliven både vete- och höstskörd gjorde utgifterna för en stormötesresa för lantbon till någonting mycket kännbart.

Det var tydligen ett behov hos de troende att efter den genomgångna tiden, då församlingen, såväl som missionen, i Kina varit utsatt för satans hätska anfall, få samlas omkring sin gamle lärare. Det syntes bli en verklig samling av själarna omkring de eviga tingen. I predikomötena såväl som i församlingsrådssammanträdena, vilka alla leddes av infödda, var Herrens Ande rådande, så att det hela blev ett av de mest tillfredsställande missionsmöten, jag bevistat i Kina. Två personer fingo dopet; andra kandidater hade ej kunnat komma.

En ung kvinna skulle snart efter dopet vigas till sonhustru i ett icke kristet hem, där man naturligen ville följa den hedniska ceremonien: tillbedjan av förfäderna, av himmelen o. s. v. Hennes troende mor hade dock gjort förbehåll för sin dotter i denna sak, och mor och dotter förklarade sig vid dopförhöret fast beslutna att icke följa den hedniska seden, vad som än måtte hända. Herren hjälpte henne sedan att inför de respektabla herrarna vara Kristus trogen; detta var i sanning uppmuntrande.

Dopklass och stormöte hölls därpå i Tungchowfu, där systrarna Ackzell och Nicholson nu voro inlogerade i sina renoverade lägenheter, och var till stor uppmuntran för oss. Det var stormöte för hela distriktet, och mycket folk kom till-

sammans. Gud har gjort ett verk bland de mera mottagliga emigranterna österut, och en hel skara kom nu till dopkursen. Femton av dem fingo dopet. Församlingsrådet visade stort intresse i församlingens angelägenheter och ej ringa förmåga i handhavandet av dem. Älste Iang var ej längre med, ej heller Sung, mycken erfarenhet finnes således ej i ledningen där, men de unga börja komma fram; skolläraren Wen är en älsklig kristen. Vi tacka Gud för våra gudfruktiga bröder, som vi ha med oss i arbetet i dessa två distrikt. De vilja göra motstånd mot världsanden och hålla sig till Guds ord och där söka tränga in i »Guds djupheter».

•

Efter konferensen i Yuncheng fortsattes resan direkt till nya möten i Pucheng-distriktet: Huachow, som inte på halftannat år haft något större möte, fick nu se Guds folk samlat. Det var tacksamt att tala Guds ord till de troende där, som nu hade bakom sig en tid av uppror, krig, kommunistiskt mördande och brännande och framför sig missväxt och röverier samt utplundring genom myndigheterna, ja, elände av många slag. Nu beslöto de troende att återupptaga söndagsmötena i ett par smågrupper på landet. Det var ett varmt missionsmöte. Intet för så tillsammans som genomgångna lidanden för vår gemensamme Herre. Skolungdomens agitation är slut, och elever ha åter börjat komma till våra möten. (Forts.)

L. H. Linder.

»Du gav mig ett ljus.»

(Utdrag ur brev.)

En dag då jag besökte en rar kristen familj i deras hem visade far i huset mig en liten ljusbit och frågade om jag mindes, att jag vid avresan till kusten givit honom ett ljus. — Nej, det hade jag alldeles glömt. — »Jo, ni gav mig ett ljus och förmanade mig att lysa för Gud i mitt hem och i min by. Varje kväll har jag tänt ljuset en liten stund och bett Gud om nåd till att lysa för honom. Samtidigt ha vi också bett Gud välsigna Er», sade han. —

Gud vare tack för alla, som stå såsom ljus i mörkret!

Judith Hultquist.

Ett minne.

Jag var kanske sex eller sju år gammal. En dag fick jag tio öre av en tant, som kom på besök. Jag hade plötsligt blivit rik. *Den* efterlängtade saken skulle jag nu köpa, och *den!* Och tanken på all den glädje, denna tioöring skulle skänka mig, gjorde mig översvallande lycklig.

Sent på kvällen kom Far hem från en resa. Knappt hade han hunnit inom dörren, förrän jag glatt omtalade den stora nyheten för honom och anförtrodde honom mina planer. Men Far sade ingenting. Han bara log. Om en stund räckte han sin slutna hand mot mig och sade: »Giv mig din slant, så skall du få vad jag har i handen». En prövningens stund var kommen. Jag tvekade, och under tiden korsade tankarna blixtsnabbt min lilla hjärna. Vad kunde Far ha i handen? Var det värt lika mycket som min slant? Fanns det överhuvud någonting alls i hans hand? Kanske Far bara ville narras med mig? Men Far var ju alltid så rättvis! Nog hade han något i handen! Ett ögonblick var det bara ogjort, att jag sagt ja. Men inför den överväldigande tanken, att mina planer, som gladde mig så mycket, möjligen skulle gå om intet därigenom, sade jag slutligen nej.

Då öppnade Far sin hand. O ve, där låg en ny, skinande guldfemma! Den kunde ju ha varit min! Men av brist på förtroende till Far och av kärlek till mina egna planer hade jag sagt nej till erbjudandet. Händelsen gick mig djupt till hjärtat, men jag minns, hur jag sökte trösta mig med att jag ju ej visste, vad han hade i handen. Att tioöringen ej räckte så långt, fick jag ock erfara.

Denna lilla händelse har etsat sig in i min själ och mer än en gång varit mig till hjälp inför olika avgöranden i livet.

Vi äga alla mycket, som vi skatta högt

i livet, mycket åt vilket vi glädjas och fröjdas.

Till dig, du unge, kommer Herren och säger: Giv mig din ungdomstid, ditt liv, dina planer, din hänförelse, så skall du få mångdubbelt igen av min hand!

Till dig, som jäktas i livets strid, säger Herren: Giv mig något av din tid, tid att vara ensam med mig, så att vi få talas vid, tid att utöva förbönens löftesrika tjänst; jag skall vedergälla dig rikligen!

Till dig, som älskar din slant och redan gjort upp planer för dess användning, till dig säger Herren: Giv mig din skärv att användas för mitt riksverk i hemland och hednaland! Då skall du få mina rikedomar.

Och när Herren säger till dig: Giv mig — ja, du vet själv, vad Han sagt särskilt till dig, skall då kärleken till ditt eget och misstron mot Gud leda dig att säga nej åt Herren?

Sådana stunder äro prövningsstunder i livet. O att vi *alltid* i barnslig förtröstan till Gud och i ett självförsakande sinne kunde *säga ja* till Herren och bliva välsignade av Honom!

Johannes Aspberg.

(»Ur Ungdomstiden.»)

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Praktiska Vinkar

För Studiet av Kinesiska Språket

av ***Johannes Aspberg***

med förord av

Professor *Bernhard Karlgren.*

Pris kr. 1:65 med 25 % rabatt om minst 5 ex. rekvireras från **Sv. Missionens i Kina Förlag, Stockholm.**

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Guds ord bär icke bojor. — Svenska Missionens i Kina missionsstationer. — Från Red. och Exp. — Från Missionärerna. — Ett minne.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

N:r 7. ÅRG. 34. 10 APRIL 1929. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Predikotält i Kina.
Missionär H. Tjäder samt några tältpredikanter befinna sig framför tältet.

VERKET SKALL FULLBORDAS.*

»Och jag har den tillförsikten, att han som i eder har begynt ett gott verk, han skall ock fullborda det, intill Kristi Jesu dag.» Fil. 1: 6.

I och för sig är detta löftesord för oss dyrbart under alla förhållanden. Men jag ville nu särskilt fästa uppmärksamheten vid, att det är ett ord, skrivet av aposteln Paulus till den första församling, som han fick grunda i vår världsdel, efter det att han där landstigit för första gången.

Det påminner oss om vår broder Erik Folkes landstigning i Kina för 42 år sedan. Under alla dessa år har detta löfte också uppfyllts på honom, som fick vara med om den ringa begynnelsens dag därute på S. M. K:s fält i Kina.

Paulus själv fick, då han grundade den församlingen, lida förföljelse, tvingades t. o. m. att lämna staden. Och den församling, som under sådana förhållanden blev grundad, även den fick utstå lidande. Hade Paulus haft endast sina egna krafter att räkna med, så hade han med säkerhet hamnat i förtvivlan. Då hade han måst säga sig: Hur skall det gå? Det är omöjligt. — Men så var det inte. Icke ett spår av förtvivlan förnams, trots det att Paulus, när han skrev dessa ord, satt i fängelse.

Det kunde ju ha varit skäl för honom att då känna sig besviken eller förtvivlad eller bitter i sitt sinne, men med jublande visshet säger han, vad vi läsa i en av de följande verserna: »Jag vill, att I, mina bröder, skolen veta, att det som har vederfarits mig snarare har länt till evangelii framgång.»

Så står han såsom segrare över omständigheterna, och han avger ju i slutet ett liknande vittnesbörd. »Jag har lärt mig att vara nöjd med de omständigheter i vilka jag är. Jag vet att finna mig i ringhet, jag vet ock att finna mig i överflöd. Med vilken ställning och vilka förhållanden som helst är jag förtrogen: jag kan vara mätt, och jag kan vara hungrig; jag kan hava överflöd, och jag kan lida brist. Allt förmår jag i honom som giver mig kraft.»

Jag antydde nyss, att om vi hade att räkna endast med våra egna krafter, så skulle vi säkert bli förtvivlade, men här finns det, som ger kraft: »Allt förmår jag genom honom, som skänker mig kraft.» — »Han, som har begynt det goda verket, han skall också fullborda det.»

Detta är sant med avseende på den enskilde, det är också sant med avseende på vår mission. Med avseende på den enskilde ha vi litet var fått erfara denna Guds underbara hjälp och kraft. Han, som börjat verket, har fört oss fram intill denna stund. O, vad det är mycket att tacka Gud för! Och när vi tänka på vår mission såsom sådan, tänka tillbaka på begynnelsens dag, då påminnas vi om det där ordet, som återfinnes hos profeten Sakarja: »Vem är den, som vill förakta den ringa begynnelsens dag, när dessa sju glädjas över att se murlodet i Se-

* Anteckningar från ett föredrag av doktor Karl Fries, hållet på S. M. K:s Böne- och Offerdag vid avskedssamkväm för utresande missionärer i Stockholm den 14 mars 1929.

rubbabels hand, dessa Herrens ögon, som överfara hela jorden?»

Gud ser efter möjligheterna. Där det finns en liten möjlighet, där begynner han ett gott verk, och om vi blott tillåta honom att fortsätta, så för han det framåt till seger, även om det också går genom prövande kamp, genom erfarenheter, som kunna vara nedslående.

Hur många är det inte, som minnas året 1900, då det ena olycksbudet efter det andra kom från Kina, bud om hur boxarna hade härjat både ibland missionärer från olika skilda länder och ibland infödda kristna, ja, då kanske tusenden fingo ge sina liv för sin tro. Vi frågade: »Kan det vara möjligt att fortsätta?» — Eller nu för inte längesedan när något liknande syntes komma igen. Hur bävade icke våra hjärtan. Hur var det inte många, som undrade: »Skall det nu bli slut med kristendomen i Kina? Skall den drivas ut?» — Nej, i båda fallen ha vi sett, hur just det förverkligats med avseende på missionen, som Paulus sade om sig själv: Det som har vederfarits mig har snarare länt till evangelii framgång.

De år, som följde efter 1900 medförde för den kristna missionen i Kina en utveckling långt hastigare och mera djupgående än hela denna tid, som gått förut. Och vi stå troligen nu vid ett ungefär liknande skede i missionshistorien i Kina. Det ser ut, som om folket, när det skakats upp så och gått igenom allt detta lidande, nu sökte efter något evigt varande, det som betyder något, och som om det fanns åtminstone möjlighet till en verkligt omfattande väckelse. Det kommer att besannas än en gång detta, att vad som har vederfarits oss, det har snarare tjänat till evangelii framgång. Vi se, hur han, som har begynt det goda verket, håller på att fullborda det och skall fullborda det intill den dag, som är Jesu Kristi dag, den dag om vilken Uppenbarelseboken talar uti ett ord, som säger oss: »Jag är A och O, säger Herren Gud, han som är, och som var, och som skall komma, den Allsmäktige.»

Det är i förvissningen om att Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evigheters evighet, som vi kunna med frimodighet blicka framåt med avseende både på den enskilde och på missionen och då icke minst med avseende på dessa, som stå i begrepp att lämna oss för att återvända till Kina, till det land, till vilket de av Gud kallats. De ha förblivit trogna denna sin kallelse. Jag tror, att jag inte säger för mycket, om jag säger, att åtskilliga kallelser ha nått dem från andra håll, men de ha sagt: Dit Gud för oss, dit skola vi gå. Gud har förvisso också för dem i beredskap uppgifter, om vilka det heter, att han, som har begynt, också skall fullborda. Och det är det, som vi hoppas och önska och bedja om för dem, av vilka vi i dag få taga farväl, då de gå åstad ut till Kina, såsom våra företrädare, våra representanter, vittnen om den frälsning, som Herren har berett. Må vi tacka Gud för att dessa våra syskon äro villiga och beredda att gå åstad och bedja, att Gud må bekänna sig till dem i fortsättningen. Må han, som har begynt ett gott verk, få fullborda det. Må vi alla få nåd att stå till hans förfogande.

Uttalanden angående missionsläget i Kina.

Vid ett sammanträde mellan representanter för de svenska Kina-missionerna i Stockholm den 8 mars beslöts göra nedanstående uttalande angående missionsläget i Kina:

Kina har under den senaste mansåldern genomgått den märkligaste omskapning. Det är icke blott i bokstavlig mening, som den kinesiska muren håller på att nedbrytas. Den avstängdhet i förhållande till den övriga världen, som under århundraden varit utmärkande för Kina icke endast ifråga om yttre beröring utan än mer ifråga om sinnesförfattning, håller på att vika och ersättas med förbindelser liknande dem som råda mellan de västerländska folken. Kina är representerat i Nationernas Förbund.

Den första impulsen till en utveckling i denna riktning gavs sannolikt genom kriget med Japan 1895—6, då det besegrade Kina vaknade upp över att orsaken till Japans överlägsenhet var de lärdomar det hämtat av Västerlandet. Nu följde en period av brådstörtade reformer, så brådstörtade, att folket icke orkade följa med, utan reagerade genom boxaroroligheterna, vilka ju syntes bl. a. hota hela den kristna missionens existens. De efterföljdes ju likväl av en period av framgång för missionen, hastigare och mer omfattande än någonsin förr.

Utan tvivel har missionens vittnesbörd i ord och gärning och den genom densamma förmedlade spridningen av bibelordet i icke ringa mån medverkat till att förbereda sinnena för den omvälvning, som ägde rum 1911, då det gamla kejsardömet fick vika för en efter västerländska principer upprättad republik. För ett verkligt demokratiskt styrelsesätt var dock icke folket moget. Landets oerhörda utsträckning gjorde även en centraliserad styrelse svår att genomföra. Resultatet blev ett förödande inbördeskrig, vari enskilda härförares otyglade maktlystnad och vinstbegär haft ett mycket stort svängrum.

Efter hand hava dock dr Sun Yat-sens tre grundsatser om nationell likställdhet, demokratiskt styrelsesätt och ekonomisk utveckling vunnit så allmän anslutning, att man med den senaste årgången av »China Christian Yearbook» kan säga, att Kina nu inträtt i ett nytt skede av fredlig utveckling under en upplyst ledning.

Den kristna församlingen har i stort sett väl bestått det svåra prov, på vilket den satts under orostiden. Väl hava här och där avfall ägt rum, men resultatet är framför allt ett andligt fördjupande och en värdefull konsolidering, åtföljd av en starkare ansvarskänsla för verkets fullföljande samt — såsom en naturlig reflex av de nationalistiska strömningarna inom folket i stort — av ett krav på ökad självständighet i förhållande till de västerländska missionärerna. Dessa hava vid sin återkomst under det senaste året så gott som överallt hjärtligt välkomnats. De kinesiska kristna känna med sig, att de icke ännu kunna undvara dem, men dels på grund av stämningen bland de kristna själva, dels på grund av regeringens föreskrifter maste deras ställning bli en i många avseenden annan än förut, detta ej minst ifråga om ledningen av skolor, från vilken de praktiskt taget synas vara uteslutna.

Många tecken tyda emellertid på att bland folket i stort råder en andlig hunger, som väcker förhoppningar om en vårtid liknande den, som följde efter boxaroroligheterna. Detta förhållande tillika med de svårigheter, som resa sig mot ett omfattande skolarbete, synes innebära en anvisning till de olika missionsorganisationerna att med särskild kraft koncentrera sig på evangelisationsarbetet, vilket ju alltid måste stå i främsta linjen bland de olika arbetsuppgifterna på missionsfältet, liksom dess syfte aldrig får saknas inom någon arbetsgren.

Den grupp av svenska Kina-missionsledare, som var samlad i Stockholm den 8 mars 1929, beslöt också att lägga samtliga missionsorganisationer denna sak på hjärtat såsom det för närvarande viktigaste. Ifråga om det matt av självstyrelse jämväl

på det ekonomiska området, som bör inrymmas åt de kinesiska församlingarna, ansåg man sig icke kunna uttala några allmänna grundsatser, enär läget på det ena fältet alltför mycket avviker från det, som råder på ett annat.

Såsom ett dokument, värt att uppmärksamt studeras, omnämndes Kina Inland-Missionens »Statement of Policy prepared by the China Council of the C. I. M.»

Frågan om skolväsendets ordnande med hänsyn till de nya förhållandena blev föremål för livlig uppmärksamhet. Det gällde främst: Är det klokt och rätt att »registrera» missionens skolor med de följder ifråga om ingripande från myndigheternas sida, som detta medför, och med avstående från obligatorisk kristendomsundervisning, eller bör man söka finna vägar, på vilka undervisning kan meddelas, utan att den får karaktären av skola? Den oklarhet, som ännu råder om regeringens avsikter och dessas återverkan på missionsskolorna, gjorde det omöjligt för de närvarande att uttala några vägledande grundsatser.

Sammankomsten präglades f. ö. av den mest broderliga ande och av en brinnande längtan efter att se Guds rike gå framåt i det nya Kina. Såsom en första förutsättning för att denna längtan skall förverkligas, beslöto de församlade missionsledarna att både för egen del ivrigare än någonsin utöva förbönens ämbete och till missionsvännerna landet runt rikta en ingående maning att jämväl så göra.

Stockholm i mars 1929.

Sv. Bengtsson. Karl Fries.
Jakob E. Lundahl.

T r o.

Melanchton klagade en gång, full av missmod, för Luther: »Jag vet inte, var allt detta skall sluta.»

Luther genmälde: »Om du visste det, ville jag inte vara med.»

*

»Herren sitter högre än vi, och han ser utväg, när vi se allt liksom stängt med huggen sten.» (Ur *Sanningsvittnet.*)

Guds frid.

Joh. 14: 27.

Guds frid!
Ljuvliga ord under oro och strid!
O, vad din klang är förunderligt skön,
Stämmer mitt sinne till andakt och bön.
Heliga, himmelska, saliga lån
Där ovan ifrån!

Strid! Strid!
Lösen för dagen i mödornas tid.
Jordlivet liknar ett brusande hav:
Vila och stillhet det vet icke av.
Njutning och ära det bjuder dig på,
Men sviker också.

*

Vill du dock trygg genom stormarnes brus
Styra din farkost mot himmelens ljus,
Bjud då den väldige med dig ombord,
Han, vilkens mäktiga härskareord
Ljöd genom natten och fängslad där låg
Den vredgade våg.

Vill du ha skydd i den farliga värld,
Ledning och stöd på din slippriga färd,
Fly då till herden, som troget och ömt
Aldrig det villade fåret har glömt;
Kallar det hult med sin ljuvliga röst
Och giver det tröst.

Famlar du rådlös i mörkret omkring,
Sökande friden bland jordiska ting,
Lyft då din blick mot den ljusnande skyn.
Han, som har givit den blinde sin syn
Tecknat i solljus hans kolsvarta stig,
Han hjälper ock dig.

Ha dina fröjder förbleknat och dött,
Finner du livet förhärjat, förött,
Fly då till Jesus! — Han längtar ju blott,
Brinner av lust att få göra dig gott;
Helande balsam för blödande sår
Av honom du får.

»Stjärna i natten», »i stormarna stöd»,
»Källa i öknen» och »fäste i nöd!»
Så är hans höga, hans härliga namn,
Och i hans dyra, välsignade famn
Finner du — mitt under oro och strid —
Vila och frid!

(Ur Missionsvännen.) *M. Hermelin.*

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Såsom vi i förra numret av vår tidning meddelande, komma vi, v. G. att innevarande sommar anordna tva Bibel- och Ungdomsveckor, en i *Skellefteå den 25 t. o. m. den 30 juni* samt en som vanligt på *Steninge, den 6 t. o. m. 11 aug.*

Vi bedja att härmed fa lägga dessa möten varmt på våra missionsvänners hjärtan. Bedjen Herren om välsignelse över mötena och om deltagare i dem. Gören ock vad göras kan för att inbjuda till mötena och för att bereda möjlighet för de unga att närvara! Detaljerat program kommer att meddelas senare.

Steningevännernas Syförening

samlas v. G. på Svenska Missionens i Kina Expedition, Drottninggatan 55, 3 tr., *torsdagen den 11 dennes* kl. 7 e. m. Varmt välkomna!

S. M. K:s Månadsmöte.

Kommitténs för Svenska Missionen i Kina Arbetsutskott har beslutat att en tisdag i månaden, de manader S. M. K. ej har anledning anordna annat större möte, i stället för det vanliga tisdagsbönemötet anordna ett bönemöte med något ökat program. Det första av dessa s. k. månadsmöten hölls den 19 sistlidne februari, då missionsföreståndare *E. Folke* ledde ett bibelstudium, missionär *Aug. Berg* skildrade Yunchengs missionsstation och deltagarna, efter en stunds gemensam bön, hade tillfälle till sällskaplig samvaro i samband med tedrickning.

Ett möte med liknande program kommer v. G. att anordnas *tisdagen den 16 dennes kl. 7 e. m. på K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35, med ingång från Snickaregatan 2.* Missionens vänner hälsas varmt välkomna till detta möte.

Ställningen i Kina.

Underrättelserna från Kina ha under de senaste veckorna varit ganska oroväckande. En liten ljusning synes emellertid enligt de senast hitkomna underrättelserna hava inträtt i situationen därute. Regeringstrupperna rapporteras hava varit segerrika och regeringen har också lyckats komma till en uppgörelse ifråga om sina mellanhavanden med Japan. Ställningen därute giver emellertid alltfort anledning till uthållig förbön.

Från våra utresande missionärer.

De meddelanden som nått oss från fröken Maria Björklund och missionär Joh. Aspberg hava varit goda. Det senast hitkomna brevkortet var avsänt från en plats i närheten av Baikalsjön och allt var då gott och väl. Dessa vara missionärer torde nu vara framme på vårt fält i Kina. Välsigne Herren deras ingång i arbetet där!

FRÅN MISSIONÄRERNA

Hälsning från vårt södra Shensidistrikt.

Forts.

Nästa missionsmöte var i Hsiao-i, varest förra julen unge tältpredikanten Ma av skolungdomen fördes omkring i gatorna gjord till allmänt åtlöje. Nu hade vi rätt mycket utomstående; men mötet var ju egentligen avsett för de troende. Ingeborg Ackzells gamla vänner lyste av glädje. Det var så kärt få se vår gamle vän, läraren Feng-Ju-chen. Förra året var han anställd i en större statens skola. Lärarekåren blev kommunistisk och fordrade, att Feng skulle ingå i kommunistligan, det tillhörde medlem av kåren. Till slut sade Feng: »Skall jag ingå i ligan, få ni vara beredda på, att jag predikar Kristus, ty jag är en kristen och kan inte vara honom otrogen.» Då fick saken vara, och snart därefter måste kommunisterna fly. Både här och i Huachow finns det en respektabel lärare, som synes ha kommit till tron; men var och en hade det, som hindrar. Här rådde redan i december hungersnödspriser på födoämnena! Ack, de gamla troende gummorna!

*

Fram i december höllo vi det sista missionsmötet uppe i Peishui (pei-sjué). Gud har hjälpt mig i kylan överallt. En dag hade vi på resan hela dagen en isande motvind; för att hålla mig varm gick jag då till fots 25 km. I Peishui ha vi våra bästa infödda ledare, d. v. s. mer än andra ha de lagt sig ut för att sätta verksamheten på egna fötter. En verksamhets verkliga värde beror också på i vad mån den uppbäres av de infödda själva, även ekonomiskt.

Det är lätt nog att få till stånd en »inhemsk» församling och verksamhet, om missionen släpper till medlen, ty kineserna äro vanligen duktiga affärsmän, som kunna ordna ett företag, bara de ha medel. Men äkta, inhemska frukter för Guds rike växa endast på träd, som ha rötter planterade i de infödds offersinne. Offersinne är det bästa beviset på att det finnes andligt liv; ett sådant liv kräver att ge sig uttryck i tjänande. Det har varit rörande se, huru dessa bröder under de senare åren lagt sig ut för sin lilla skola, på det att barnen skulle få kristlig uppfostran och församlingen få predikohjälp av skolläraren, som jämte skolan haft ledningen av gudstjänsterna. De ha själva varit angelägna om att få bevista vara bibelkurser och ha på detta sätt vuxit i tro och kunskap.

Vintern är bibelkursernas tid. I Tungchow har hållits en sådan för kvinnor; nu halles där en bibelskola för mera försigkomna. Här i Pucheng pågår en sådan för män och samtidigt bibelkurs för kvinnor, som inte kunna resa till Tungchow.

Jag har nu mer än ett tjugutal predikanter, skollärare och församlingsledare i sadan skola; dessutom andra troende; detta är den mest tillfredsställande samling jag någonsin haft. Det är en härlig förmån få tjäna här. Vore det ej för hungernsnöden som tilltar, skulle vi nog ha en mycket lycklig arbetstid.

I Guds verk lycklige

L. H. Linder.

Från Chiehchow med omnejd.

Chiehchow Sha

China via Sibirien d. 4 mars 1929.

Kära missionsvänner!

Söken först efter Hans rike och Hans rättfärdighet. Matt. 6: 33.

Detta ville jag ha till ögonmärke, då jag i dag sänder eder en hälsning från Kina.

Antingen vi äro hemma eller borta sätta vi ju vår ära i att vara honom behagliga, är det icke så? Vi äro Guds medhjälpare var och en på sitt håll. Herren behöver oss för att göra sin frälsning känd över hela jorden. Där han satt oss vill han att vi sprida lukten av hans kunskap.

I Kina vandra ännu millioner människosjälar i okunnighetens mörker. O, Gud förlåt oss — oss och eder — all vår försumlighet gent emot dem och låt oss den tid som är kvar verka ditt verk mera troget och hängivet! Känna vi ej understundom som om vi ville ta hela världen i famn och föra dem till Kristus, Försonaren och Frälsaren, och vi göra det i vår enskilda bönevra, men vi böra ock träda fram i gapet, som profeten Hesekiel säger i kap. 13: 5; 22: 30. Herren *söker* efter sådana.

Till vår stora glädje ha vi fått återvända till den lilla åker Herren anvisat oss i Chiehchow med omnejd. Med många godhetens uppsåt upptaga vi arbetet på nytt. Herren fullborde nu sitt verk i och genom oss sin härliga nåd till pris! Det var dyrbart att få möta de troende här efter den långa skilsmässan. De flesta voro bevarade i sanningen och tältmissionen pågick som bäst i en större by, där många av hedningarna börjat åkalla den sanne Guden. Evangelisten sade, att en tredjedel av platsens befolkning börjat bedja. Några familjer hade tagit ner sina avgudar. Hur gladde inte detta vara hjärtan! Jag har sedan gjort bekantskap med några av de nyomvända kvinnorna och härligt var det att höra dem bedja, verkligen *bedja.*

Sistlidna julhelg var en av de bästa jag haft i Kina. Gud beredde oss *stor* glädje, också *kvinnor och barn* voro glada, som på Nehemjas tid. Några av dem hade

kommit in från landsbygden för att fira högtiden med oss. På nyaret ha vi haft bönevecka, evangelisationsvecka, tältmission och bibelkurser.

På kvinnornas bibelkurs, som varade endast en vecka, fick jag tala om några av *Bibelns kvinnor* — började med Eva — och Guds Ande syntes verka på hjärtana. Vi fortsätta med samma ämne på kvinnornas bibelklass varje onsdagsförmiddag. Finnes måhända några av Sveriges bedjande kvinnor, som ville förena sig med oss den dagen och *begära* av Gud, att hela den lilla skaran må bli ett folk helgat åt honom och nyttigt till hans tjänst. Äro vi *uthålliga* i bönen och *vaksamma däri med tacksägelse* skola vi få se »större ting».

Som I redan veten hemsöker Herren landet med hungersnöd. Hans vägar äro utan vank. Vi gruva oss ju helt naturligt för våra lidande medmänniskor, men få kasta omsorgen på Herren. Icke av villigt hjärta plagar han människors barn.

Natten till den 25 februari föll rätt mycket snö, så välgörande för det lilla vete, som kunde sas förra hösten.

Min man har rest till Chingteo utstation för månadsmötet och för att utdela någon nödhjälp till de kristna. Till vår lilla kvinnoskola ha ännu endast tva elever kommit. Dyrtiden hindrar dem som gärna ville komma, om de hade medel därtill.

Sänder en bild av kvinnoskolan sådan

Kvinnoskolan i Chiehchow.

den var då vi måste bege oss i »landsflykt» våren 1927.

Männens bibelkurs fortgår ännu. Predikotältet är uppslaget i staden och rätt många komma för att höra. »I de dagarna skall Juda varda frälst och Jerusalem bo i trygghet och man skall kalla det så: *Herren är vår rättfärdighet.*» Jer. 33: 16. O, att detta ord uppfylles på *Chiehchow* i denna tid! F. n. ha vi lugn och yttre trygghet i dessa landsändar.

Mottagen till sist ett varmt tack, kända och okända vänner, för eder kärlek och omtanke om missionen och oss personligen. »Herren skall förmera edert utsäde och föröka eder rättfärdighets frukter.»

Eder i Herren tillgivna

Hilma Tjäder.

Meddelande om arbetet i Puchow och Honanfu under senare halvåret 1928.

Vid en återblick på det år, som just svunnit, är det inte utan att en lovsångston vill och bör få uppstiga ur hjärtat. Inte så att det varit några stora framgangar eller märkliga segrar i arbetet. Ej heller så att tillstandet inom församlingen är vad man kunde önska och hoppas, eller de kristnas liv såsom »ett utvalt släkte... ett heligt folk» sådant, att det i någon större grad förhärligar det dyrbara Frälsarenamnet, vilket de dock bekänna. Tvärtom uppenbaras där en beklämmande brist på förmåga, ja t. o. m. vilja att fatta andliga ting. Detta för att inte tala om dem, som leva mer eller mindre uppenbart i synd. Att sådant förekommer bland så kallade kristna överallt i världen är ju ingen ursäkt.

Men trots allt sådant kan man icke annat än glädjas och fröjdas över att detta »arbete icke är fåfängt i Herren», allra minst varit så under det sista året. I vissa avseenden har det givit mera än man vågat vänta eller hoppas. Detta då kanske mest i den omstämning i sinnena, som försiggatt i allmänhet gent emot utlänning och utländskt och i synnerhet bland de kristna gent emot sina utländska ledare. Det är just bara ett år sedan en vår mest förhoppningsfulle f. d. skolyngling

fann det förenligt med sin uppgift som predikant vid den söndagens offentliga gudstjänst här att göra ett mycket väl utstuderat, hätskt utfall mot missionärerna, detta utan hänsyn till att undertecknad var närvarande. Någon sådant skulle nu vara otänkbart. Även om viljan voro tillfinnandes hos något brushuvud skulle andra helt visst reagera däremot.

Det är nu åter ett nöje att röra sig fritt bland folket såsom på järnvägsresor och annorledes. Man är inte längre den förhatlige barbaren, som man efter behag kan och bör gyckla med och om offentligt, ja, t. o. m. förlöjliga och begabba, där det inte rent av gick till handgripligheter, såsom för den katolska prästen i Mienchih.

Nu inte bara man kan, utan det är rent av tacksamt att inleda samtal om kristendomen med helt främmande personer. Så var min erfarenhet under den långsamma resan till och från Honan för några veckor sedan. Ett år tidigare skulle det ha varit »luntan i krutdurken». Ja tiderna ha i sanning förändrats. Vi tacka Herren Gud därföre.

— — —

Vad nu arbetet här i *Puchow* med distrikt beträffar så har det Herren till pris kunnat fortgå i lugn och ro i samma utsträckning som nagonsin förr.

Söndagsgudstjänsterna i de olika predikokretsarna ha i regel varit väl besökta. Dessa få omhänderhavas av de troende själva och så har fallet varit mera under sista månaderna än förr, enär evangelister och bibelkvinnor varit upptagna i *predikotältet.*

Detta har under tre månader varit uppsatt i en mycket stor by i utkanten av vår norra landsbygd. Här ser det ut som om det skulle bli en del frukt av tältarbetet, för vilket vi prisa Herren. En hel liten skara både kvinnor och män, representerande tolv- femton familjer, äro intresserade uti och beslutna att taga emot och tro pa evangelium. Genom att stanna så länge pa denna plats har man hunnit med inte bara intresseväckande predikan utan även direkt undervisning i Ordet till frälsning.

Gud har även underbart visat sin makt till att hjälpa vid flera sjukdomsfall i byn. I några fall med direkt svar pa bön för de sjuka, men i andra fall genom att välsigna brödernas primitiva medicinska behandling. Sa ha egendomligt nog ej fa fall av långvarig och svårartad bröstböld botats. Det är Gud som bekänner sig till de enfaldigas enfaldiga tro på hans såväl direkta som indirekta ingripande som svar pa bön.

Nu sedan tältet förts till Ishih för innevarande år — det äges nämligen gensamt av dessa tva församlingar— ämna dessa nyintresserade skaffa sig en liten lokal till samlingsplats. Evangelisten Tsao, församlingsäldste och en av missionens äldste medhjälpare, får taga tillsynen om detta nyspirande arbete på sin lott. Han bor bara en svensk mil därifrån på utstationen Changing. Välsigne sa Herren Gud denna unga plantering, att den ma bliva en blomstrande vingård.

Till församlingens höstmöte, då fyra personer döptes, hade de »gamla Puchowsystrarna», fröknarna Prytz och Nylin, hörsammat inbjudan, till ömsesidig glädje. Deras deltagande med möten var ock av stor hjälp och betydelse.

Efter stormötet samlades en rätt ansenlig skara kvinnor till bibelkurs. Efter dennas slut stannade systrarna ännu en tid för rätt omfattande resor och besök i såväl staden som på landet.

Skolorna ha pagått med ungefär 40 elever. Men på grund av hungersnödspriser pa livsmedel avkortades terminen med tio dagar. Läsningen forcerades något, så att kursen likväl hann avslutas. Lärare och lärarinna äro de samma som förut.

Församlingen bestar nu vid årsskiftet av 109 medlemmar. Undertecknad, alltfort ensam missionär här, har varit mycket borta från arbetet på grund av resor åt andra håll.

*

Vad sa verksamheten i *Honanfu* angår sa vilar ju denna alltfort uteslutande pa de infödda medhjälparna. De ha ock i stort sett visat sig driftiga och pålitliga

i sin tjänst, såväl de i den stora staden som de övriga ute i det till både område och folkmängd väldiga distriktet. Förnekas kan emellertid icke, att de själva såväl som arbetet i sin helhet skulle vinna mycket pa om mera tillsyn och hjälp av missionär kunde givas. Detta inses och uttalas inte minst av medhjälparna själva. Glädjen och tacksamheten var ock stor och oförställd vid meddelandet att en förändring till det bättre härutinnan troligen förelåge inom närmaste tiden.

Missions- och församlingsarbetet bland det livliga och lättrörliga Honanfolket är något helt annat än i våra två andra provinser med dess sävliga befolkning. Så har det ju ock varit sådana stora och svåra lidanden i Honan under många år, vilket möjligen bidragit till den större mottagligheten för frälsningens evangelium.

Gudstjänsterna äro i allmänhet mycket väl besökta. Vid stormötet i höstas döptes tjugufem personer och ett trettiotal på våren. Skaror av sökare undervisas på flera håll med hopp att till varen upptagas i församlingsgemenskap. Stor fattigdom och nöd är dock svår och tryckande för många under denna oerhörda dyrtid.

Skolverksamhet kan fortfarande ej bedrivas i provinsen på grund av där rådande restriktioner vad privatskoleverksamhet beträffar. Det är emellertid hopp om, att dessa skola lättas och församlingarna åter igen få taga hand om skolfrågan för de kristnas barn. Dessa äro nu hänvisade till kommunernas skolor.

Församlingsmedlemmarnas antal skulle nu enligt statistiken vara omkring 730, men på grund av de sista två årens oroliga förhållanden har det ej kunnat kontrolleras hur många som med döden avgått, varför antalet kommer att visa sig vara åtskilligt mindre.

Som bekant är ingen missionär från vår mission bosatt inom denna församlings område.

Puchow den 3 januari 1929.

G. V. Wester.

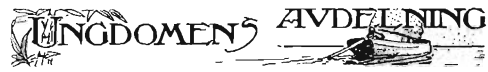

Vad en liten kinesgosse upptäckte.

Pingti var en trettonårig kinesgosse. Han bodde i ett litet trähus hos sin 80-åriga mormor. Morfar var död för två år sedan och låg begraven i närheten av huset. På hans grav brände mormor varje dag papperspenningar, för att inte morfar skulle sakna något i den värld, där han nu befann sig. Och två gånger dagligen gick hon till graven med en skål mat, för att han inte skulle svälta.

Pingti var en tänkande gosse, och han började undra över, om det som mormor gjorde, gagnade till någonting. Han önskade gärna veta, om morfars ande verkligen steg upp ur graven och åt av maten. Därför smög han sig ut en natt. Visst var han åtskilligt rädd, då han stod därute i mörkret, men han blev ändå stående en stund.

Då kom en råtta kilande över gården och bort till graven. Och Pingti såg med egna ögon att råttan åt upp den utlagda maten. Då smög han sig in tillbaka. Han hade gjort en stor upptäckt. Nu visste han, att det icke var de dödas andar, som hade nyttan av maten, vilken lades ut på gravarna.

Inne i huset hade de en stamtavla över förfäderna. Det var blott ett stycke trä men väl utarbetat, och med tecken och tal på. När den äldste morfaderns söner kom på besök, böjde han sig i djup vördnad för denna tavla, och mormor satte varje dag rökelsepinnar framför den. De sade, att morfars ande var i tavlan. Men Pingti tänkte, vad han tänkte även härom.

En dag hade den familj, som bodde närmast dem flyttat. Pingti fann där i en skräphög en gammal stamtavla. Nu fick han lust att veta, hur det var med anden, som bodde i en sådan tavla. Så tog han den med sig och tände på den.

Det begynte fräsa och susa i den, ty den hade blivit våt utanpå. Pingti blev rädd, så han begynte springa, som om gällde det livet. Men strax skämdes han

för att vara så lätt skrämd och vände om för att se, hur det hade gått, och fann endast en liten askhög kvar av tavlan. Först stod han ett ögonblick och såg på den. Sedan tog han en käpp och rörde om i askan. Fanns det en ande där, skulle den väl nu komma fram och hämnas, men ingenting hände. Pingti hade gjort en ny upptäckt.

Den nästa upptäckten gjorde han, då en missionär kom för att besöka mormor och berättade för dem om Jesus. Nu fick han höra, vad Jesus sagt om de dödas uppstandelse. Och Pingti beslöt sig snart att tro på Jesus och följa honom. Ty da skulle han, när han dog, få komma till det rum i himmelen, som Jesus gjort färdigt även för honom.

(Ur Barnens Missionstidning.)

Från Nära och Fjärran

»Jag försöker att i mitt liv visa Jesu Kristi sinne.»

Fru Feng, hustru till den så vitt kände general Feng Yü-hsiang, Kinas nuvarande krigsminister, lär ha yttrat till en besökande: Jag vet, att många hava underliga föreställningar om mig och min man. Vi hava ingen annan önskan, än att vårt land och folk skall behandlas rättfärdigt av andra folk. Man må missförstå oss, men jag vill, att Ni skall veta, att jag försöker att i mitt liv visa Jesu Kristi sinne.

Fru Feng deltog före sitt giftermål aktivt i en kongregationalistförsamlings arbete i Peking. Hon tjänstgjorde också där som sekreterare i K. F. U. K. Båda dessa arbetsuppgifter utförde hon på ett tillfredsställande sätt. Den kinesiske rektorn vid Ien-Ching-universitetet i Peking var vid ett tillfälle i behov av pengar för sin verksamhet. Någon rådde honom att för fru Feng framställa sitt behov. Efter någon tvekan uppsökte han henne. Han behövde ej göra mer än en antydan om behovet, förrän hon lade i hans hand en större summa penningar och tillade, att hade han kommit ett par dagar tidigare, skulle han fått dubbelt så mycket. Nu var hennes kassa för välgörande ändamal tömd.

Bibelspridningen i Kina.

Under år 1928 har ensamt det Skottska Bibelsällskapet spritt 3,100,000 ex. av Bibeln och delar därav i Kina. Trots missionärernas frånvaro från sina respektive missionsfält har bibelspridningen bedrivits med stor kraft av de infödda kristna, fastän under ytterst svåra förhållanden, orsakade av inbördeskriget. En infödd pastor skriver, att han uppsökt somliga av de vildaste rövarhövdingarna i deras gömställen och funnit, att de med stor beredvillighet mottogo skrifterna. Även till Tibet och Kokinor hava stora sändningar av bibeldelar avgått.

Enhetssträvandena i Kina.

Enhetssträvandena inom det kinesiska kristna lägret synas fortgå. Salunda lära i provinsen Shantung de kinesiska församlingar, som tillkommit genom den engelska baptistmissionens verksamhet, ha beslutat att förena sig med »Kristi kyrka i Kina». Denna förenade kyrka omfattar nu 128 församlingar, varav 23 äro helt självunderhållande med 7,000 kommunikanter. I södra Kina ha de kinesiska församlingarna på Berlinermissionens fält anslutit sig till Kinas Lutherska Kyrka.

Från missionsverksamheten i Japan.

Kajawa, en mycket framstående kristen ledare i Japan, manar till förnyade ansträngningar för att missionera i Japan. Han säger, att Japan har aldrig befunnit sig i ett så kritiskt läge som nu. Materialismen går fram med stormsteg. Kommunismen, som i Japan är mycket fientligt stämd emot kristendomen, vinner ökad spridning i landet. På samma gång inskränkes missionsverksamheten. Det finnes blott 380 självständiga kristna församlingar i Japan ibland dess 70 miljoner invånare. Bland fabriksarbetarna, fiskarebefolkningen och bönderna är knappt något gjort för att föra dem till Kristus.

E. F.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under mars 1929.

Allmänna missionsmedel.

444. Kinakretsen, Gbg 145: —
445. K. G., Sthlm 20: —
452. A. C., Sthlm 50: —
453. »En evighetsblomma pa trotjänarinnan Emma Gustafssons bår» 5: —
454. Hävryds mfg 25: —
455. »Ph. i Träne», gm F. B., Ovesholm 50: —
456. T. S., Strängnäs 5: —
457. Ungd.-fören., Kristdala, till Minnie Nicholsons underh. 50: —
458. M. S., Mora 15: —
459. E. F., Herrljunga 10: —
460. Linneryds mfg 75: —
461. Linderås kyrkl. mfg 40: —
465. Ps. 91: 15 10: —
466. V. G., Tibro 100: —
467. »5 mars», S. J., Örebro 100: —
469. »Annie» 10: —
470. H. C., Sandhem 30: —
472. F. H., Duvbo, »tionde» 12: —
473. E. S. B., Katrineholm 40: —
474. I. B., gm d:o 5: —
475. »Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn». O. & H. K., Lund 12: —
476. Kinaföreningen, Eksjö, fr. offerfest 2 och 3 mars 633: —
477. »Änkans skärv», gm S. J., Eksjö 10: —
479. »Tionde» 11: —
480. »Tionde enl. Herrens bud» 15: —
481. I. S., Duvbo, »Herrens del till Herrens verk» 50: —
482. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
483. Offerkuvert, gm d:o 10: —
484. L. L., Uppsala 50: —
486. K. F. U. M:s Uppsvenska distrikt för Morris Berglings underh. 137: 50
487. K. F. U. K:s Centralförening, gm K. M. A., till Maria Björklunds underh. 50: —
488. A. S., Sthlm 50: —
489. Bäckseda missionsförsaml. 50: —
490. Kålleryds Arbetsförening 50: —
491. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. 450: —
492. Från en missionsstund i Kyrkas, gm H. W. 13: 05
497. L. U., Sthlm, till missionärernas utresor 100: —
498. Gåva av okänd, gm M. M., Häggenås 3: —
499. E. J., Överhogdal 5: —
501. G. J., gm R. A., Vintrosa 7: —
502. M. K., gm d:o 15: —
503. Koll. i Hörle 17: —
504. Koll. i Fryele 8: 10
505. Koll. i Råbult 30: 75
506. Koll. i Nederby, Värnamo 19: 40
507. Kinesernas Vänner, Värnamo, reseb. 25: —
508. Koll. i Bor 8: 50
509. Koll. i Stockaryd 12: —
510. Koll. i Sävsjö 20: 50
511. Koll. i Betania, Bodafors 26: 50
512. E. och K. H., Råsunda 12: —
513. A. O., Lund 5: —
514. Från kinakretsen i Köping, offerinsaml. för 14 mars 5: —
515. D:o, E. I. 5: —
516. D:o, A. H. 3: —
517. D:o från Framnäs 102: —
518. D:o, I. E. 10: —
521. H. E., Katrineholm, »till offerdagen 14 mars» 25: —
522. E. P. A., Hälsingborg, gm A. Å. 25: —
523. Barnsföreningen i Eksjö 5: —
524. L. B., d:o 10: —
525. Kulla mfg 115: —
526. Koll. i Kulla, gm K. J. 44: —
527. Koll. i Elims missionshus, Bankeryd, gm A. R. 30: 50
528. Koll. i Habo, gm E. R. 18: 37
529. »J. L.» 100: —
530. K. L., Stjärnhov 40: —
532. M. och N. C—i och E. G., »d. 14 mars» 100: —
533. J. A. H., Sthlm, 14 mars 5,100: —
535. E. v. H., Sthlm 10: —
536. M. L., »tackoffer» 10: —
537. H. A., Stöde, sparb.-medel 40: —
539. C. B., d. 14 mars 100: —
540. A. O., Norderön 100: —
541. »Sparb.-medel för den 14 mars», i Herrens Jesu välsignade namn, av O. & H. K., Lund 25: 44
542. Auktionsmedel från Stengöl-Spjutsbygds syförening 23: 30
543. »En Kinavän», gm S. L., Ystad 5: —
544. Offergåvor framburna på Stadsmissionen, Sthlm, vid mötet d. 14 mars 327: 50
545. L. L., Norderön 50: —
546. »n, Ps. 81: 11» 30: —
547. E. D., Sthlm 10: —
548. »Den 14 mars» 100: —
557. J. K. Y. F—s missionskrets, »offer den 14 mars» 220: —
558. »Herrens del», 1 Kor. 15: 57—58 18: —
559. E. F., Kimstad, d. 14 mars 10: —
560. Sparbössemedel från skolbarnen i Hejde gm M. B. 52: —
561. M. B., Hejde 20: —
562. Mullsjö mfg 80: —
563. Koll. i Betel, Nässjö, gm E. C. 37: 25
564. A. H., Sävsjö 10: —
565. Ev. mfg, Växjö 52: 50
566. »Tackoffer på 50-årsdagen», en guldring och 5: —
568. Vänner i Ockelbo 10: —
569. Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh. 360: —
570. E. A. K., Gbg 100: —
571. M. N., d:o 50: —
572. Mamrelunds mfg, årsbidrag 50: —
573. F., Vintrosa, gm R. A. 35: —
574. »För sylt och saft», i Jesu namn, gm H. K., Lund 7: —
575. Grytgöls bruk och Bys mfg 25: —
579. Sågkvarns Jungfruförening, till Minnie Nicholsons underh. 100: —
580. S. M. K:s syfören. och vänner i Malmö d. 14 mars, gm H. H. 262: —
581. Onämnd, gm T. B., Ålgarås 10: —
582. J. A., Flugeby 10: —
583. P. L., Bergsholmen, till Estrid Sjöströms underh., gm S. N., Skellefteå 5: —
584. Kinakretsens i Skellefteå offerstund, till d:o, gm d:o 845: —
586. »Okända vänner i Skåne», gm E. P., Skirarp 65: —
587. H. K., Sanda, »en liten påskgåva» 12: —
590. Insaml. vid missionär A. Bergs besök i Kristianstad 40: —
591. »J. S.» 10: —
592. G. K., Björköby 15: —
593. E. G., Sthlm 83: 08
594. Koll. i Lund d. 20/3 vid missionär Aug. Bergs besök 55: —
595. Koll. i Karlshamns kyrka, gm G. H. 64: 17
596. C. H., Växjö 25: —
597. Koll. på K. F. U. K., Karlskrona, gm H. A. 50: —
598. »Ett litet tackoffer, i st. för blommor på 87-årsdagen från några vänner vid F.» 25: —
599. Sparb.-medel från S:t Göran, Sthlm, gm J. L. 108: 07

600. »Rom. 8: 37», till R. Andersons underhåll 100: —
601. Sparb.-tömning i Höganäs, gm S. A. A. 145: —
603. »Från ett tacksamt hjärta» 10: —
604. Ö. H. K. U—d, till sina missionärers underh. För Bloms: från Hvetlanda 150:—, Ulriksdal 10:—, Björkö 65: —. Mamrelund 50: —. För M. Lindén: från Ulriksdal 10: —, Björkö 65: —. För J. Hultqvist fr. Ulriksdal 10: —, Hvetlanda Flick- och Ungdomsförening d. 14 mars 555: —, Ulriksdal d:o 42: 33, Boda 75: — 1,032: 33
605. Spar.-medel från Höganäs, gm J. L. 52: 13
606. Koll. i Höganäs, vid A. Bergs besök, gm d:o 71: 62
607. Rab. å S. L. gm d:o 2: 25
608. Från lärare och skolbarn i Alby, gm H. W. 10: —
609. Från missionsvänner i Storhögen gm d:o 48: 12
610. Från d:o i Högarna, Storhögen, gm d:o 25: 25
611. Från d:o i Kilarna, Storhögen, gm d:o 6: —
612. Från d:o i Yxskaftkälen, gm d:o 16: 65
613. Ps. 84: 13 till C. Bloms underh. 100: —
614. Koll. i Kroutorp 10: —
615. » i Månstorp 30: —
616. » i Kinne-Vedum 11: —
617. » i Betania, Landskrona, gm J. S. 42: —
618. » i Klippan, gm A. B. 50: 25
630. Vänner i Grebo, gm M. J. 15: —
631. E. S., Hovmantorp, »tackoffer på 60-årsdagen», gm J. S., Karlskrona 100: —
632. M. E., Löderup 15: —
633. M. N., d:o 15: —

Kr. 14,206: 08

S. M. K:s pensionsfond.

601. 2 Mos. 35: 5 Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

446. Barnsyföreningen, Åsaka, hjälp till »Dyrbar Liljas» underh. 15: —
447. H. B., Magra, till J. Hultqvist, att anv. efter gottf. 15: —
448. A. och H. L., Orsa, till Ingeborg Ackzell till d:o 50: —
449. A. E. L., Broddetorp, till C. Blom, till d:o 10: —
450. För försålda saker efter Agnes Forsberg till kapellet i Ishih 33: —
451. Koll. i Visby, d. 3/2, till d:o 17: 12
462. Vänner i Figeholm, till barnh. i Sinan, gm B. S. 65: —
463. Ps. 91: 15, till Maria Pettersson, att anv. eft. gottf. 10: —
464. I. S., till d:o för d:o 10: —
468. S. T., Drottningholm, för bibelkv. i Puchow 50: —
471. I. A. M., till deras två evangelisters underh. 200: —
478. O. E. S., Arboga, till O. Carlén, att anv. eft. gottf. 5: —
485. A. B., Klippan, till R. Berglings »för deras nödlidande vänner» 25: —
493. »En missionsvän i Östersund», värdet av en guldbrosch, till I. Ackzell för »Himlamoln» i Tungchow, gm H. W. 26: —
494. Från en missionsvän i Östersund, till H. Linder för en skolgosses underh. i Pucheng, gm d:o 7: —
495. Onämnd, till I. Ackzell, att anv. efter överensk., gm d:o 10: —
496. Från Kinavänner i Östersund med omnejd, till behövande församlingsmedlemmar, gm d:o 15: —
500. S. E. B., Norrköping, till Barnh. i Sinan 50: —
519. Skärstads N. Friförsamling för evang. Gyllenstjärnas underh. 200: —
520. S. J., Luleå, för en evang:s underh. 100: —
531. »De Väntande» inom L. M. F., underh. för bibelkv. Klara Ni 240: —
534. E. J., Boden, »från vänner på 50-årsdagen», till J. Aspberg att anv. efter gottf. för de nödl. 150: —
538. »Fyra Årevänner», till I. Ackzell att anv. för de hungrande, gm K. L. 15: —
549. Onämnd, Kristdala, till Minnie Nicholson, att anv. efter överenskommelse, gm A. D. 50: —
550. Några vänner i Malghultskog, till d:o gm d:o 10: —
551. Skolbarnen i d:o till d:o gm d:o —: 80
552. A. Ö., till Barnh. i Sinan, gm C. N., Göteborg 25: —
553. A. L., till d:o gm d:o 10: —
554. C. N., till d:o gm d:o 25: —
555. S. M. och O. L., till Carléns att anv. eft. gottf. 100: —
566. S. M. till d:o 50: —
567. Torstens 47: 50 och Sigrids 38: 15 sparbössor för Barnhemmet i Sinan 85: 65
576. Ps. 46: 9, namnsdagsblommor, till Maria Pettersson att anv. efter gottfinnande 20: —
577. D:o, missionsoffer, till d:o 30: —
578. D:o till Hilma Tjäder för kvinnoskolan 25: —
585. I. J., Kalmar, till Ingeborg Ackzell att anv. eft. gottf. 55: —
588. L. U., Sthlm, för Anna Erikssons bibelkvinna 100: —
589. S. S., Sthlm, för underh. av lärare i Mienchih 25: —
619. Juniorföreningen i Månstorp, till Barnh. i Sinan 35: —
620. H. S., Trälleborg, »på insaml.-lista för spridande av evangelii ljus bland Kinas hungr. och döende folk» 20: —
621. O. P., Malmö, till d:o 10: —
622. H. och N. P. H., d:o, till d:o 30: —
623. U. R., d:o, för d:o 5: —
624. E. A. S., d:o för d:o 5: —
625. O. A., d:o, för d:o 10: —
626. A. G., d:o, för d:o 10: —
627. S. H., d:o, för d:o 5: —
628. H. P., Trälleborg, för d:o 100: —
629. M. och P. H., Limhamn, för d:o 10: —
634. E. O. S. B., Ovanåker, för evang. Kuo Shu-chens änka, att förmedl. av M. Ringberg 52: —

Kr. 2,221: 57

Allmänna missionsmedel	**14,206: 08**
S. M. K:s Pensionsfond	**50: —**
Särskilda ändamål	**2,221: 57**

Summa under mars månad 1929 Kr. 16,477: 65

Med varmt tack till varje givare!

»Herrens högra hand gör mäktiga ting.»
Ps. 118: 16.

Nödhjälpsmedel.

Koll., Kinavänner i Åsaka, gm K. A. G., 10: —; Gustavsbergs Friförsaml. koll. 24/2 74: 21; Kinavänner i Sjötorp gm G. W. L. 66: —; Sundals Ryrs mfg 33: —; Insaml. i Gbg gm K. R. 210:—; C. A., Runhällen, 20: —; A. A., Edane, 8: —; J. E—n W., Enköping, 10:—; G. E., Karlstad, 15:—; A. J., Vänersborg, 5: —; F., Uttran, 5: —; H. S., Sthlm, 50: —; K. S., d:o, 50: —; I. L., Rällsa, 15: —; E. N., gm A. S., Ulfstorp, 10: —; A. A., gm d:o, 10: —; J. A., gm d:o, 5: —; A. S., d:o, 25: —; J. A., Stockholm, 10: —; E. B., 5: —; E. O., 10: —; H. A., Stockholm, 10: —; K. & C. J. C., 10: —; H. A., Stockholm, 10: —; En vän till de nödlidande, Annefors, 20: —; O.

K., Karlskrona, 5: —; E. W. B., Storvik, 5: —; Vid en aftonunderhallning i Sprängsviken, gm J. L. 90: —; C. H. R. 10: —; G. M., Visby, 20: —; Tre systrar 30: —; H. H. 5: —; K. G. 5: —; Syster H. 5: —; S. J., Gbg, 10 —; Herrljunga Friförsaml. 172:—; Skofabriks-A.-B. Oscaria, Örebro, 200: —; C. S., Sthlm, 25: —; H. P., Uppsala, 10: —; S. C., Sthlm, 10: —; A. H., Älvsjö, 10: —; G. E. B., Uppsala, 30: —; A. H., Värnamo, 10:—; J. J., Jemjöslätt, 10: —; A. R., Sthlm, 10: —; B. O., Ovanmyra, 10: —; M. A., Mönsteras, gm J. A. V. P. 10: —; S. Å., gm d:o, 5: —; J. B., gm d:o, 15: —; E. N., gm d:o, 20: —; H. J. F., Filipstad, 5: —; C. J., gm d:o, 5: —; Ekans krets 20: —; K. N., Kristinehamn, 10: —, A., gm d:o, 10: —; A., gm d:o, 10: —; S. R., Skövde, 15: —; C. A., Åmål, 10: —; G. M., Lidingö, 10: —; E. P., Sthlm, 25: —; H. L., Solbacken, 25: —; J. A., Örebro, 50: —; Grinstads friförsaml. juniorfören. Kamraten, Dals-Grinstad, 50: —; S. G. L., Skövde, 10: —; »Ph. i Träne», gm F. B., Overholm, 50:—; A. K., Strängnäs, 10: —; F. F., Ö. Färnebo, 10:—; A. F. & P. S. 20: —; E. G., Tranäs, 20: —; M. O., Bäckalund, 30: —; L. R., Västerås, 25: —; En gammal vän, 10: —; A. S., Sthlm, 5: —; A. A., Södertälje, 25: —; L. A., Sthlm, 5: —; F. L., Sthlm, 100: —; M. L., Fridene, 20: —; Onämnd 20: —; H. S., gm E. I., Köping, 2: —; E. S., gm d:o, 10: —; E. I., d:o, 25: —; Alingsås Missionsförsaml. Ungdomsavd. 55: —; P. A., Bromsten, 10: —; P. N., Sundbyberg, 20: —; Insaml. på Alderdomshemmet gm E. Ö., Fredsberg, 23: 50; E. O. L., Holmstad, 100: —; K. L., Karlstad, 10: —; O. S., Alsten, 20: —; M. S., Mora, 10: —; A. P., Hudiksvall, 25: —; P. F. T., Vallentuna, 70: —; K. F., 5: —; I. L., Sölvesborg, 10: —; E. E., Falun, 15: —; C. A. B., Ödeshög, 10: —; E. L., Gbg, 25: —; R. H., Örebro, 3: —; T. P., Kristianstad, 8: —; Insaml. gm O. F., Sollebrunn, 77: —; D:o i Ängesdal i Lappland, gm A. E., Umnäs, 22: 36; M. J., Hälsingborg, 60: —; C. A. W., Vamlingbo, 50: —; H. S. 20: —; E. S. 12: —; A. S. 2: —; C. G., Skellefteå, 100: —; Vita bandet, Jkpg, 500: —; M. H., Tumba, 30: —; M. A., Hasselfors, 30: —; A. O. S., Strängnäs, 25: —; »Bryt den hungrige ditt bröd», R. M., Spjutsbygd, 25: —; A. & G., Ockelbo, 25: —; G. J., Edsvalla, 25: —; W—B., Kristianstad, 20: —; G. L., Malmby, 20: —; S. A., Malmö, 15: —; A. B. & O. O., Sthlm, 20: —; S. J., Vara, 15: —; M. N., Edane, 10: —; E. J., Kättelstorp, 10: —; I. S., Lamhult, 10: —; E. W., Ytter-Enhörna, 10: —; L. F., Klippan, 10: —; H. E., Vänersborg, 10: —; M. & J. E., Närkes-Täby, 10: —; A. S., Aneby, 10: —; J. M. O., Sthlm, 10: —; M. B., Fors St., 5: —; A. A., Fränsta, 5: —; M. S., Fittja, 5: —; B. H., Sthlm, 5: —; C. P., Järbo, 5: —; J. P., Sthlm, 50: —; P. N. P., Växjö, 50: —; K. F. S., Norrköping, 75: —; H. A., Karlskrona, 25: —; Fam. M., Sala, 30: —; Fyrväpplingen, Långedrag, 40: —; Onämnd, Jämjöslätt, 10: —; Onämnd 15: —; En syster i Herren, Lidköping, 10: —; Ett mål mat 10: —; B. 10: —; Missionsvän, Röl-Smedsta, 10: —; A. L. 50: —; Insaml. gm I. E. 100: —; K. O. E. 5: —; W. 10: —; Personalen på Skogshyddan 60: —; S. 10: —; H. B. 100: —; G. O., Nybro, 10: —; N. J., Upplands-Tuna, 10: —; K. J. S., Hällefors, 25: —; H. E., Össjögård, 25: —; C. R., Ramdala, 15: —; J. F., Tangen, 20: —; K. B., Sthlm, 50: —; K. L. 10: —; Onämnd 10: —; D:o 60: —; V. S. 5: —; O. L. S., Gbg, 50 —; Vänner i Växjö gm K. L. 100 —; E. N., Karlstad, 50: —; A. J., gm A. E., Tidaholm, 50: —; A. E., d:o, 50: —; Onämnd 17:—; H. W., Fjärdhundra, 10:—; E. L., Vetlanda, 10: —; A. A., Nykvarn, 50: —; Skolbarn i Snårestad 7: —; J. W. K., Håsjö, 5: —; S. B., Jämshög, 20: —; A. O., Åsljunga, 20: —; A. E., Dala-Järna, 50: —; K. J., Vikarbyn, 10: —; S. O., Rönninge, 10: —; E. P., Dala-Gärdsjö, 10: —; Insaml. gm C. L., Vingåker, 50: —; H., Södertälje, 10: —; M. N., Gävle, 25: —; I. A., Rydsgård, 8: —; Missionsvänner i Ronneby, gm O. S., 100: —; H. R., A. J., Götene, 20: —; S. J., Borås, 5: —; I. E., Sthlm, 5: —; L. B., gm J. W. L., Odensala, 20: —; E. N., Örkelljunga, 5: —; F. J., Strängnäs, 50: —; G. J., Tidaholm, 50: —; G. N., E. A. & A. H., Gräsberg, 14: —; Från en som ej lider nöd 100: —; J. W., Forshaga, 15: —; L. O., Vingåker, 5: —; Grinshults mfg 22: 22, A. J. J., Östra Ryd, 10: —; G. H., Västervik, 2: —; L. L., Bollnäs 14: —; En gammal tant, Sthlm, 2: —; A. A., Järlåsa, 3: 50; M. K., Sigtuna, 17:—; Almunge missionsförsaml. 63: —; O. A., Ivö, 15: —; A. A. J., Sköllersta, 20: —; R. L., Falköping-R., 5: —; K. U. Karlstad, 5: —; A. L., Örebro, 100: —; Tisselskogs juniorfören. 100: —; N. E., Munktorp, 25: —; D. N—n, Karlstad, 25:—; E. H., Harbonäs, 10: —; »Mark. 3: 8», A. Z., Hemfosa, 10: —; A. H., Storå, 10: —; A. G. L., V. Ämtervik, 10: —; J. A., Norrköping, 10: —; O. 25: —; A. S., Gbg, 10: —; L. J. F., Igelstorp, 10: —; C. M. G., Trollhättan, 10: —; F. E. S., Enänger, 15: —; G. A. L., Skellefteå, 25: —; Z. P. H., Strömsund, 30: —; J. G. K., Dala-Skedvi, 5: —; E. W., Svartvik, 3: —; S. J., Örebro, 200: —; R. G. G. & I. H., gm d:o, 15: —; Onämnd 10: —; Insaml. i Immanuelsförsaml., Lidköping, 300: —; Borgstena mfg 71: —, O. A. & O. T., Tingslunda, 15: —; E. F., Nässjö, 5: —; Onämnd 10: —; M. J., Gävle, 10: —; I. A., Täcksfors, 5: —; G. A., d:o, 5: —; I. A., d:o, 5: —; V. A., d:o, 5: —; A. A., d:o, 5: —; J. A., d:o, 5: —; A. N., d:o 2: —; E. P., d:o, 2: —; O. E., d:o, 5: —; Onämnd, d:o, 1: —; E. G. 10: —; A. J. 5: —; Insaml. bland barnen, Eugeniahemmet, 51: —; Fam. N., Sthlm, 15: —; Från Norrtälje 5: —; Ester 10: —; Onämnd 5: —; Vänner i Örebro gm E. T., 315: —; Koll. vid Alliansmöte i Missionshuset, Ulricehamn, 580: —; Fr. Timmele 65: —; L. A. L., Kristinehamn, 10: —; Alingsås missionsförsaml. koll., 123: 18, Några missionsvänner, Borås, gm S. J., 32: —; S. A. T., Töreboda, 10: —; E. C., Järnboås, 10: —; F. L., Tibro, 20:—; J. W. B., Marmaverken, 10: —; Två gamla, Söderhamn, gm M. L., 50: —; O. K., Hökerum, 2: 50; G. L., Sala, 5: —; Munkeruds junioravd. av Ransäters brödraförsaml. 10: —; Vänner i Norra Skinnskatteberg, gm J. A. P., Baggeå, 50: —; A. L., Myra, 60: —, K. E. A. m. flera, Fjärdhundra, 25: —; Björklinge missionsförsaml. 105: —; J. B., Skottarp, 10: —; J. A. D., Trollhättan, 10: —, G. E. J., Öregrund, 20: —; N. N., d:o, 10: —; L. B. & E. B., Söderhamn, 20: —; Vingåkerskretsen av Vingåkers missionsförsaml. 211: 08; G. E. P., Stocksund, 7: 75: — F. S., Hedvigsdal, 10: —; K. E., Uppsala, 50: —; A. N., Tällberg, 10: —; B. & M. L—r. Perstorp, 10: —; M. A., Edane, 10: —; H. L., Båstad, 5: —; J. K., Mörrum, 15: —; N. P. E., Djura, 12: 50, Skövde missionsförsaml. 17: —; Insaml. av Söndagsskolbarn i Alingsås missionsförsaml. 30: —; G. P. Malmö, 5: —; J. H., Åshammar, 5: —; A. E. B., Uppsala, 25: —; Axmarby mfg, 45: —; W. M., Kräbbelboda, 5: —; A. F., Sköldinge, 25: —; F. J., Kinnemalma, 10: —; A. S., gm d:o, 10: —; M. P., gm d:o, 10: —; Y. M., gm d:o, 10: —; O. E., Örebro, 5: —; O. P., Smål. Anneberg, 5: —; K. L. P., Vångaby, 20: —; E. C., Sthlm, 50: —; L. E., Gbg, 400: —; E. A., Sala, 20: —; Ungd.-fören. Enighet, Sundsvall, 20: —; D. S., Mariefred, 48:—; Insaml. i Vattholma gm A. G., 92:15; Koll. vid Alliansmöte i Tegelsmora kyrka, gm E. W., Tobo, 185: 28; Skolbarn på Käringön 7: 25; M. N—n & E. L—s, Östhammar, 6: —; C. J. W., Korsnäs, 3: —; K. E., Ulrika, 10: —; E. A., Lagan, 14: —; J. A., Örebro, 45: —; A. & L. 25: —; A. A. Beted. 10: —; M. A., d:o, 10: —; A. A., d:o, 10: —; M. Å. 1: —; Onämnd, gm S. H., Sthlm, 10: —; M. S. 5: —; T. L., Lindesberg, 250: —; G. A. M., Uddevalla, 10: —; C. O. P., Sundborn 6: —; R. J., Årsunda, 10: —; N. & J., Borås, 10: —; M. J., Dune, 10: —; H. A., Skellefteå, 10: —; Gm I. A., Norrköping, 10: —; H. S. A., Visby, 15: —; A. L., Fardhem, 15: —; H. N. H. 15: —; V. L., Björkåbruk, 50: —; Missionsarbetsfören. i Eke 20: —; A. L., Hemse, 5: —; D. J. S., St. Mellösa, 15: —; A. O., Färila, 20: —; H. S., Visby, 50: —; M. & J. K. 10: —; Insaml.

av de gamla på Danvikshem 56: —; F. T. 10: —; Insaml. i Sala. gm M. A., 330: —; E. L., Ölands-Skogsby, 23: —; Långeruds mfg 84: —; Ur fyra små syskons sparb. gm A. A. Äskekärr 20: —; Av syskonen A., gm G. A., Tidaholm, 35: —; E. E., Hjortkvarn, till Kinas hungr. barn 5: —; E. S., Vårgarda, 75: —; Insaml. gm R. E., Askersund, 207: 50; C. L., Norrköping, 5: —; E. B., Skölvene, 5: —; L. L., Gbg, 15: —; A. D., Lerbo, 15: —; P. P., Östervåla, 10: —; J. A. J., Nykil, 10: —; R. L., Fröslida, 10: —; J. J., Tannefors, 5: —; E. P., Fränsta, 5: —; Koll. i Betelkapellet, Fränsta, 3/3, 26: 67; H. L., Uppsala, 35: —; G. O., Värml.-Bro, 20: —; S. A., Fjärdhundra, 10: —; E. J., gm d:o, 5: —; K. F., Sala, 5: —; Från en offerstund i söndagsskolan i Bollnäs kyrka, gm A. B., 15: —; Anna gm M. S., Mora, 10: —; V. E. J., Borlänge, 10: —; G. B., Vängsjö, 10: —; H. J., Vänersborg, 40: —; K. E., Vikarbyn, 5: —; Snarbottens Juniorfören., Gungsund, 25: —; E. E., Sundsvall, 5: —; A. H., Över-Kalix, 10: —; W. N., Johansfors, 2: —; H. P., Timmersdala, 15: —; L. A., Deje, 10: —; E. B., gm d:o, 10: —; A. H., N. Fjöle, 15: —; Grestads missionsförsaml., 155: —; H. A., Karlskrona, 40: —; G. G., Knivsta, 500: —; Annebergs mfg 119: 28; A. H., Västerås, till Kinas hungr. barn, 200: —; Kalmar mfg 53: —; Onämnd, Ho-pp, Älvkarleö, 10: —; Koll. vid missionsafton i Sällskapet Kristi församl., Järnboås, 80: —; J. H., Obbola, 15: —; Nählsta söndagsskola, Spånga, 10: —; C. G. N., Nora, 25: —; Föreningen Scuapskornet, Örebro, 200: —; E. V. G., Brattforshyttan, 25: —; H. E., Colorado, 30: —; I. B., Katrineholm, 5: —; E. 7: —; C. A. Ö., Arvika, 10: —; E. A., Slussen, 10: —; H. B., Borlänge, 10: —; G. D., Ingelstorp, 5: —; E. A., Mariestad, 5: —; H. W., Fu, 5: —; F. M. L., Skuttunge, 5: —; M. L & J. O., Landskrona, 15: —; I. H., Lövestad, 30: —; I. A., Söderhamn, 30: —; S. E. 5: —; Fam. H., Bodasjögle, 20: —; A. & H. A., Torp, 50: —; Hallsbergs missionsförsaml. 56: 25; Onämnd i brev 10: —; A. Z., Lindesberg, 5: —; J. A., Karlstad, 5: —; J. H., Aspa bruk, 10: —; E. S., St. Sundby, 10: —; Odensala Kristl. Ungd.-fören. 10: —; Fr. A., Fjärdhundra, 40: —; A. A., Västerås, 10: —; A. Ö., Utanbro, 5: —; A. Ö., Svarta, 5: —; M. P., Uppsala, 20: —; E. E., Tibro, 20: —; Baptistförsaml., Alingsås, 20: —; E. N., Röl-Smesta, 15: —; J. E., Västanberg, 6: —; J. L., Ockelbo, 15: —; J. D., Närtuna, 3: —; Ungd.-fören. i Hånsjö, 25: —; J. A. N., Norrlångträsk, 5: —; L. M. A., Sölje, 10: —; J. N., Ljusdal, 13: —; A. H., Lundsbrunn, 10: —; Insaml. i Lundsbrunn, gm F. G. D., 309: —; G. L. & O. K., Ulfshyttan, 15: —; E. D., Rävenmåla, 12: 50; J. V., Närkesberg, 15: —; Insaml. gm J. J., Trekanten 130: —; O. E., Tösse, 10: —; Ungd.-fören. Febe, Järpen, 100: —; H. L., Umeå, 10: —; G. H., St. Mellösa, 15: —; Vänner gm A. J., Sthlm, 10: —; Roslagskulla friförsaml. 16: —; Borås sjömarkens Kinakrets 110: —; Waldshults mfg 55: —; A. E., Veddöbacka, 20: 25; Offer fr. Torpa missionsförsaml. och Ungd.-fören. 111: 15; Ev. Brödraförsaml., Immanuelskyrkan, Enköping, 82: —; Intresserad, Västerås, 50: —; E. E., Nora, 5: —; M. C., Pålsboda, 5: —; A. A., Ölme, 50: —; N. O., Lima, 200: —; Koll. på Margareta Hushållsskola 51: —; Vänner i Bro gm F. J., Säbyholm, 60: —; E. B., Tibro, 10: —; Immanuelsförsaml. i Lidköping 250: —; M. J., Skara, 10: —; E. & H. E., Borlänge, 25: —; A.—t. Fjällmo, 6: —; V. E., Horndal, 10: —; A. J., N. Fjöle, 10: —; H. L., d:o, 20: —; J. M., Kallinge, 5: —; Fogdö mfg 100: —; Onämnd, Vittsjö, gm A. G. A., 25: —; J. A., Himmeta, 25: —; H. N., Marieby, gm H. W., 10: —; B. P., Östersund, 20: —; K. L., d:o, 10: —; A. K., d:o, 15: —; Missionsvän i Välbacken, d:o, 55: —; L. U., Sthlm, 50: —; C. & A. L., Malmö, 12: 25; M., d:o, 5: —; N. P., d:o, 2: —; M., d:o, 1: —; O. & P., d:o, 2: —; S., d:o, 0: 50; K., d:o, 1: —; H., d:o, 1: 25; A. M., d:o, 25: —; M. & J. S., Säter, 25: —; E. S., Fränö, 20: —; J. G., Kristinehamn, 20: —; Insaml. av barn i Ulvsbergs folkskola, 20: —; E. W., Öregrund, 10: —; Spånga, 10: —; K. A. W., Ludvika, 10: —; A. L., Trehörna, 150: —; Insaml. i Böne gm G. B., Äfärd, 94: —; Insaml. gm C. G. J., Ödeshög, 54: 20; Vänner vid Ena gm Z. 11: 65; Söndagsskolbarn i Nömmeholm, gm F. K., Rödjenäs, 4: 66; S. A., Tumba, 3: —; S. J., Lidingö, 10: —; A. F., Klippan, 15: —; Till mat 5: —; A. E. 5: —; G. H., Karlskrona, 5: —; K. B., Svenstavik, 20: —; J. K., Österhammar, 25: —; J. J., d:o, 25: —; J. A. A., d:o, 5: —; W. E., d:o, 2: —; A. R., Holmedal, 10: —; F. G., Sävar, 5: —; Koll. vid Alliansmöte i Vintrosa, 72: 19; A. T. M., Malmbäck, 12: —; C. A., S. Vi, 24: —; Björkö mfg 63: 05; Godsakspengar till hungr. Kinabarnen, 10: —; Onämnd ett tackoffer för överstanden sjukdom 10: —; T. L., Skövde, 15: —; Gm A. D., Varola, 50: —; Onämnd 500: —; Insaml. i Billingsfors gm A. G., 100: —; D:o i d:o gm D. R., 100: —; D:o i d:o, gm R. S., 80: —; D:o på Vilohemmet, Rättvik, vid en sångstund av pastor Hultman 115: —; L. B., Lerum, 20: —; A. L., Hardemo, 20: —; G. A. B., Pålsboda, 20: —; E. A., Kungsör, 10: —; J. A., Tibro, 10: —; Fr. onämnd vän, gm K. F., Motala, 100: —; Insaml. gm H. S., Vimmerby, 57: 50; A. L., Strängnäs, 50: —; A. M., N. Rörum, 41: —; Några vänner i Finspång, gm E. V., 22: —; Koll. vid Johan Karlssons i Mälbo begravning, gm C. J. A., Vendel, 21: 20; K. F., Hjälstaby, 5: —; P. W., Växbo, 2: —; F. J., Faringe, 10: —; E. M. Tibro, 15: —; Marby Kristl. Ungd.-fören. av S. M. U., 33: —; P. J., Heljesgården, 2: —; Insaml. i Fullösa gm F. J., Kinnemalma, 167: 25; N. H., Gartofta, 15: —; L. W. A. E., Nederede, 10: —; A. E., Njutånger, 10: —; J. H., Tillberga, 10: —; E. S., Fredros, 5: —; Örunds friförsaml. 36: —; A. K., Vrångö, 10: —; E. O., Annielund, 10: —; A. O., Lund, 5: —; E. C., Lit., 100: —; Två vänner 6: 90; B. H., Julita, 10: —; G. S., Lidköping, 10: —; A. G. N., Borlänge, 10: —; Insaml. gm E. J., Rosshyttan, 110: —; Delebäcks friförsaml. 85: —; Insaml. pa Bibelinstitutet, Östertälje, 61: —; H. P., Borgholm, 50: —; G. G., Grythyttehed 7: —; A. tack till Gud 15: —; Onämnd i brev 5: —; Onämnd, Växjö, 100: —; I. A., Täcksfors, 50: —; Kållered, 20: —; Skövde missionsförsaml. 10: —; Koll. fr. en söndagsskolklass i Julita gm T. W., för de hungrande små 5: —; Skolbarn vid Lundby småskola gm E. J., Fjärdhundra, 5: —; A. S., Ställberg, 10: —; P. E., Junsele, 5: —; Vänner i Kimstad, gm S. J., 15: —; Insaml. i Immanuelsförsaml. i Lidköping, 300: —; P. R., Lindesberg, 2: —; S. A., Gualöv, 10: —; Onämnd 25: —; Mfg å Kvillebäcken 63: —; Kinnekulla Baptistförsaml., Hällekis, 100: —; H. E., Surahammar, 5: —; H. B., gm K. R., Gbg, 20: —; Insaml. i Gbg, gm d:o, 215: —; A. P. J., Ramfall, 25: —; Insaml. gm K. N., Nyhammar, 80: —; Skolbarn och missionsvänner i Regna gm M. H., 58: —; Forshaga friförsaml. 55: —; O., Ransäter, 2: —; D. U. F., Vårdinge, 25: —; J. M., Dannemora, 20: —; A. H., Röjdåfors, 50: —; I. P., Östervallskog, 5: —; H. A., Karlstad, 50: —; L. B., Rättvik, 100: —; Missionsfören. Öregrund, 114: 50, Sävar Kristl. Ungd.-fören. 56: 32; E. E., Gardsjö stn, 25: —; C. J., d:o, 10: —; Järna mfg 22: 90; Ungd.-fören. i Kristinehamn 280: —; Minnesgava insaml. vid Olof Björkqvist, Timans begravning, 100: —; De ungas syfören. i Byn, 100: —; Långedrags Kristl. Ungd.-fören. 25: —; A. W., Malmö, 100: —; Koll. fr. Viksta mfg 15: —; Sunne missionsförsaml. 119: —; Sollerö fria mfg 116: —; Skirö missionsförsaml. 31: 27; Koll. i Dala-Järna missionshus, gm L. O. 115: —; D:o i Vansbro 21: —; Reaby syfören. gm R. P., Brötjemark, 120: —; Missionsförsaml., Öregrund, 17: —; Vänner i Mörtjärn gm S. R. H., Malåträsk, 50: —; Två vänner i Betlehemskyrkan 50: —; K. W., gm S. L., Ystad, 3: —; G. W—g, gm d:o, 10: —; En Kinavän gm d:o, 10: —; Auktionsmedel fr. Stengöl-Spjutsbygds syfören. 23: 30; D. L., Ulricehamn, 10: —; S. A., 95: 30, F. H., Svedala, 10: —; Norr-

tälje Allianskommitté, koll. vid möte 13/3, 479:50, Uppsala missionsförsaml. 200: —; M. & G. H. gm S. 10: —; H. P., Östersund, 50: —; Alfta friförsamling 105: —; Onämnd, gm B. H., Graningebruk, 100: —; Lidingö missionsförsaml. 135: —; J. E., Kristinehamn, 12: —; Insaml. gm E. J., Rosshyttan, 15: —; T. J. & M. E., Tärna, 20: —; Missionsvänner i Västerås gm A. H., 20: —; G. J., Norrköping, 50: —; Fr. en Sv. Morgonbladets läsare 40: —; A. J., Rostbo, 5: —; Dunker och Ärle mfg, 21: 50; J. J., Trekanten, 200: —; M. J., Fastnäs, 10: —; J. A. K., Äppelviken, 25: —; J. & A. E., Nynäshamn, 25: —; S. S., Hällefors, 20: —; B. A. A., Tällberg, 20: —; L. J. O., Erikstad, 10: —; A. A., Ammarnäs, gm E. S., Sorsele, 10: —; H. O., Skövde, 10: —; Vänner i Östersund gm K. L. 15: —; C. K. & E. R., Tunis, 50: —; O. A., Täcksfors, 50: —; Blåbandsföreningen, d:o, 10: —; D. U. F:s i Piteå syfören. 40: —; L. J., Kettskede, gm C. T. E., Kumla, 5: —; V. och C. E—n, Kumla, 50: —; Insaml. på listor i Moheda, gm G. C. 77: 70; S. A., Töreboda, 10: — H. J., Nässjö, gm G. B. 105: —; Insaml. i Uppsala, gm M. N. 1,000: —; Turebergs missionsförsaml. 83: 85; Onämnd, gm M. 10: —; J. S., Åsbro, gm A. R. 6: —; O. N., Sysslebäck, 5: —; Insaml. gm G. Ö., Dalboda, 12: 58; A. H., Landskrona, 30: —; Koll. fr. Boda S:a Missionsförsaml., gm G. A. E., 37: 40; Fr. Österåker, gm A. K., Vingåker, 322: —; Insaml. fr. Fullösa, gm F. J., Kinnemalma, 27: 75; Brattfors mfgs södra krets 19: —; Missionsförsaml., Öregrund, 5: —; M. F., Grängesberg, 10: —; G. L., Odensbacken, 5: —; J. A. S., Högfors, 3: —; G. E., Rimbo, 10: —; G. F., Wendel, 15: —; Medåkers kyrkliga syförening 110: —; Missionsvänner i Mellby-Lovene, gm G. A. R., 82: 50, »Onämnd, Sävsjö», 10: —; E. L., Hangsdala, 10: —; H. E., Mariestad, 30: —; Syfören. i Tånga, missionsmedel, 25: —; Stora Lundby missionsförsaml. 270: —; Yttersta kretsen, St. Lundby, 185: —; C. J. L., Björboholm, 100: —; V. J. G. 10: —; Turebergs missionsförsaml. 6: —; Nära friförsaml. 45: 20; H. W., Korsnäs, 50: —; Nykvarns mfg 10: —; Borås Sjömarkens Kinakrets 70: —; Onämnd 10: —; »Anna och Elin» 10: —; M. G., Dannemora, 35: —; Vingåkerskretsen av Vingåkers Missionsförsaml. 11: —; Koll. i Täby, gm R. A., Wintrosa, 60: —; J. A., Flugeby, 59: —; Lysviks mfg 112: 17; Uugskärs och Stenhamns missionsförsaml. 79: —; Ballabergs mfg 100: —; »En vän i Värmland», gm E. N., Stugun, Singö friförs. 41: 67; Karlshamns missionsförsamling 109: 35; D:o söndagsskola 17: 20; Virserums missionsförsaml. 263: —; Åmåls missionsförsamling 175: —; »För de nödl. i Kina», gm A. N., insaml. i Guvarp, gm O. N. T., Kristianstad, 44: 50; Av missionsvänner, gm E. W., Stugsund, 15: 75; Redbergslids missionsförsaml. 254: —; Normanstorpets friförsaml. 84: 25; O. L., Huskvarna, 5: —; »Vän till de lidande», gm J. U., Värnamo, 10: —; Kinavän, gm d:o 10: —; Insaml. i Härlöv, gm J. A., Gävetorp, 60: 50; O. K., Hökerum, 2: 50; K. A. J., Norrtälje, 5: —; Vänner i Sjötorp gm G. W. L., 40: —; L. S—m, Sthlm, 30: —; Gåva gm M. G., Norrtälje, 10: —; K. H., 150: —; Onämnd i brev, 10: —; G. O., Fryksåsen, gm E. A. N., V:a Ämtervik, 10: —; M. H., Broddetorp, 5: —; O. A., gm H. I., Ålgarås, 5: —; C. A. B., Ödeshög, 4: —; Vallstena gm A. B., Källunge, 35: —; St. Lundby missionsförsaml. 20: —; Insaml. i Gbg, gm K. R., 122: —; J. J., Trekanten, 170: —; E. A., Södertälje, 5: —; Ungdomsfören. Hoppet, Säldebråten, 160: —; Insaml. i Hudene, gm H. K., 138: —; Lov mfg 50: —; Insaml. gm E. J., Rosshyttan, 10: —; Ev. Brödraförsaml., Enköping, 15: —; »P. A. G—n och J. A. F—m», gm P. A. G., Örebro, 30: —; (H. A. 50: —; K. N. 50: —; fru S. 15: —; L. E. 20: —; fru J. 20: —; A. W. 10: —; M. H. 5: —; gm Församl. Vanadislunden, Sthlm,) Insaml. i Lit. d. 14/3 vid H. W:s besök 170: —; Klass 6 B, Östersunds folkskola, till nödl. barn 5: 34; Mariestads mfg, kollekt, 170: —; Hassle mfg 50: —; Gillstads mfg 31: —; Forsby mfg, Fjärdhundra, 96: 60; Immanuelsförsaml., Lidköping, 600: —; Vaggeryds mfg 200: —; Brunskogs mfg 25: —; Fardhems friförsaml. 100: —; C. J., Väddö, 50: —; Arnäs missionsförsaml. 40: —; Ljurs mfg 48: —; G. N. 10: —; Insaml. i Källby, gm R. G. 242: 57; A. B., gm J. A. V. P., Mönsterås, 50: —; K. H., gm d:o, 5: —; J. N., gm d:o 2: —; Vita Bandets medl. i Mås, gm d:o 17: —; »Till vara bröder och systrar i Kina», gm d:o 20: —; M. L., gm d:o 10: —; Onämnd 5: —. **Summa Kronor 31,290: 65.**

Missionstidningen
SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Ill. — Verket skall fullbordas. — Uttalanden angående missionsläget i Kina. — Guds frid. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avdelning. — Från När och Fjärran. — Redovisningar.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

N:r 8. ÅRG. 34. 25 APRIL 1929. PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

FRISK OLJA.

»Dina kläder vare alltid vita, och olja tryte icke på ditt huvud.»
Pred. 9: 8.

»Saliga äro de, som två sina kläder, att de må få tillträde till livets träd och genom portarna ingå i staden.» »De hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.»

1. Oljan, som begagnades även såsom läkemedel, tjänar såsom bild av förnyelse. Denna, som ju är av så utomordentlig vikt för det kristliga livets bestånd och utveckling, berör också aposteln Paulus åter och åter i sina brev. Så skriver han t. ex. till de kristna i Rom: »Förvandlen eder till edert sinnes förnyelse» (Rom. 12: 2) och till efeserna: »Och förnya eder till edert sinnes anda» (Ef. 4: 23). I brevet till kolosserna talar han om »den nya människan, som förnyas till kunskap efter dens bild, som skapat henne» (Kol. 3: 10) och i brevet till Titus om »en förnyelse i den Helige Ande». I 2 Kor. 4: 16 säger han med avseende på sig själv: »Om ock vår utvärtes människa förgås, så förnyas dock den invärtes dag efter dag.» Huru viktig är icke förnyelsen eller smörjelsen med den heliga oljan!

Men vad är då förnyelse? Det är för det första ett bekännande och ett avläggande av allt, som i Guds ords och den Helige Andes ljus är självviskt, köttsligt, världsligt, oheligt och bristfälligt, ja, av sådant, som icke håller provet, då Herren prövar det i sin smältugn.

Förnyelse är för det andra ett fortgående inträngande i Kristus, ett fullare delaktiggörande av hans sinne, ett likgestaltande med hans bild genom ökad kunskap om Gud och hans heliga vilja och ett tillväxande i tro, hopp, i kärlek, i ödmjukhet, i tålamod, i bön, i nitälskan och i heligt utgivande för Herren och hans sak. I sanning vi

behöva dagligen förnyas i allt detta. Olja tryte icke på ditt huvud!

2. Oljan användes vid invigningar till ämbeten, då den göts på den invigdes huvud. O, det är så mycken helig tjänst att utföra! På missionsfälten krävas så många krafter, så mycket arbete, att vi här hemma aldrig kunna riktigt fatta det, och även i hemlandet är så mycket att göra. Visserligen behöva vi invigas för helig tjänst — om vi slappnat, så må vi på nytt emottaga den heliga smörjelseoljan på vårt huvud —, och vi måste det, om vi skola kunna tjäna Gud, honom till behag, så att han får vinna sitt uppsåt med oss och genom oss. Oljan tryte icke på ditt huvud!

3. Oljan användes vid spisoffren. Dessa kunde bestå antingen av fint mjöl eller av kakor, eller av stekta ax av förstlingsfrukterna. I alla tre fallen måste olja vara med, och den betydde den Helige Andes närvaro. Må också de gåvor, som vi få nåd att frambära till Herrens altare, varda bestänkta med den heliga smörjelsen, så att Guds fulla välbehag må vila över dem, att vi må undfå all den välsignelse, som han åstundar att giva oss!

4. Smörjelsen med olja är vidare en bild av den Helige Andes nådegåvor. »Så att I icke stån efter i någon nådegåva, medan I vänten vår Herre Jesu Kristi uppenbarelse.» 1 Kor. 1: 7.» Men sträven efter de yppersta gåvorna.» 1 Kor. 12: 31.

5. Smörjelsen med olja betecknar en delaktiggörelse av den Helige Ande i ett rikare mått. »Och I haven smörjelse av den Helige Ande och veten allt.» 1 Joh. 2: 20. »Och den smörjelse, som I haven undfått av honom, förbliver i eder, och I haven icke behov av att någon lär eder utan såsom samma smörjelse lärer eder om allting, så är det ock sant och icke lögn.» 1 Joh. 2: 27. »Uppfyllens med Anden.» Ef. 5: 18.

6. Oljan är ett tecken till glädje. Om Jesus heter det, att han var smord med glädjens olja. David säger: »Du smörjer mitt huvud med olja, min bägare flödar över.» Ps. 23: 5. »Fröjden eder i Herren alltid, och åter säger jag: Fröjden eder.» Fil. 4: 4. »Tjänen Herren med glädje, kommen inför hans ansikte med jubel.» Ps. 100: 2.

Ja, med helig olja smörje Herren oss alla till verklig förnyelse, till helig tjänst, till att giva i Anden, till en allt större delaktiggörelse av Andens nådegåvor och Andens fullhet samt till sann fröjd i Gud, vår Frälsare!

»Och jag vart övergjuten med frisk olja.» Ps. 92: 11.

(Ur Sinims Land januari 1899.)

Kom, Helge Ande, Herre Gud, giv lust att hålla Dina bud. Vår köld, vår tröghet övervinn, o, kom i våra hjärtan in. Du helga kraft, med nådens sken gör viljan god, gör själen ren, att livets väg vi glada gå och heligt rörda sjunga må: Halleluja! Halleluja!

(Sv. Ps. 134: 1).

Evangelisationsveckans arbete i Yuncheng 1929; några erfarenheter och intryck.

Nyårsdagen i det kinesiska månåret inföll på den 10 febr. i år, och enligt mångårig sed i den protestantiska missionstaktiken i Kina ägnades årets första vecka till ett allmänt försök att nå alla med evangelium. Då både män och kvinnor icke kunna lämna hemmen samtidigt, vare sig de som förkunna evangelium eller de som skola höra, har man på senare år anordnat en »männens evangelisationsvecka» och en — nämligen den följande — »kvinnornas evangelisationsvecka». Jag ämnar här av lättförklarliga skäl blott berätta något om den förra.

I grupper om två till fyra gick man ut, somliga på cykel, andra med en vagn och dragare, tillhörande en skräddare Li, som ock själv var med och ville på detta sätt taga del i verket, andra åter gingo till fots. En mycket lindrig sandstorm första dagen hade så när kommit åtminstone den ena gruppen att vända om på halva vägen, men lite utländskt stöd kom den ordspråkslika kinesiska bristen på uthållighet till hjälp och efter bön om kraft och ledning från Gud fann man villiga lyssnare i större gruper både i grannstaden Ani och i de byar, som man nu såg sig ledd att besöka.

Dag efter dag fortgick arbetet; allt längre sträckte sig budbärarnas färder. Allestädes kom folket tillsammans, redo att lyssna. För många betydde nog besöket av några representanter för »den utländska religionen» huvudsakligen ett avbrott i det annars rätt enformiga livet i byn, och ett nytt samtalsämne vid pratstunderna, detta i synnerhet när en utlänning kom till byn, som talade landets språk. Men när det blev klart, att besökarnas ärende var att »förmana dem att bli goda», ja t. o. m. att de skulle lämna livet i synden och mottaga nåd och förlåtelse och kraft till ett nytt liv genom Jesus, då började de blott nyfikna att troppa av, under det att andra kommo till. En del, ibland de flesta, stannade kvar och syntes allt djupare berörda av det underliga talet om frälsning och evigt liv. Många frågor döko upp därinne i hjärtat och krävde svar. En del blevo ibland framställda: »Varför sände icke 'den vördnadsvärde himmelske fadern' regn, när de ledo hunger, då han ju var god och nu påstods t. o. m. älska människorna?» — »När få vi regn?» frågade mig en man en gång. »Få vi inte snart nödhjälp?» var den allmänna frågan.

En man i 60-årsåldern trodde inte på något liv efter detta eller på någon Gud. En stund kämpade han frimodigt. Men då han på pastor Kaos fråga, vad hans yrke var, måste bekänna, att han gjorde och sålde rökelsekar, blev han föremål för de kringståendes löje och började fumla på svaren. Bibelns ord, som han fick både höra och själv läsa, verkade som kanonskott mot hans förskansningar. Motståndet syntes brutet, och han började ödmjukt fråga om ett och annat rörande frälsningens väg. Han begärde och erhöll några betraktelser, därtill ock ett Johannesevangelium. En 70-årig broder, som suttit bredvid och lyssnat rätt uppmärksamt, började också bli intresserad. Flera, som syntes gripna av budskapet, visade oss stor vänlighet, bjödo på te och hälsade oss välkomna åter. I en by bjöd en kristen äldre kvinna oss tre män på middag, andra bjödo på te; i en annan by gick man efter en snygg stol åt »den utländske herrn» och en bänk åt kinesherrarna och var f. ö. mycket förekommande.

Om ock kineserna förut varit kända för att vara mindre ivriga gudsdyrkare, märker man nu, att de äro det ännu mindre. Avguderiet är officiellt stämplat som vidskepelse och förbjudet, och de unga revolutionära fosterlandsvännerna ha gått djärvt till angrepp mot det och mot all religion över huvud taget. Det ser ut, som om folket häromkring fått sin tro på avgudarna starkt rubbad och rent av skämdes för dem. Mig synes, att Gud i sin visdom, nåd och makt använt och alltfort använder det nya Kinas män, av vilka de allra flesta icke känna

honom och många äro hans fiender, till att röja väldiga fält. Åt evangelii förkunnare är lämnat att plöja och så. Vore nu blott varje kristen beklädd med Andens kraft och visdom och kärlek! »En dörr till stor och fruktbärande verksamhet har öppnats» och här »äro ock många motståndare». Folket kan ej länge berövas sin religion — ty som religionslöshet fattas detta av de flesta — vare sig genom officiella förbud eller genom agitation. Ett bakslag måste komma. Skall väl den kristna församlingen — med dess unga män och kvinnor — i Västerlandet förstå tidens tecken?

Carl J. Bergquist.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

S. M. K:s årsmöte.

Svenska Missionens i Kina årsmöte kommer v. G. även innevarande år att hållas i Stockholm vid Kristi Himmelsfärdsdag, som i år infaller den 9 maj.

I nästa nummer av vår tidning, som utkommer i tid för årsmötet, hoppas vi kunna införa fullständigt program för årsmötet, men redan nu vilja vi anbefalla detsamma åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Årsmötet kommer v. G. att pågå t. o. m. söndagen den 12 maj och programmet kommer bl. a. att upptaga avskiljning av kand. V. *Bergling* till S. M. K:s missionär den 9 och av fröken *Ingrid Israelsson* den 12 maj.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Såsom vi tidigare meddelat, komma vi, v. G., att innevarande sommar anordna två Bibel- och Ungdomsveckor, en i *Skellefteå den 25 t. o. m. 30 juni* samt en som vanligt på *Steninge den 6 t. o. m. 11 aug.*

Programmet kommer bl. a. att upptaga:

Före frukost: Gemensam, stilla bönestund.

På förmiddagen: Dels bibelstudium, dels orienterande föredrag.

För eftermiddagarna meddelas varje dag särskilt program.

Talare bliva ledare och hemmavarande missionärer inom S. M. K.

Vi bedja att härmed få lägga dessa möten varmt på våra missionsvänners hjärtan. Bedjen Herren om välsignelse över mötena och om deltagare i dem. Gören ock vad göras kan för att inbjuda till mötena och för att bereda möjlighet för de unga att närvara!

Daggryningsförsäljning på Eugeniahemmet.

I samband med Eugeniahemmets 50-årsjubileum anordna barnen en liten försäljning för Daggryningen å Eugeniahemmet lördagen den 27 april kl. 11—3.

Gläd barnen med ett besök!

De Ungas Daggryning.

De Ungas Daggryning anordnar sin försäljning på K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35, *lördagen den 4 maj kl. 11,30 f. m. till kl. 9,30 e. m.*

Kl. 12 m. hålles föredrag av missionär *August Berg* och kl. 7,15 e. m. av fröken *Ingeborg Wikander*. Fröken Wikander talar över ämnet: »Österländsk livssyn och västerländsk.»

FRÅN MISSIONÄRERNA

Arbetet icke fåfängt.

Kära missionsvänner!

»Edert arbete är icke fåfängt i Herren.»

Vi har just avslutat en månads bibelkurs med Honans och våra egna bibelkvinnor, 14 tillsammans.

Både fru Carlén och jag kände det som en förmån, då vi på konferensen fingo uppdraget att hålla bibelkursen.

Det har varit en innerlig glädje att tillsamman med systrarna få läsa Guds ord. Deras mottaglighet och tacksamhet för hjälp och undervisning har varit mycket

stor. Ja, vi ha haft en mycket dyrbar tid tillsammans, då Gud har blivit stor för våra hjärtan.

Sista kvällen innan de reste, sutto vi alla uppkrupna på »kangen» och talade om vårt gemensamma stora hopp. Då bad de mig framföra deras tack till alla förebedjande vänner hemma i Sverige. *»Hälsa dem och säg att deras arbete icke är fåfängt»*, sade de.

Då jag såg på den lilla skaran av glädjebudbärarinnor, fylldes mitt hjärta av tack och lov. Ja, Gud vare tack. Arbetet för hans stora rikssaks framgång är ej fåfängt. Vilken nåd är det ej att vi få vara med i det arbetet!

En dag läste vi om hurusom Herren befriade Petrus ur fängelset.

Jag såg huru flera ögon strålade emot mig, och så fort jag slutat sade en utav kvinnorna: *»Så gör Gud ännu»*. Så berättade hon om, huru tre gossar i Lingpaotrakten blivit tagna utav rövare. En utav gossarna var ifrån ett troende hem och hade lärt sig att bedja.

De höllos gömda i en grotta utanför byn, under det att rövarna försökte tvinga till sig pengar utav deras anhöriga. En dag skulle vakten gå till sitt hem i byn efter mat. Gossarna voro ju bundna med starka rep, så inte kunde de springa sin väg. Sedan vakten gått började den troende gossen ropa till Gud om räddning. Under det han bad, började repen kring hans händer att bliva allt lösare, och snart var han fri ifrån sina bojor. »O, bed för oss också», ropade de andra två. — »Ja men då måste ni omvända er och tro på den levande Guden. Hör nu noga på när jag beder, och när jag slutat skall ni säga amen.» — Så bad han till Gud för sina kamrater och samma under skedde även för dem. Lösta ifrån sina bojor kröpo de försiktigt ut ur den mörka grottan. Runt omkring dem var det lugnt och stilla, men ifrån byn hördes skrik och larm, och de sågo att ett hus brann.

Så fort de kunde, sprungo de till sina hem, och då den troende gossen kom hem lågo hans föräldrar på knä och ropade till Gud för sin son. Senare fingo de höra, att det just var i vaktens hem, elden var lös. Han blev på det sättet fördröjd och ingen upptäckte gossarnas flykt. »Se, Gud kan både lösa bojor och tända eld på hus, bara vi riktigt tro på honom», slutade fru Uang sin berättelse.

En e. m. i veckan hade vi bön och vittnesbördsmöte. Gripande var det att då höra deras berättelser om huru Gud gripit in och hjälpt dem i nödens tider. Ja, våra kristna i Honan ha fått gå igenom mycket under alla dessa krig och röverier. Men nöden har fört dem närmare Herren.

En utav dem sade: »Jag tackar Gud för vad jag fått vara med om, ty nu vet jag, att Herren är en tillflykt i nödens tider.»

Nu ha de rest var och en till sin arbetsteg. Må vi följa dem och alla våra kära medarbetare i trogen förbön. Bed att de må bliva människofiskare, att kärleken till Herren må bliva drivkraften i deras liv.

Om ett par veckor hoppas vi få samla våra troende och sökare här till en 14 dagars bibelkurs. På söndag är det kinesiska nyårsdagen och sedan evangelisationsveckan.

Folket häromkring är mycket vänligt. Men vad vi längta efter är att få se flera taga steget ut och följa Herren.

Många fattiga lida riktig nöd under denna rysliga dyrtid. Så många utav våra kristna har det också mycket svårt. För mången är det svåra frestelsetider. Ack att nöden finge driva dem närmare all hugsvalelses Gud.

Tack för förbön!

Juicheng den 7 februari 1929.

Judith Hultqvist.

Tider av välsignelse.

Tungchowfu, She. den 1 mars 1929.

Trots alla myndigheternas förbud att fira nyåret enligt kinesiska (månårets) tidräkning har det visat sig, att folket i allmänhet gjort som de lärt sig från gamla tider. Och vi gjorde likadant! Liksom vi förr om åren brukat ha särskilda ansträngningar för att nå så många som möjligt med evangelium strax efter nyåret, då folket har ledigt, så skedde också i år. Både män och kvinnor voro ute, två i var

grupp, och alla kunde berätta om stor mottaglighet och villighet att lyssna.

Så ville vi som vanligt ha tre dagars särskilda möten för utomstående kvinnor, vilka inbjödos till möten den 16, 17 och 18 i kin. första månaden, just den tid, som visat sig särskilt lämplig för sådana möten. I kvinnoskolan hade vi vid bibelstudiet fått mycken uppmuntran genom Herrens ord: »— — för att Guds gärningar skulle uppenbaras — —» (Joh. 9: 3) och »— — till Guds förhärligande» (Joh. 11: 4). Nu fingo vi uppleva det!

Vädret var kallt och stormigt, och det *syntes* som ett hinder. Men det visade sig vara gott även det, ty kapellets sittplatser blevo alla upptagna, och stor stillhet var ändå rådande. Det visade ju, att de, som kommit, hade kommit för att höra, ej bara för att stilla sin nyfikenhet, som kanske annars var fallet, om vädret varit gott, så skaror kunnat samlas.

Före och efter mötet i kapellet sutto de alla i gästrummet i små grupper av två, tre hos någon av de våra, som lärde dem en bön eller en sångvers, eller vittnade för dem om Herrens nåd. Det var en stor uppmuntran att se alla dessa små grupper, så ivrigt upptagna av personligt arbete för själars frälsning.

I kapellet var det mycket stilla och tyst, vilket är ovanligt, då man har en stor skara, som till stor del aldrig förr varit på möte! Kvinnorna i kvinnoskolan turades om att tala. De förkunnade verkligen Kristus, och talade inte bara, som man förr så ofta fick höra, om avgudarnas maktlöshet. Den ena efter den andra trädde fram, och även de unga kvinnorna syntes totalt glömma bort att tänka på »rampfeber», så enkelt och frimodigt vittnade de om Herren. Och en sådan glädje lyste fram hos dem, så den kunde ej annat än vittna om att »lycko-budet» (som evangelium bokstavligt betyder på kinesiska) också bringar glädje till hjärtat. Det var som om Herren ville låta oss få erfara, att *han förmår*, om vi bara tro honom om stora ting.

Det var förunderligt att se, hur många av dessa, som första gången kommo med, blevo så gripna i sina hjärtan, att de begärde förbön. Och hur ivriga voro de ej, att lära sig bedja! Både för oss två missionärer och för våra kinesiska systrar var det en stor uppmuntran att få vara med om något sådant i denna stad, där arbetet varit så hårt. En av bibelkvinnorna, som varit anställd här sedan många år tillbaka, sade, att det är förunderligt att finna sådan mottaglighet. »Gud har i sanning öppnat en dörr för Ordet i vår stad nu», sade hon.

Många ha fått höra om våra svårigheter, och vi ha också fått erfara, att många därigenom manats till mycken förbön för oss och arbetet här. Gud hör bön, det ha vi på nytt fått erfara dessa dagar. Och så har det blivit ett tacksägelseämne, att vi åter fått se, att svårigheterna äro till för att uppenbara Guds gärningar, för att förhärliga Herren.

Arbetet i kvinnoskolan har i dag återupptagits. I början av veckan hade vi möten, och i går voro nio ute i grupper till de närmaste byarna för att vittna om Gud. Under de dagarna ha vi ej kunnat ha klasser i vanlig ordning, utan endast samlats till bönemöten några gånger om dagen. Guds nåd är stor över oss i kvinnoskolan, och vi få erfara, att Herren talar till kvinnorna genom sitt ord. Vi bedja och längta efter att de skola skickliggöras av Herren för att bli hans vittnen, var och en i sitt hem, i sin by. Bedjen med oss därom!

*

En kvinna fick komma hit och läsa för att på samma gång få mat, då hon ej hade mat i hemmet. Mannen fick sin egen mat vid järnvägsbygge en dags resa från hemmet. En liten 9-årig pojke skulle bli ensam i hemmet, utan mat, utan hjälp. Men han sade till sin mor: »Res, mor, och tacka Gud för att du får mat. Det blir nog bra för mig!» — Då vi hörde om detta, och om att modern grät av bekymmer för sin son, som intet hade att äta, besökte vi hemmet, då vi skulle till den byn på månadsmöte. Fadern var då hemma, men skulle om två dagar återvända till arbetet. Då vi talade

om, att vi voro villiga ta pojken med oss till missionsstationen, och att han skulle få gå i skolan, så blev fadern så glad, att han sade: »Om jag denna hungersnödstid får svälta ihjäl, så blir det som Gud vill, men att ni vilja ta hand om min son, så han slipper svälta ihjäl, det är en välgärning så stor, att jag aldrig i livet skall glömma det. Och när vi mötas i himmelen, så skall jag också där tacka er för denna godhet mot min son. Gud löne er!»

Så fick den lille trasvargen komma hit, och ni skulle sett hans mors glädje! Än större blev glädjen, då vi nästa dag köpte blå domestik och lät kvinnorna sy kläder åt honom, bara »överdrag» för att ha utanpå och skyla trasorna! Men glada och tacksamma voro de båda!

Vi tacka Gud för var och en, som givit medel, så att vi få förmedla hjälp till dessa skaror av svältande, lidande kinesiska nådesyskon. En gång i himmelen kanske de få komma själva och öka Eder glädje i himmelen genom att låta Er veta, vad Edra gåvor fått göra för dem i deras lidande. Och komma de ej att göra det, så veta vi genom Herrens eget ord, att han ej förgäter det som för hans skull givits till mat och kläder åt de nödlidande kristna i Kina denna tid. Skola vi få höra: — »I gåven mig — —» eller »— — I gåven mig *icke*». Herren hjälpe oss i tid betänka dessa ord!

Ingeborg Ackzell

Kära Steningevänner!

Dir. Skoglund påminde mig nyligen om vår sångkör på Steninge. Han mindes den med glädje. Ja, det var bra roligt att den kunde komma till stånd. Tack, I trogna medhjälpare och medhjälparinnor! Jag hoppas kören till i sommar blir ännu mer effektiv. Vi få förbereda den i år. Tag med »Skolkvartetten» I och II samt »Unga röster», om du äger dem. Där finnas många härliga andliga sånger. Om några i varje stämma ville skriva till mig* en månad i förväg, så kunde vi göra undan litet arbete och slippa alltför många tröttande övningar under mötesdagarna. Även i Skellefteå hoppas jag vi få en kör.

Låtom oss alla prisa vår Gud
Högljutt må skalla lovsångens ljud!
Han tar det mot,
Om vi i bot
Ödmjuka falla ned för Hans fot...

Vi, som fått tunga, må vi också,
Gamla och unga, stora och små,
Öppna vårt bröst,
Höja vår röst
Till att lovsjunga Herren, vår tröst!

Eder *Morris Bergling.*

Ett ord till de betryckta.

Medan pastor Andrew Murray en gång låg allvarligt sjuk, kom en djupt bedrövad kvinna till hans dörr för att få tröst i sin nöd. Pastor Murray's värdinna gick in till den sjuke och berättade om kvinnan. Murray, som var för svag att tala, tog då ett ark papper, som låg på bordet, och viskade: »Giv henne detta, som jag skrivit ned för min egen räkning. Kanske kan det bli henne till hjälp.» Därmed räckte han fram papperet, varpå följande stod skrivet:

I tider av nöd är det gott för mig att betänka:

1) Att Herren själv fört mig in i just dessa förhållanden. Jag vill därför vila vid, att det är i enlighet med hans vilja, som jag befinner mig i denna nöd.

2) Att Herren just i dessa förhållanden vill bevara mig i sin kärlek och giva mig nåd att i denna prövning leva som hans barn.

3) Att han vill låta just denna prövningstid bliva mig till välsignelse, i det han genom den vill lära mig de läxor han önskar lära mig.

4) Att han i sin egen behagliga tid åter vill föra mig ut ur nöden — hur och när vet dock han allena.

---

* Adress: S. M. K., Drottninggat. 55, Sthlm.

Säg därför, om du är i nöd och trångmål! »Jag är införd i dessa förhållanden
1) enligt Guds vilja,
2) under hans skydd,
3) under hans uppfostran,
4) så länge han anser det nödvändigt.»

*

Detta budskap blev till stor välsignelse icke blott för denna kvinna utan för många betryckta själar.

Pastor Murray's vänner läto nämligen trycka det på små kort, som utdelades bland sjuka och lidande.

Må dessa ord, som blevo författaren själv till hjälp under en tid av lidande och nöd, få bli ett budskap till många bland oss från honom som är barmhärtighetens Fader och all hugsvalelses Gud!

(Ur Sanningsvittnet.)

Gåvor till hemmet vid Duvbo.

Januari—mars 1929.

Kontant: S. N., Skellefteå, 5 kr.; Kollekt vid E. A:s föredrag i Stefanskyrkan 49 kr. + T. H. gen. P. A. W.; M. Ö., Stocksund, 100 kr.; Fru S., Stockholm, 5 kr.; A. K., Stockholm, 10 kr. till påskägg; L. S., Stockholm, 25 kr. »litet extra till påsken»; H. H., Brötjemark 10 kr.; J. L. provision på H. S. Ö. 10 kr. Summa: 214 kr.

In natura: Konditoriet Duvbo, 1 tårta; E. B., Duvbo, 1 tårta; K. G., Stockholm, en sockertång; O. M., Duvbo, 9 st. fruktknivar; A. S., Lilla Ullevi, 1 ost; I. S., Duvbo, korv och ost; M. B., Duvbo, 2 vaser; H. L., Stockholm, gardiner; 2 sängöverkast; O. M., Duvbo, påskliljor; 1 stor låda påskägg fr. Vänner i Björkeryd, Bodasjögle och Boda, gm A. K.; N. o. H. H—tz, te, kaffe, marmelad, karameller, apelsiner; Lilltomtavännerna, charkuterivaror *varje* vecka.

Med varmt tack för varje gåva.
»Herren är min herde, mig skall intet fattas.»
August och Augusta Berg.

Praktiska Vinkar

För Studiet av Kinesiska Språket

av ***Johannes Aspberg***

med förord av
Professor *Bernhard Karlgren.*

Pris kr. 1:65 med 25 % rabatt om minst 5 ex. rekvireras från **Sv. Missionens i Kina Förlag, Stockholm.**

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr.1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. ***Redaktionen.***

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Frisk olja. — Evangelisationsveckan i Yuncheng. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avd. — Ett ord till de betryckta. — Gåvor till hemmet vid Duvbo.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.